ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 1014

ΠΕΜΠΤΗ
11
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 32 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 51
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 23.6 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 12.7 ΜΕΣΗ
ΓΡ ΜΕΤΡ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΙΣΧ ΙΟΝΙΟΝ Α. Ν.
ΜΕΤΡ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓ. ΤΕΤΑΡ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 763.6

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Σήμερον τὴν ἑσπέραν ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς Σερβικῆς πρωτευούσης, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ κ. Βενιζέλος καὶ εἶνε δύσκολον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι θὰ ἐπανήρχετο ἄνευ μιᾶς ὁριστικῆς μετὰ τῶν Νοτιοσλαύων συμφωνίας ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων καὶ χωρὶς νὰ ἔχουν διαγραφῇ σαφῶς αἱ γενικαὶ γραμμαί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθοῦν αἱ τεχνικαὶ συζητήσεις τῶν πραγματογνωμόνων. Θὰ ἦτο δὲ δύσκολον νὰ ὑποτεθῇ τοῦτο, καθ' ὅτι ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος θὰ ἐβάρυνε σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τοὺς Νοτιοσλαύους καὶ οὐχὶ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἔχει νὰ δώσῃ καὶ οὐχὶ νὰ λάβῃ. Ἄλλως τε, μετὰ τὴν χθεσινὴν μεσημβρινὴν συνομιλίαν τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τοῦ κ. Σουμένκοβιτς, ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ πρώτου ὅτι ἤλπιζε νὰ καταλήξουν αἱ διαπραγματεύσεις εἰς μίαν ὁριστικὴν συμφωνίαν ἐντὸς τῆς σήμερον.

Εἶνε βεβαίως ἄσκοπον νὰ ἐκφέρῃ τις εἰκασίας κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην φάσιν τῶν ἐπισήμων συνεννοήσεων. Νομίζομεν ὅμως ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀντιπαρέλθωμεν ἐν σιγῇ σημεῖά τινα τῶν ἐκ Βελιγραδίου κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τηλεγραφηθέντων. Ἡ εὐθεῖα καὶ εἰλικρινὴς διατύπωσις τῶν σκέψεων, τὰς ὁποίας ταῦτα γεννοῦν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Δημοσίαν Γνώμην, εἶνε, νομίζομεν, πάντοτε ὠφέλιμος, τὴν στιγμήν, ἰδιαιτέρως, καθ' ἣν δύο ἔθνη ἐπιδιώκουν, μὲ ἴσην ἀμοιβαίαν ἔφεσιν πρὸς τοῦτο, μίαν ὁριστικὴν φιλικὴν συνεννόησιν.

Ἐτηλεγραφήθη, ἐν πρώτοις, ὅτι ὁ ἄξων τῶν διαπραγματεύσεων, κατὰ τὴν Νοτιοσλαυϊκὴν ἀντίληψιν, θὰ ἦτο ἡ αἴτησις τῆς Σερβίας ὅπως ἡ Ἑλλὰς τῇ ἐξασφαλίσῃ τὸν διὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἀνεφοδιασμόν της ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης — ἤτοι, σαφέστερον, τὸν ἀνεφοδιασμόν της ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἐμπλακῇ εἰς πόλεμον μετ' ἄλλης τινὸς Δυνάμεως. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τοιαύτη τις πρότασις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συζητηθῇ. Μία παρομοία ἀνάληψις ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος θὰ ἰσοδυνάμει κυριολεκτικῶς πρὸς κεκαλυμμένην συμμαχίαν. Διότι εἶνε πρόδηλον ὅτι, ἐὰν τοῦτο συνεφωνεῖτο, ἡ πρὸς τὴν Σερβίαν ἐμπόλεμος Δύναμις θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν Θεσσαλονίκην ὡς λιμένα ἐμπόλεμον, μὲ ὅλας τὰς δυνατὰς συνεπείας: βομβαρδισμοῦ, ἀποβάσεων, ἐπιχειρήσεων πρὸς κατάληψιν τοῦ σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης—Γευγελῆς. Ἀλλὰ τοῦτο ἀντίκειται ἀπολύτως πρὸς τὴν σαφῶς εἰρηνικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὰ Σύμφωνα φιλίας, τὰ ὁποῖα ὑπέγραψε καὶ ἐπιδιώκει νὰ ὑπογράψῃ μεθ' ὅλων τῶν γειτόνων της. Εἶνε δέ, ἀκριβῶς διὰ τὴν ἐξώφθαλμον ταύτην αἰτίαν, ἀπορίας ἄξιον πῶς ἠκούσθησαν φῆμαι περὶ τοιαύτης τινὸς συζητήσεως, ἀφοῦ οἱ ὑπεύθυνοι Νοτιοσλαυϊκοὶ κύκλοι καλῶς εἶνε πληροφορημένοι περὶ τῶν σχετικῶν Ἑλληνικῶν ἀντιλήψεων.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ πίστις οὔτε εἰς τὰς φήμας, καθ' ἃς θὰ διετυποῦντο αἰτήσεις Νοτιοσλαυϊκαὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν τῇ Δυτικῇ Μακεδονίᾳ σλαυϊκὴν μειονότητα καὶ τὴν Σερβικὴν μονὴν τοῦ Χελιανδαρίου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, τὰ ζητήματα τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων εἶνε ζητήματα κείμενα μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ οὐχὶ μεταξὺ κράτους καὶ κράτους. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον δέ, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκχωρηθῇ κανὲν εἰδικὸν προνόμιον εἰς μονὴν Ἁγιορειτικὴν χωρὶς ν' ἀνατραπῇ ὁ καταστατικὸς χάρτης τοῦ Ὄρους.

Τὰ ζητήματα ταῦτα, ἄλλως τε, δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν ἀπολύτως μὲ τὰς λογικὰς διευκολύνσεις, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς εἶνε προθυμοτάτη νὰ παράσχῃ εἰς τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τῆς Νοτιοσλαυΐας. Καὶ ἐὰν οἱαδήποτε Κυβέρνησις Ἑλληνικὴ ἤθελε συζητήσει ἐπ' αὐτῶν ἢ προβῇ εἰς ἐλαχίστας ἔστω ἐκχωρήσεις πρὸς τοιαύτας τινὰς κατευθύνσεις, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε σαφῶς γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι μία τοιαύτη συμφωνία δὲν θὰ εἶχε καμμίαν σταθερότητα, οὐδὲ θὰ συνετέλει εἰς τὴν πραγματικὴν σύσφιγξιν τῶν φιλικῶν δεσμῶν τῶν δύο χωρῶν.

Διὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι αἱ σήμερον τερματιζόμεναι εἰς τὸ Βελιγράδιον διαπραγματεύσεις θὰ κεῖνται ἀποκλειστικῶς ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς συμβάσεως τοῦ 1923.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ
ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΜΕΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΗΜΕΡΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΘΑ ΕΛΘΗ ΕΝΤΑΥΘΑ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ
ΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΙ ΑΚΟΜΗ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ
ΔΕΝ ΘΑ ΔΟΘΗ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἔσχε τὴν πρώτην συνομιλίαν μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σουμένκοβιτς. Ἡ συνομιλία διήρκεσε δύο ὥρας παρέστη δὲ κατ' αὐτὴν καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Πολυχρονιάδης. Μετ' αὐτὴν δὲ ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι αἱ συνεννοήσεις ἐν Βελιγραδίῳ συνεχίζονται ἐν τῷ αὐτῷ φιλικῷ πνεύματι, ὡς καὶ ἐν Παρισίοις. Θὰ ἐξακολουθήσουν, δέ, ὡς ἐδήλωσε, καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς σήμερον καὶ αὔριον, ὁπότε ἐλπίζει νὰ ἐπιτευχθῶσι θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων ἐδείχθη λίαν αἰσιόδοξος περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐν Βελιγραδίῳ συνεννοήσεων. Ἐλπίζει ὅτι ἐντὸς τῆς αὔριον (σήμερον) θὰ ἐπέλθῃ τελειωτικὴ συμφωνία.

Τὴν αὐτὴν αἰσιοδοξίαν δεικνύουν καὶ οἱ ἐπίσημοι νοτιοσλαυϊκοὶ κύκλοι.

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ «Πράβδα», ὄργανον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν γράφει ὅτι τὸ σύμφωνον φιλίας καὶ διαιτησίας μεταξὺ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος θὰ συναφθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης μὲ διάρκειαν δέκα ἐτῶν δυναμένην νὰ παραταθῇ.

Τὸ σύμφωνον θὰ καταρτισθῇ ἐν Βελιγραδίῳ, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν θὰ συμπληρωθοῦν αἱ διατυπώσεις διὰ τὴν ὑπογραφήν, ἥτις θέλει γίνῃ εἰς Ἀθήνας, τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς ἐπισκεπτομένου πρὸς τοῦτο τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν.

Παρὰ τὴν αἰσιοδοξίαν ταύτην ὑφίστανται ἐνταῦθα καὶ σκιαί τινες ἀπαισιοδοξίας καὶ σκεπτικισμοῦ ῥιπτόμεναι ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἦλθεν εἰς Βελιγράδιον ἐκ Ρώμης, ὅπου ἀπεκλείσθη οἱαδήποτε πιθανότης παραχωρήσεως εἰς τὴν Σερβίαν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐνεργῇ διὰ Θεσσαλονίκης τὰς μεταφορὰς πολεμικοῦ ὑλικοῦ της ἐν περιπτώσει πολέμου.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Χωρικῶν κ. Γιοβάνοβιτς ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἦλθεν εἰς Βελιγράδιον διὰ νὰ ὑπογράψῃ ἓν σύμφωνον ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπέγραψε μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αὔριον θὰ ὑπογράψῃ μετὰ τῆς Ἀλβανίας, ἡ ἐπίσκεψίς του δὲν ἔχει μεγάλην σημασίαν. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία, προσέθεσεν ὁ κ. Γιοβάνοβιτς ἔχουν ἰδιαίτερα συμφέροντα ὁ διακανονισμὸς τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ εἰδικὴν συμφωνίαν.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΙΚΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Κροατικὸς Τύπος γράφων περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Βενιζέλου σχολιάζει ταύτην μετά τινος σκεπτικισμοῦ καὶ ἐπιφυλάξεως, τὴν ὁποίαν δὲν ἐτήρησαν αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βελιγραδίου.

Ἡ ἐφημερὶς τοῦ Ζάγκρεμπ «Νοβόστι» γράφει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶναι σήμερον ἐκεῖνος ὅστις ἦτο κατὰ τὸ 1913. Σήμερον, λέγει ἡ «Νοβόστι» ὁ κ. Βενιζέλος ἔρχεται εἰς Βελιγράδιον, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη πρῶτον τὴν Ρώμην καὶ ἡ Βαλκανικὴ πολιτική του ἔχει ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν ἄποψιν. Βλέπει μὲ Ἰταλικοὺς ὀφθαλμοὺς τὰ Βαλκάνια.

Ἡ Ἑλλὰς σήμερον, προσθέτει ἡ «Νοβόστι», ἔχει τὸν πρῶτον λόγον εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ Νοτιοσλαυΐα διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν σύναψιν τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συμφωνίας πρέπει νὰ ὑποχωρῇ εἰς πᾶν ζήτημα.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ

(ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΓΛΥΠΤΟΝ ΤΟΥ ΕΥΒΟΪΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ)

Νέον πάλιν δῶρον μᾶς προσέφερεν ὁ βυθὸς τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης καὶ μάλιστα αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ ἴδιος ποντομέδων καὶ σεισίχθων θεὸς μᾶς ἀποστέλλει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εἰκόνα εἰς ὑπερφυὲς μέγεθος καὶ χαλκῆν, ἔργον δὲ μεγάλου τεχνίτου, ἴσως ἑνὸς τῶν ἐπιφανεστάτων τοῦ 5ου αἰῶνος Ἀθηναίων ἀνδριαντοποιῶν. Ὁ θεὸς παρίσταται ὄρθιος μὲ διεστῶτα τὰ σκέλη, ὡσεὶ ὁρμῶν ἐκ τῶν κυμάτων, ἵνα μεταβῇ εἰς Αἰγὰς ἢ νὰ καταδιώξῃ τὸν πολύμητιν Ὀδυσσέα, ὃν μυριοτρόπως ἐταλαιπώρησεν ἐπὶ δέκα ὅλα ἔτη... Ἡ κίνησις αὕτη εἶνε συνήθης εἰς τὸν Ποσειδῶνα, θεὸν ὁρμητικόν, πικρόχολον καὶ ἐκδικητικὸν ὡς τὴν ἰχθυοτρόφον θάλασσαν, ἧς τυγχάνει ὁ ἀπόλυτος δεσπότης καὶ κυρίαρχος.

Ὡσεὶ δὲ ἡ τύχη νὰ ἤθελε νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν φυσικωτέραν ἐμφάνισιν τοῦ θεοῦ τοῦ πόντου καὶ τῶν «ὑγρῶν κελεύθων», τὸ ἄγαλμά του ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ Μαλλιακοῦ κόλπου πλῆρες ἐκ θαλασσίων ζωοφύτων καὶ κογχυλίων, ἅτινα προσκεκολλημένα ἐπὶ τοῦ πλαστικοῦ καὶ ῥωμαλέου σώματος τοῦ γίγαντος θεοῦ παρέχουσιν ἰδιαίτερον θέλγητρον καὶ τινα βαθύτερον συμβολισμόν. Εἶνε ἡ τελεία δηλ. συγχώνευσις καὶ οὕτως εἰπεῖν σύμφυσις τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης, ἀδιασπάστως συνηνωμένων ἐπὶ δισχίλια ἔτη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ὀλυμπίου θεοῦ!

Τὸ δὲ πάντων θαυμασιώτατον εἶνε ὅτι τὸ χαλκοῦν τοῦτο κολοσσιαῖον ἄγαλμα ἐξῆλθε σῶον σχεδὸν ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ κόλπου παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας καὶ τοῦ Ἀρτεμισίου ἀκρωτηρίου, διότι εἶνε τελείως ἄρτιος καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα, τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἀνευρεθείσης ἢ μᾶλλον ἐκβρασθείσης πρὸ διετίας ἐκ τῶν κυμάτων καὶ κομισθείσης ὑπὸ ἁλιέων εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ἰδοὺ ὅτι, τύχῃ ἀγαθῇ, καὶ κατ' ἀνέλπιστον τρόπον ἀνειλκύσθη ἤδη καὶ ὁλόκληρος ὁ τρισμέγιστος ἀνδριάς, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου θὰ καταλάβῃ κυριαρχοῦσαν θέσιν οὐχὶ μόνον ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Τέχνης, διότι πρόκειται περὶ ἔργου, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, μεγίστης καλλιτεχνικῆς ἀξίας καὶ δὴ τῆς ὑψίστης ἀκμῆς τῆς ἀττικῆς τέχνης. Περὶ τούτου οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, πάντες δὲ οἱ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἰδόντες τὸ θαυμάσιον τοῦτο δῶρον τοῦ Ποσειδῶνος ἀνεγνώρισαν τὴν καλλίστην τούτου τέχνην καὶ ἐπῄνεσαν τὴν ὑπέροχον στάσιν καὶ διάπλασιν τοῦ χαλκίνου γλυπτοῦ. Ἀλλ' εἶνε Ποσειδῶν ἢ Ζεὺς τερπικέραυνος, βάλλων μὲ τὸν κεραυνόν, ὃν θὰ ἐκράτει εἰς τὴν δεξιὰν ὑψωμένην, ὡς παρίσταται ἐν πλείστοις μνημείοις τῆς ἀρχαίας τέχνης; Εἶνε πολὺ πρόωρον ν' ἀπαντήσῃ τις εἰς τοιοῦτον ἐρώτημα, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ γίγας θεὸς κεῖται ὡσεὶ νεκρὸς ἐντὸς φερέτρου, τολμῶ νὰ εἴπω, διότι εἶνε προχείρως τοποθετημένος ἐντὸς τεραστίου ξυλίνου κιβωτίου καὶ μάλιστα ἄχειρ, ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν του μὴ προσκολληθεισῶν ἀκόμη, ἀφοῦ προηγουμένως πρέπει νὰ ὑποστῇ οὗτος τὸ πολύμηνον ἐντὸς τοῦ γλυκέος ὕδατος βάπτισμα, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ἀποκολλήσῃ πάντα τὰ προσπεφυκότα ὄστρακα καὶ φύκη καὶ θὰ τοῦ ἀποδώσῃ ὅλην τὴν λευκότητα, στιλβιδόνα καὶ καμπυλότητα τῶν ὡραίων του πλαστικωτάτων μελῶν, ἀκριβῶς ὡς συνέβη τοῦτο πρὸ τριετίας διὰ τὸν ὁμοίως ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ὑπὸ ἁλιέων ἀνελκυσθέντα περίφημον Μαραθώνιον ἔφηβον. Καὶ πρὸ τοῦ καθαρισμοῦ ὅμως τούτου ἀποβλέπων τις εἰς τὴν ἤρεμον κίνησιν τῶν χειρῶν δύναται μᾶλλον νὰ ὀνομάσῃ τὸν ἀνδριάντα τοῦτον Ποσειδῶνα, διότι ἐὰν ἐκράτει κεραυνὸν ὁ δεξιὸς βραχίων θὰ εἶχε τοὺς μῦς ἰσχυρότερον τεταμένους καὶ καμπυλοτέρους, ἐν ᾧ τοιοῦτόν τι δὲν φαίνεται εἰς τὸν διασωθέντα βραχίονα. Ἀλλ' ὅ,τι ἐξέχει πρὸ παντὸς εἶναι ἡ ὑπέροχος κεφαλὴ τοῦ θεοῦ. Ἡ ἄμεμπτος ἑλληνικὴ κατατομή, τὸ ἐκφραστικώτατον στόμα, ὅπερ περιβάλλει πώγων ἁδρός, εἶτα δὲ οἱ θαυμάσιοι πλόκαμοι τῆς κόμης, οἱ συντρέχοντες καὶ στεφανοῦντες τὸ μέτωπον. Θαῦμα κάλλους καὶ θείας ὄντως ἐμπνεύσεως, ἣν μόνον εἷς Φειδίας καὶ ὁ ἐπιφανέστατος τῶν μαθητῶν του Ἀλκαμένης θὰ ἠδύναντο νὰ κατέχωσι. Τὸ ὑπερφυὲς τοῦτο, εἰς ὕψος 2 μέτρων 09, χαλκοῦν γλυπτὸν ἀναπολεῖ τὰ μεγαλειώδη γλυπτικὰ συμπλέγματα τῶν ἀετωμάτων τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἄλλα ὁμοίας τελειότητος καὶ μεγαλείου ἀρχαῖα γλυπτά, προώρισται δὲ νὰ καταστῇ ὁ κυρίαρχος θεὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, διότι καὶ διὰ τῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ μεγέθους θέλει καταπλήττει πάντας τοὺς ἐπισκέπτας του.

Ἂς εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τὸν ἀποκαλύψαντα τὴν λαθραίαν ἀνέλκυσίν του, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀρχαιοκαπήλους οἱ ὁποῖοι προνοητικώτεροι καὶ δραστηριώτεροι τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας μετέβησαν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ Εὐβοϊκοῦ, ὁπόθεν ἀνειλκύσθη πρὸ ἐτῶν ἡ ἀριστερὰ χεὶρ καὶ ὅπου ἐπεβάλλετο ἡ ἄμεσος ἀρχαιολογικὴ ἔρευνα. Ἀλλὰ μήπως ἔγινε κἂν τοιαύτη εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μαραθῶνος, ὅπου ἀνευρέθη ὁ θαυμάσιος πραξιτέλειος ἔφηβος; Καὶ ἐκεῖθεν μεθαύριον κάποιος εὐφυὴς καὶ ἐπιδέξιος ἀρχαιοκάπηλος θ' ἀνελκύσῃ, τίς οἶδε, τίνας κεκρυμμένους θησαυρούς, διότι εἶνε ἀδύνατον τὸ γλυπτὸν ἐκεῖνο νὰ ἦτο τὸ μόνον ἐκ τοῦ ἐξοκείλαντος πρὸ χιλιετηρίδων ἴσως πλοίου...

ΑΛΕΞ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΙ ΥΠΟ ΤΑ ΟΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

100.000 ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ ΚΑΙ 160.000 ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙ 30.000 ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ

ΠΥΡΟΒΟΛΑ, ΠΟΛΥΒΟΛΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΕΣ ΠΡΟΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 8 Ὀκτωβρίου (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Ἡ δραματικὴ ἑβδομάς, ἡ ἑβδομὰς τῶν συγκινήσεων, τῶν ἀνησυχιῶν καὶ τῶν φόβων, ἔληξεν εὐτυχῶς ἀναιμάκτως. Ἡ ἀνακούφισις εἶνε καταφανὴς εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα καὶ ἀποτελεῖ κτυπητὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ περίφροντι ὕφος, τὸ ὁποῖον κατεῖχε τοὺς κατοίκους τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης.

Ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας μᾶς ἔδωκαν προχθὲς ἕνα εὐδιάκριτον σῆμα, μίαν λευκὴν ταινίαν μὲ τὴν μαύρην ἐπιγραφὴν «Τύπος» καὶ ἕνα εἰδικὸν δελτάριον, ὅπως ἐγίνετο πρὸ ἐτῶν εἰς τὰς πολεμικὰς ζώνας. Ἐπὶ τοῦ ἐντύπου δελταρίου ἀνεγράφετο ὅτι μᾶς ἐπετρέπετο ἡ κυκλοφορία «ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ» εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Βῆνερ Νῶϋστατ καὶ τῶν πέριξ.

Μὲ τὰ ἥκιστα ἐνθαρρυντικὰ ὁδοιπορικὰ αὐτὰ ἐφόδια ἐλάβομεν σήμερον τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ μικρὸν βιομηχανικὸν κέντρον διὰ νὰ παραστῶμεν εἰς τὴν μεγάλην παρέλασιν τῶν στρατιωτικῶν σχηματισμῶν τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς, τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦν τὰ κόμματα τῆς δημοκρατικῆς Αὐστρίας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ γοήτρου των καὶ ἐπιβολὴν των ἐπὶ τῶν μαζῶν καὶ τῶν ἰθυνόντων. Ἐκ τῶν ὑστέρων ἀντελήφθημεν ὅτι ὅλαι αἱ προειδοποιήσεις ἦσαν περιτταί, ἀφοῦ ἡ ἀγωνιωδῶς ἀναμενομένη ἡμέρα παρῆλθεν ἄνευ ἐπεισοδίων ἀξίων μνείας, αἱ δὲ διαδηλώσεις ἐξετυλίχθησαν σύμφωνα πρὸς τὰ προκαθωρισμένα προγράμματα καὶ ὡράρια, χάρις εἰς τὴν τελείαν ὀργάνωσιν καὶ τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΧΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ

Εἶνε ἴσως γνωστὸν πῶς ἡ Αὐστρία ἔφθασεν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὴν ὕπαρξιν δύο ἐνόπλων σωμάτων ἀτάκτων, ποῖος εἶνε ὁ χαρακτὴρ των καὶ ὁ σκοπός των.

Οἱ σοσιαλισταί, καταλαβόντες πραξικοπηματικῶς τὴν ἐξουσίαν μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς αὐτοκρατορίας, ἀπεχώρησαν κατόπιν ἐκ τῆς κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, τῆς ὁποίας καγκελλάριος ἦτο ὁ σοσιαλδημοκράτης Ρέννερ, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ αὐξήσουν τὰς δυνάμεις των ἀντιπολιτευόμενοι καὶ νὰ παρασκευασθοῦν ὅπως κυβερνήσουν μόνοι. Δὲν τὸ κατώρθωσαν. Ἐκέρδισαν ἔδαφος εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ κατακτήσαντες τὸν δῆμον τῆς Βιέννης, ἐχρησιμοποίησαν τὴν πρωτεύουσαν τῶν δύο ἑκατομμυρίων τοῦ Κράτους τῶν πέντε ἑκατομμυρίων κατοίκων ὡς πεδίον σοσιαλιστικῶν πειραμάτων. Ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ εἶδαν τὰς ἐπαρχίας νὰ στρέφωνται ὁλονὲν περισσότερον πρὸς τὰ ἀστικὰ κόμματα, ὥσπου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν μετριοπαθῆ κυβέρνησιν Ζάϊπελ.

Ἑλκυόμενοι ὑπὸ τῆς χιμαίρας τοῦ κολλεκτιβισμοῦ, οἱ σοσιαλισταὶ ἤθελαν νὰ ἐφαρμόσουν εἰς τὴν Αὐστρίαν ἕνα πρόγραμμα καθαρῶς μαρξιστικόν, χωρὶς νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, οὔτε τὴν διεθνῆ κατάστασιν. Διὰ νὰ ἐκφοβίσουν τὴν κυβέρνησιν καὶ διὰ νὰ ἐπιβάλουν τὰς ἀξιώσεις των ἵδρυσαν τὸν Δημοκρατικὸν Σύνδεσμον Ἀμύνης (Σοὺτσμπουντ), ὅστις, παρὰ τὴν ὀνομασίαν του, δὲν ἔχει πρόγραμμα ἐθνικῆς ἀμύνης, ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ εἶνε πάντοτε ἕνας κομματικὸς στρατός, ὅστις ὑποστηρίζει τὰς μερικὰς καὶ γενικὰς ἀπεργίας καὶ παραλύει τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Ἡ ἀστικὴ τάξις καὶ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς ἀπήντησαν εἰς τὴν πρόκλησιν αὐτήν. Τοὺς πυρῆνας τῶν Πατριωτικῶν Φρουρῶν (τῶν περιφήμων Χάϊμβερ), αἵτινες ἀρχικῶς ἀπεσκόπουν εἰς τὴν ἄμυναν τῶν συνόρων τοῦ Κράτους, μετέτρεψαν εἰς σχηματισμοὺς ἐσωτερικῆς ἀμύνης προωρισμένους νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν συνέχειαν τῆς πολιτικῆς ζωῆς, τὴν λειτουργίαν τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν καί, πρὸ πάντων, νὰ ἀποτρέπουν πᾶσαν διατάραξιν τῆς τάξεως. Ὄχι ἀπεργίαι πλέον· καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἐκραγοῦν τοιαῦται, αἱ Πατριωτικαὶ Φρουραὶ διαθέτουν τὴν ὀργάνωσιν Νότχιλφ, ἕνα ;θελοντικὸν τεχνικὸν σῶμα περιλαμβάνον μέχρι τοῦδε τριάντα δύο χιλιάδες μέλη.

ΕΙΣ ΤΗΝ «ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΝΗΝ»

Τελευταίως οἱ ἀριστεροί, ἔχοντες πάντοτε ἕτοιμον ἕνα κατάλογον ἀξιώσεων, ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιδείξουν τὰς δυνάμεις των, ὀργανώνοντες μεγάλην συγκέντρωσιν τῶν ἁπανταχοῦ Συνδέσμων ἀμύνης εἰς τὴν Βῆνερ Νῶϋστατ κέντρον βιομηχανικὸν ἔξω τῆς πόλεως, ὅπου εἶνε οὐσιαστικῶς κύριοι τοῦ ἐδάφους. Οἱ δεξιοὶ ἐφοβήθησαν ἐνδεχόμενον σοσιαλιστικὸν πραξικόπημα. Καὶ ἀπήντησαν εἰς τὴν πρόκλησιν διὰ τῆς ὀργανώσεως παρομοίας συγκεντρώσεως εἰς τὸ ἴδιον κέντρον. Ἡ πολεμικὴ δὲ τοῦ Τύπου καὶ διὰ τοῦ λόγου ὑπῆρξε τόσον βιαία τελευταίως, ὥστε ὑπῆρχον μεγάλοι φόβοι ὅτι αἱματηρὰ μάχη θὰ ἐπέστεφε τὴν διπλῆν συγκέντρωσιν.

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα εἶνε ἀξιοσημείωτος ὄχι τόσον διὰ τὴν ἐπίδειξιν τῆς δυνάμεως τῶν δεξιῶν καὶ τῶν ἀριστερῶν, ὅσον διότι ἀπεδείχθη κατ' αὐτὴν ὅτι ἡ καθεστηκυῖα ἀρχὴ ἔχει ἐπίσης τὴν δύναμιν νὰ προστατεύῃ, ἐν ὥρᾳ κινδύνου, τὴν ζωὴν καὶ τὰς περιουσίας τῶν πολιτῶν.

Τὰ ληφθέντα μέτρα τάξεως ὑπῆρξαν ἀσυστηματικὰ μέχρι κωμικότητος. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐξωπλίσθησαν καὶ ἐφωδιάσθησαν μὲ κράνη. Ἰσχυρὰ τμήματα στρατοῦ, μὲ πλήρη πολεμικὴν ἐξάρτυσιν, κατέλαβον τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα. Πολυβολαρχίαι ὁλόκληροι ἐτάχθησαν. Πυροβολαρχίαι ὀρειναὶ καὶ πεδιναὶ διέσχιζαν τὴν πόλιν διὰ νὰ ταχθοῦν εἰς τὰ γύρω ὑψώματα. Οἱ κάτοικοι, ἀφοῦ ἐδιπλοκλείδωσαν τὰ καταστήματα καὶ τὰ σπίτια των, ἐπροτίμησαν νὰ φύγουν οἱ περισσότεροι πρὸς τὰς ἐξοχάς, διὰ νὰ σώσουν τουλάχιστον τὴν ζωήν των. Τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα μετέφεραν τὰ ταμεῖά των εἰς τὴν Βιέννην. Ὅλοι οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς τοῦ Σέμμερινγκ κατελήφθησαν ὑπὸ στρατιωτικῶν τμημάτων μὲ κράνος καὶ ἐφ' ὅπλου λόγχην.

Τὴν μονότονον ὕπαιθρον, ὑπὸ τὸν φαιὸν οὐρανόν, διασχίζουν μακραὶ φάλαγγες ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν εἰς τὰ σημεῖα συγκεντρώσεως. Εἰς τὴν Βῆνερ Νῶϋστατ, τὴν «πάντοτε πιστήν», ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἰσέρχεται εἰς περιχαρακωμένον στρατόπεδον: ἱππεῖς καὶ πεζοὶ κλείουν τὰ στόμια τῶν ὁδῶν καὶ ἐπιτρέπουν τὴν εἴσοδον μόνον εἰς τοὺς ἐφωδιασμένους δι' εἰδικῆς ἀδείας. Ἡ πόλις εἶνε διῃρημένη εἰς δύο μέρη ὑπὸ μιᾶς οὐδετέρας ζώνης, σχηματιζομένης ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν δυνάμεων: εἰς τὸ ἕνα μέρος αἱ Πατριωτικαὶ Φρουραί, εἰς τὸ ἄλλο οἱ Σύνδεσμοι Ἀμύνης.

Εἰς τὸ βάθος ἑνὸς ἐρημικοῦ δρομίσκου, νὰ ἡ πλατεῖα τῆς παλαιᾶς Στρατιωτικῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία ἔχει μεταβληθῇ εἰς Ὁμοσπονδιακὸν Ἐκπαιδευτικὸν Ἰνστιτοῦτον: οἱ μαθηταὶ ἔχουν διακοπάς, λόγῳ τῶν γεγονότων, καὶ ἡ μεγάλη αὐλὴ ἀντηχεῖ πάλιν τὴν κλαγγὴν τῶν ὅπλων. Εἰς τὸ κτίριον αὐτό, τὸ πλῆρες ἱστορικῶν ἀναμνήσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κυματίζει ἡ κόκκινη σημαία, (τὸ ἀκίνητον ἀνήκει εἰς τὴν σοσιαλιστικὴν Δημαρχίαν), ἔχει ἐγκατασταθῇ τὸ στρατηγεῖον Πατριωτικῶν Φρουρῶν. Ἀπὸ τὸν τεράστιον περίβολόν του ἐξέρχονται ἐν τελείῳ στρατιωτικῷ σχηματισμῷ τὰ μέλη τῶν συντηρητικῶν ὀργανώσεων.

Εἶνε εἴκοσι χιλιάδες ἄνδρες, κατὰ μέγα μέρος πρώην ἀξιωματικοὶ καὶ παλαιοὶ πολεμισταὶ μὲ τὰ μετάλλιά των καὶ χωρικοὶ καὶ κοκκινωποὶ ὀρεσίβιοι, νέοι καὶ γέροι, μὲ ἀρτίαν ἐξάρτυσιν. Ὁ γενικὸς ἀρχηγός των δρ. Στάϊντλ τοὺς ἐπιθεωρεῖ. Εἰς τοὺς δρόμους τοὺς ταπητοστρωμένους ἀπὸ τὰ πολύχρωμα μανιφέστα, ἀπὸ τὰ σημαιοστολισμένα σπίτια — πλάϊ ἀπὸ τὴν κόκκινη σημαία κυματίζουν αἱ ἐρυθρόλευκοι τῆς ὁμοσπονδίας, αἱ κυανοκίτρινοι τῆς κάτω Αὐστρίας, ἀκόμη δὲ καὶ αἱ ἐρυθρομαυρόχρυσοι τῆς νέας Γερμανίας—ρίπτουν λουλούδια εἰς τοὺς νεαροὺς ἐθνοφρουρούς. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἀστοὶ εἰς τὴν Βῆνερ Νῶϋστατ.

Ἔπειτα διασχίζουν τὴν μεγάλην πλατεῖαν, διερχόμενοι κάτωθι τοῦ σοσιαλιστικοῦ Δημαρχείου καὶ μεταβαίνουν εἰς τὸ γυμναστικὸν πεδίον, ὅπου τελεῖται λειτουργία εἰς τὸ ὕπαιθρον. Τὸ πεδίον εἶνε ἀπέραντον: εἰς μεγίστην ἔκτασιν κατέχεται ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων τμημάτων· αἱ μουσικαί των ἀνακρούουν θρησκευτικοὺς ὕμνους καὶ ἐθνικὰ ᾄσματα. Εἰς τὴν ἐξέδραν ἔχουν ἀνέλθῃ οἱ διοικηταὶ τῶν πατριωτικῶν φρουρῶν καὶ πολλοὶ βουλευταὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι τῆς δεξιᾶς. Μετὰ ἑνὸς λεπτοῦ σιωπὴν εἰς μνήμην τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ, λαμβάνουν τὸν λόγον οἱ ἀρχηγοί.

Ὁ Στάϊντλ ἐκθέτει τὸ πρόγραμμα τῶν φρουρῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ κατὰ τῆς τρομοκρατίας τῶν σοσιαλιστῶν.

«Ἑκατὸν χιλιάδες φρουροὶ—λέγει—εἶνε ἕτοιμοι εἰς ὅλην τὴν χώραν νὰ ἐπέμβουν, ἂν παραστῇ ἀνάγκη, ἀκόμη καὶ διὰ μέσων δραστηρίων. Πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, τὸν ὁποῖον οἱ σοσιαλισταὶ ἔχουν ἐξαπολύσῃ ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς πάλης τῶν τάξεων. Δὲν θὰ ἀφοπλισθῶμεν πρὶν ἀποκατασταθῇ ἡ ἐλευθερία τῆς γνώμης καὶ τοῦ συνασπισμοῦ.»

Ἡ τελετὴ ἔληξε. Τώρα τὸν λόγον ἔχουν τὰ μαγειρεῖα ἐκστρατείας, ὅπου παρασκευάζεται τὸ πατροπαράδοτον καὶ καυτερὸν «Γκούλας» μὲ βάσιν τὴν πιπεριάν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ

Ἀπὸ τὸ γυμναστικὸν πεδίον, διὰ μέσου τῆς οὐδετέρας ζώνης, ἀπὸ ἕνα δρομάκον πενῆντα μέτρων φρουρούμενον ὑπὸ στρατιωτικῆς δυνάμεως μὲ πολυβόλα καὶ χειροβομβίδας, ἐκβάλλομεν πάλιν εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν, τὴν ὁποίαν ἔχουν καταλάβῃ οἱ σοσιαλισταί, μεταμορφώσαντες αὐτὴν εἰς δάσος ἐρυθρῶν σημαιῶν. Δὲν ὑπάρχει ἴχνος στρατιώτου ἐδῶ μέσα. Τὴν ὑπηρεσίαν τάξεως ἔχουν ἀναλάβῃ αὐτοὶ οὗτοι οἱ σοσιαλισταί. Παρελαύνουν οἱ ὠργανωμένοι ἐργάται, κατόπιν οἱ ποδηλατισταί, οἱ μοτοσυκλεττισταὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν Συνδέσμων Ἀμύνης: περὶ τοὺς 35,000, ἐπευφημούμενοι ὑπὸ ἀραιοῦ πλήθους. Αὐτοὶ δὲν παρουσιάζουν τὴν στρατιωτικὴν ὄψιν τῶν πατριωτικῶν φρουρῶν. Ἀκόμη καὶ ἡ ἐξάρτυσίς των εἶνε πλημμελής. Πολλοὶ ὅμως φοροῦν πολεμικὰ κράνη.

Ἀπὸ τὸν ἐξώστην τοῦ Δημαρχείου παρακολουθοῦν τὴν παρέλασιν ὁ πρώην καγκελλάριος Ρέννερ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν συνδέσμων δρ. Ντώϋτς, σοσιαλισταὶ βουλευταὶ καὶ σύμβουλοι.

Ὁ καγκελλάριος Ρέννερ ἐκφωνεῖ τὸν λόγον τῆς περιστάσεως. Λέγει ὅτι ἡ Βῆνερ Νῶϋστατ εἶνε σοσιαλιστικὴ καὶ τοιαύτη θὰ παραμείνῃ: τὸ προλεταριᾶτον ὑψώνει ἕναν ἀνυπέρβλητον φραγμὸν κατὰ τοῦ «φασισμοῦ» (οἱ σοσιαλισταὶ ἀποκαλοῦν φασιστικὸν κάθε κίνημα τῆς δεξιᾶς), ἀλλὰ οἱ ἀντίπαλοι θὰ ἐνόησαν ἤδη—προσθέτει ὁ Ρέννερ—ὅτι ἡ πορεία κατὰ τῆς Βιέννης δὲν εἶνε εὔκολον ἐγχείρημα. Μετ' αὐτόν, ἄλλοι ῥήτορες λαμβάνουν τὸν λόγον καὶ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν, τὰ πλήθη ἀπαντοῦν κάθε τόσον μὲ τὴν...πολεμικὴν κραυγήν των: «Φιλία».

Καὶ οἱ πατριωτικοὶ φρουροί, φυσικά, ἔχουν τὴν κραυγήν των: «Χαῖρε»· εἰς τρόπον ὥστε ἂν ἕνας φρουρὸς συναντήσῃ ἕνα σοσιαλιστὴν καὶ τοῦ εἴπῃ «Χαῖρε», ὁ ἄλλος ἀπαντᾷ ὠργισμένος «Φιλία» καὶ ἐν μέσῳ τῆς φιλίας καὶ τῶν περὶ χαρᾶς εὐχῶν τὸ πρᾶγμα ἠμπορεῖ νὰ τελειώσῃ ἄσχημα.

Ἐν τοσούτῳ ἐπὶ τῶν ἐρυθρῶν λόγων καὶ σημαιῶν ἀρχίζει νὰ πέφτῃ μιὰ βροχοῦλα, δειλὴ κατ' ἀρχάς, ἀποφασιστικωτέρα κατόπιν, ἡ ὁποία χαλάει τὸ θέαμα· ἡ πλατεῖα ἀρχίζει νὰ ἀδειάζῃ.

ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἀπὸ τὸ γυμναστικὸν πεδίον αἱ φάλαγγες τῶν ἐθνοφρουρῶν τῆς δεξιᾶς κατηυθύνθησαν πρὸς ἕνα σιδηροδρομικὸν σταθμόν· τὸ ἴδιον ἔκαμαν καὶ οἱ σοσιαλισταί. Ἡ ἐπικίνδυνος παράστασις ἐτελείωσε χωρὶς σφαγὰς καὶ τὸ κοινὸν πλέκει ἐγκώμια εἰς τοὺς σκηνοθέτας. Εἰς τὴν Βιέννην ὁ ἀσύρματος καὶ αἱ ἔκτακτοι ἐκδόσεις τῶν ἐφημερίδων ἐπληροφόρουν τὸ κοινὸν ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν. Εἶνε εὐνόητον ὅτι ὁ Τύπος, τόσον τῆς δεξιᾶς, ὅσον καὶ τῆς ἀριστερᾶς, διαλαλεῖ τὴν νίκην διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν δύναμιν, ἣν ἐπέδειξαν αἱ δύο παρατάξεις.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ διπλῆ παρέλασις θὰ ἔχῃ εὐεργετικὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ξένον παρατηρητὴν δὲν στερεῖται σπουδαιότητος. Οἱ σοσιαλισταί, οἱ ὁποῖοι βάσιν τοῦ προγράμματός των εἶχον θέσει τὴν χρῆσιν τῆς βίας διὰ τὴν ἐνδεχομένην κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, θὰ ἐνόησαν ἀσφαλῶς ὅτι παρῆλθον πλέον οἱ καιροὶ καθ' οὓς ἦσαν ἀπόλυτοι κύριοι τοῦ δρόμου: ἀντιμέτωπος αὐτῶν ἐγείρεται μία νέα ὀργάνωσις ἐξ ἴσου ἰσχυρὰ καὶ πειθαρχημένη. Ἑκατὸν χιλιάδες πατριωτικοὶ φρουροὶ (τόσοι ὑπολογίζονται) ἀποτελοῦν δύναμιν ἱκανὴν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν σοσιαλιστικὴν ἐθνοφυλακήν. Ἀκόμη καὶ τὸ ὅπλον τῆς γενικῆς ἀπεργίας δὲν εἶνε πλέον ἀποτελεσματικόν.

Αἱ δύο παρατάξεις τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς ἦσαν χθὲς ἄοπλοι: ἀλλὰ εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ ὅπλα ὑπάρχουν: περίστροφα, τυφέκια, πολυβόλα, ἴσως δὲ καὶ μερικὰ πυροβόλα, καλὰ κρυμμένα. Πρόκειται, ἀφ' ἑτέρου, περὶ ἀνδρῶν ἠσκημένων. Καὶ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ μὴ σκεφθῇ ὅτι εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, ἐνώπιον ἑνὸς ἐξωτερικοῦ κινδύνου, οἱ 160.000 σοσιαλισταὶ ὁπλῖται καὶ οἱ 100.000 συντηρητικοὶ θὰ ἠδύναντο κάλλιστα νὰ ταχθοῦν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, σχηματίζοντες οὕτω μίαν δύναμιν 300 χιλιάδων ἀνδρῶν. Αἱ συνθῆκαι εἰρήνης ὁρίζουν εἰς τὴν μικρὰν αὐστριακὴν Δημοκρατίαν στρατὸν μὴ ὑπερβαίνοντα τοὺς 30,000 ἄνδρας. Ἰδοὺ διατί, καὶ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τοῦ ξένου παρατηρητηρίου, αἱ χθεσιναὶ διαδηλώσεις δὲν ἐστεροῦντο σπουδαιότητος.

Α. Γ—δης

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΑΚΟΣ

Προχθὲς Κυριακὴν ἐτελέσθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος σοφοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ῥήγα Νικολαΐδου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μνημοσύνου, ἕνας ἀπὸ τοὺς παρευρεθέντας εἰς αὐτὸ ἐστράφη καὶ εἶπε πρὸς κάποιον φίλον του, ἐνῷ ἐξήρχοντο ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν:

—Μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς, ἀγαπητέ μου, τί σημασίαν εἶχε αὐτὸ τὸ μνημόσυνον;

—Τὴν σημασίαν ποῦ ἔχουν ὅλα γενικῶς τὰ μνημόσυνα. Ἀνεπέμφθησαν εὐχαὶ πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος.

—Μὰ ὁ Νικολαΐδης δὲν ἐπίστευε οὔτε τὸν Ὕψιστον, οὔτε τὴν ψυχήν. Σαράντα χρόνια ποῦ ἐδίδαξε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, βάσιν εἶχε ἡ διδασκαλία του τὴν ἀνυπαρξίαν τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ συγγράμματά του ὅλα προσπαθοῦν νὰ ἀποδείξουν ὅτι εἶνε ψευδὴς ἡ «δημιουργικὴ θεωρία» τὴν ὁποίαν καθιέρωσαν αἱ Γραφαὶ καὶ ὅτι μόνη θεωρία ἀληθινὴ εἶνε ἡ λεγομένη «Παραγωγικὴ» τοῦ Καρόλου Δάρβιν, δηλαδὴ ἡ ἀνάπτυξις καὶ οὐχὶ ἡ ἐφάπαξ δημιουργία τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν. Εἰς ἕνα τέτοιον ἄνθρωπον νὰ κάνῃς μνημόσυνον μὲ κόλλυβα καὶ παπάδες, δὲν εἶνε λιγάκι ἀστεῖον;

—Θὰ ἦτο πράγματι ἀστεῖον, ἐὰν ὁ Ῥήγας Νικολαΐδης μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ἐξηκολούθει νὰ εἶνε ὁ Νικολαΐδης. Ἀλλά, δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς, συνέβησαν ἄλλα πράγματα.

—Καὶ τί συνέβη, ἐπάνω-κάτω;

—Δύο μῆνας πρωτοῦ ἀρρωστήσῃ καὶ πεθάνῃ ὁ σοφώτερος ἴσως οὗτος ἐκ τῶν σημερινῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, εἶχε μεταβῇ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Αἰδηψοῦ. Ὅταν ἐπέστρεψεν ἐκ τῶν λουτρῶν, διὰ τὸν φόβον τοῦ Δαγκείου, ἀντὶ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν του, ἐνοικίασε διαμέρισμα εἰς τὸ «Ἀκταῖον» τοῦ Νέου Φαλήρου ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη μετὰ τῆς οἰκονόμου του. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν ταύτην, ὁ Νικολαΐδης, ἕνα πρωί, εἶπε εἰς τὴν οἰκονόμον του: «Μαρία, δὲν μοῦ λές, ἐσὺ μεταλαβαίνεις καμμιὰ φορά;» «Πῶς δὲ μεταλαβαίνω, κύριε; Τάχα δὲν εἶμαι ἐγὼ χριστιανή;» «Καὶ τί αἰσθάνεσαι μετὰ τὴν μετάληψιν;» «Αἰσθάνομαι μία μεγάλη ἀνακούφισι. Μοῦ φαίνεται πὼς κάποιο ἀόρατο χέρι ἔρχεται καὶ μὲ πιάνει, ἕτοιμο νὰ μὲ βοηθήσῃ, ἂν κλονισθῶ.» «Τί φρονεῖς, λοιπόν; Θὰ ἦταν καλὸ νὰ μεταλάβω καὶ γώ;» «Σεῖς κύριε καθηγητά, νὰ μεταλάβετε; Μὴ θέλετε νὰ ἀστειευθῆτε μὲ τὰ θεῖα.» «Ὄχι, παιδί μου, δὲν ἀστειεύομαι καθόλου. Νὰ πᾶς σήμερα εἰς τὴν ἐνορίαν μας, τὴν Ζωοδόχον Πηγήν, καὶ νὰ εἰδοποιήσῃς τὸν ἱερέα ὅτι αὔριον τὸ πρωὶ θέλω νὰ μὲ μεταλάβῃ. Ἀκοῦς;» «Μὲ πολὺ χαρά, κύριε καθηγητά.» ...Ὥστε καθὼς βλέπεις, τὸ σημερινὸν μνημόσυνον εἶχε τὸν τόπον του.

—Ποτέ μου δὲν θὰ τὸ πίστευα τέτοιο πρᾶγμα! Σαράντα χρόνων ἐπιστημονικὲς πεποιθήσεις ἤρκεσε μία στιγμὴ γιὰ νὰ πεταχτοῦν εἰς τὸν τενεκὲ τῶν σκουπιδιῶν. Ἀνεξήγητον τελείως!

—Δὲν εἶνε καθόλου ἀνεξήγητον, φίλε μου. Ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸς εἶνε δυστυχῶς! Καὶ αἱ ἐπιστημονικαί του πεποιθήσεις, αὐταὶ εἶνε δυστυχῶς! Ἐφ' ὅσον ἔχει νεότητα καὶ ὑγείαν, δὲν τοῦ λείπει τὸ θάρρος νὰ ἀρνηθῇ τὰ πάντα καὶ τὰ πάντα νὰ ἀνατρέψῃ! Θεός; Δὲν ὑπάρχει κανένας Θεός! Οἱ κόσμοι ἔγιναν μόνοι τους διὰ τῆς ἐξελίξεως καὶ οὐχὶ διὰ τῆς δημιουργίας. Ὁ ἄνθρωπος, τὰ ζῶα, τὰ φυτά, τὸ ἴδιον. Ἐδῶ εἶνε ὁ Δάρβιν ποῦ τὰ ἀποδεικνύει ὅλα αὐτά. Ἔρχεται ὅμως ἡ ἡλικία τῶν ἑβδομῆντα ἐτῶν τοῦ Ῥήγα Νικολαΐδη. Τὸ σῶμα, ἀσθενὲς καὶ καχεκτικόν, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην βακτηρίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχή, γηράσασα καὶ αὐτή, κλονίζεται. Θέλει κάπου νὰ στηριχθῇ. Πιάνεται εἰς τὸν Κάρολον Δάρβιν καὶ βλέπει ὅτι θὰ ἀνατραπῇ. Πιάνεται εἰς τὸν Χαῖκελ, εἰς τὸν Μπυφφόν, εἰς τὸν Λαμάρκ, εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν μέγαν Γκαῖτε, τὸ θαῦμα τοῦτο τοῦ γερμανικοῦ πνεύματος, καὶ βλέπει ὅτι θὰ πέσῃ. Ὁ ἀνθρωπάκος θέλει νὰ στηριχθῇ κάπου καὶ τὰ ἄθλια βιβλία του δὲν τοῦ δίδουν κανένα τὸ στήριγμα ποῦ ζητεῖ ἡ ψυχή του. Τότε καλεῖ τὴν οἰκονόμον του: «Μαρία! Πάρε αὐτὴν ἐδῶ τὴν Φυσιολογίαν ποῦ ἐδίδαξα τέσσαρας δεκάδας ἐτῶν, πέταξέ την εἰς τὰ σκουπίδια, καὶ εἰδοποίησε τὸν παπᾶν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὅτι αὔριον θὰ μεταλάβω.» Κακόμοιρε ἀνθρωπάκο! Τί μεγάλος ποῦ φαντάζεσαι ὅτι εἶσαι μὲ τὸ ἀνάστημά σου τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν ὑπερβαίνει τὰ δύο μέτρα!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ
ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ
(1878-1881)

Διατί ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν τῆς Ρωσσίας ὅπως ἐν συμμαχίᾳ της πολεμήσῃ κατὰ τῆς Τουρκίας.—Τὸ συνέδριον τοῦ Βερολίνου.—Τὰ μετὰ τὸ συνέδριον.—Πῶς μᾶς ἐδόθη τελικῶς ἡ Θεσσαλία καὶ τὸ τμῆμα τῆς Ἄρτης.—Ὁ Κουμουνδοῦρος, ὁ Χ. Τρικούπης καὶ ὁ Θ Δεληγιάννης.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεκόμισεν ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ μίαν ἐντύπωσιν σχετικὴν πρὸς τὸ ζήτημα τῶν δύο Σωμάτων Ἀσφαλείας: ἤκουσε, λέγει, πολλοὺς Θεσσαλονικεῖς συνηγοροῦντας ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὴν ἀστυνομίαν τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης. Ἡ δήλωσίς του αὐτὴ προσημαίνει σαφῶς τί πρόκειται νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, προκειμένου νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις ὁριστικαὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἐνθυμηθῶμεν τί ἔγραψαν ἕως τώρα αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες περὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν Κυβερνήσεων συνασπισμοῦ διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν δύο Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἡ Κυβέρνησις τῶν 224 βουλευτῶν ἀκούει, διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ της, τὰς εἰσηγήσεις «Θεσσαλονικέων»—ἀνθρώπων προφανῶς ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Θὰ ἦτο ὅμως ἀδικαιολόγητος οἱαδήποτε ἐξαίρεσις διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, ἐὰν ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ὁρισθῇ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν μεγάλων πόλεων.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ Ὁμιλῶν χθὲς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ μεταρρύθμισιν τῆς τρεχούσης φορολογίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπε καὶ μερικὰς ἀληθείας: Ἐξηγῶν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἀπέκτησε φορολογικὴν συνείδησιν ὁ πολίτης διεκήρυξε μὲ εἰλικρίνειαν ἀσυνήθη ὅτι ὑπαίτιος τῆς κρατούσης καταστάσεως εἶνε τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον δὲν συντελεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν φορολογικῆς συνειδήσεως παρὰ τῷ πολίτῃ οὔτε διὰ τῶν ἐξαιρετικῶν εὐκολιῶν τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς ἀμελοῦντας καὶ δυστροποῦντας φορολογουμένους, οὔτε διὰ τῆς τρομερῶς περιπλόκου διαδικασίας τῆς ὑποβολῆς τῶν φορολογικῶν δηλώσεων. Ἂς ἁπλουστευθῇ, λοιπόν, αὐτὴ ἡ διαδικασία, ἡ ὁποία ἀπελπίζει καὶ τοὺς μᾶλλον ὑπομονητικοὺς ἐκ τῶν πολιτῶν.

ΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ *Δὲν ἐχρειάζετο νὰ ζητήσῃ τὰ φῶτα τῆς ἀστυνομίας ὁ κ. Βουρλούμης προκειμένου νὰ ἐπιβάλῃ τὸ ἄνοιγμα ὅλων τῶν ἑστιατορίων κατὰ τὰς Κυριακάς. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος πέριξ μιᾶς τραπέζης φαγητοῦ πρέπει νὰ παύσῃ, ὅπως ἐγράφομεν καὶ χθές. Διατί οἱ «ἑστιάτορες» ἐξ ἄλλου κηρύττουν τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς...τσέπης των;*

ΤΙ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ; Εἰς μίαν ἀνακοίνωσίν του ἐν Βελιγραδίῳ ὁ κ. Βενιζέλος φέρεται εἰπὼν ὅτι, ὅταν θὰ φθάσῃ εἰς Ἀθήνας, θὰ «μεταρρυθμίσῃ» τὸ νομοσχέδιον περὶ Γερουσίας, τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ζαβιτσιάνου. Γεννᾶται, ὅμως, τὸ ἐρώτημα: Θὰ «μεταρρυθμίσῃ» ὁ κ. Βενιζέλος τὸ νομοσχέδιον ἢ τὴν Κυβέρνησιν; Διότι περὶ τοῦ δευτέρου ἐπιμένουν οἱ ἐν Ἀθήναις ἐνδιαφερόμενοι ὑπουργήσιμοι Φιλελεύθεροι.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΒΑΘΟΣ *Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἐσχάτως, ἀσχολούμενος ἐπιμόνως μὲ τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις, φέρεται διατάξας ὅπως, πᾶσαι* αἱ εἰς θάνατον καταδίκαι, ἐκτελῶνται εὐθὺς ὡς ἐξαντλοῦνται αἱ νόμιμοι προθεσμίαι καὶ περατοῦνται αἱ διατυπώσεις τῶν ἐνδίκων μέσων. Βεβαίως, ὁ κ. Πετρίδης δὲν εἶνε αἱμοδιψής. Γνωρίζει ὅμως, ὡς παλαιὸς πολιτευόμενος, ἐκ τοῦ παρελθόντος ὅτι, εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐξ ἀποκαλύψεων μελλοθανάτων καταδίκων, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος, σιωπηρῶς, παρέσχε παράτασιν ζωῆς τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν ἢ καὶ περισσότερον, ἡ Δικαιοσύνη ὡδηγήθη καὶ συνεπλήρωσε τὸ ἔργον της προκειμένου περὶ ἐγκλημάτων τὰ ὁποῖα πολλάκις παρέμενον σκοτεινά, οἱ κυριώτεροι δὲ τῶν δραστῶν αὐτῶν ἀσύλληπτοι καὶ ἀκαταδίωκτοι. Ἂς βάλῃ, λοιπόν, ὀλίγον νερὸ εἰς τὸ κρασί του ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἂς ἐκδώσῃ σχετικὰς διαταγάς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσῃ βαθύτερον τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεως τῶν θανατικῶν ποινῶν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑΝ Διὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος της ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀπεφάσισεν ἀκόμη περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ διατεθῇ τὸ ἀναγραφὲν εἰς τὸν προϋπολογισμόν της ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῆς ταπητουργίας ποσὸν τῶν 100.000 λιρῶν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως τῆς ταπητουργίας ἔχει μελετηθῇ, πάντες δέ, ταπητουργοί, βιομήχανοι καὶ ὅλοι οἱ εἰδικοί, πρὸς δὲ καὶ ἡ κυβέρνησις, ἔχουν συμφωνήσει εἰς τὴν ἵδρυσιν Αὐτονόμου Ταπητουργικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐπαρκῶς ἐνισχυομένου ὑπό τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως. Συντελεστικὸν μάλιστα θὰ ἦτο νὰ εἶχε πρὸς τοῦτο διαθέσει ἡ τελευταία αὐτὴ τὸ διὰ τὴν ταπητουργίαν ὁρισθὲν ποσὸν ἐκ τῆς προκαταβολῆς τοῦ ἀμερικανικοῦ δανείου.

ΑΝΙΣΟΤΗΣ Ὑπολοχαγοὶ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων ἀνήκοντες εἰς τὸ πεζικὸν καὶ τὸ μηχανικὸν παραμένουν ἀπὸ ἐξαετίας εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, ἐνῷ οἱ συμμαθηταί των οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἱππικόν, τὸ πυροβολικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν ἔχουν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους προαχθῆ εἰς λοχαγούς. Ἡ ἀνισότης αὐτὴ δημιουργεῖ παράπονα βάσιμα. Βασιμώτερα μάλιστα, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ὑπολοχαγοί, λόγῳ τοῦ ἐπιδόματος τῆς τριετίας λαμβάνουν ἤδη μισθὸν λοχαγοῦ καὶ ἡ προαγωγή των δὲν θὰ ἐγέννα ζήτημα αὐξήσεως δαπανῶν.

ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην ἐπιστολὴν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου μὴ θέλοντες νὰ τοῦ ἀρνηθῶμεν τὴν φιλοξενίαν μας ἐφόσον τὴν ἐζήτησε. Δικαιούμεθα ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι μὲ ὅσα λέγει ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου ἀπαντῶν εἰς τὰς αἰτιάσεις συναδέλφων δὲν ἀναιρεῖ ὅτι ἔχει ἐπιβάλει λογοκρισίαν αὐθαίρετον ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων ὑποχρεουμένων ἐπὶ πλέον νὰ τοῦ καταβάλλουν καὶ λύτρα κατὰ μῆνα. Ἐπίσης δὲ μίαν σύμβασιν ὁ κ. Παρὲν δὲν ἐνισχύει τὴν ἐπιχειρηματολογίαν του: ἀκριβῶς κατὰ τὰς συμβάσεως αὐτῆς ἐξεγειρόμεθα, ὡς ὑποδουλούσης τὸν Τύπον.

ΕΠΙ ΝΕΩΝ ΠΗΓΩΝ «Μεταξὺ πολέμου καὶ εἰρήνης» εἶνε ὁ τίτλος ἱστορικῆς ἀφηγήσεως τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη τῆς ὁποίας τὴν δημοσίευσιν ἀρχίζομεν μετά τινας ἡμέρας. Ἡ νέα μονογραφία τοῦ συνεργάτου μας—τοῦ ὁποίου ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν «Πρωΐαν» ἱστορία τῆς «Ἑλληνικῆς κρίσεως» τόσον ἐξετιμήθη — ἀναφέρεται εἰς τὴν βαλκανικὴν ἀναστάτωσιν τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ὁ Ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1877, εἰς τὰ ἐπακολουθήσαντα τὸ Βερολίνιον συνέδριον καὶ εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας. Εἶνε γραμμένη μὲ πολλὴν ἀντικειμενικότητα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει παλαιῶν καὶ νέων πηγῶν.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ,,
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟ
ΤΟ ΑΔΙΣ-ΑΜΠΕΜΠΑ
τοῦ εἰς Ἀβησσυνίαν ἀπεσταλμένου μας κ. Ἡρακλέους Λαχανοκάρδη

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ἐκμυστηρεύσεις

Μὲ ἐπλησίασες, μικρούλα μου, δειλά, κοκκινίζοντας στ' ἀλήθεια κάτω ἀπὸ τὸ ψεύτικό σου κοκκίνισμα, χαμήλωσες τὰ μάτια σου καὶ μοῦ εἶπες μὲ τὴν φωνὴ ποῦ παίρνουν ὅλες ἡ μικρούλες ὅταν θέλουν νὰ εἰποῦν ἕνα μεγάλο μυστικό:

— Μπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ κάτι;

Κουτὸς ἐγώ, ἐκολακεύθηκα γιὰ τὴν προτίμησί σου, νομίζοντας ὅτι τὸ μυστικὸ ἦταν γιὰ μένα. Ἡ αὐταρέσκεια, παιδί μου, δὲν εἶνε ἔγκλημα. Εἶνε ἁπλῶς ἀνοησία, ποῦ μερικοὶ κρατοῦν πιὸ πολὺ καὶ μερικοὶ νοιώθουν πιὸ γρήγορα. Μὰ ἐκολακεύθηκα πιὸ πολύ, ὅταν ἔνοιωσα ὅτι εἶχες ἕνα μεγάλο μυστικὸ νὰ μοῦ εἰπῇς, καὶ τὸ μυστικὸ αὐτὸ τὸ εἶπες στ' ἄσπρα τὰ μαλλιά μου, ποῦ ὁλοένα γίνονται καὶ πιὸ πολλά. Δὲν φανταζόμουν ποτὲ πῶς θὰ χρησίμευαν κι' αὐτὰ σὲ κάτι, καὶ μάλιστα σὲ τόσο σοβαρό! Κομπιάζοντας, παίζοντας μὲ τὸ βραχιόλι σου, τραβῶντας νευρικὰ τὴν ἄκρη μιᾶς κλωστῆς, ἔβγαλες τὸ μεγάλο μυστικό. Σοῦ εἶπα τὴν γνώμη μου, καὶ μὲ κύτταξες δύσπιστα, μὲ τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια σου. «Ναί; Ἀλήθεια; Τὸ πιστεύετε κι' ἐσεῖς;» Χωρὶς νὰ τολμήσῃς νὰ πεισθῇς, καὶ ἔφυγες μὲ μιὰ ἱκανοποίησι, ποῦ ἔκοβε, παρ' ὅλα ταῦτα, μιὰ μεγάλη ἀμφιβολία.

— Μὰ δὲν γυρίζει νὰ μὲ κυττάξῃ!.. Ὅταν περνῶ, βλέπει ἀλλοῦ!.. Μένουμε τόσην ὥρα στὸ ἴδιο μέρος, καὶ δὲν γυρίζει μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια του πρὸς ἐμέ!.. Χαιρετιώμαστε, καὶ τὸ χέρι του μένει ἄτονο, ψυχρό, μὲ μιὰ τυπικὴ ἁπλῶς εὐγένεια... Μὰ τὰ λέτε ὅλα αὐτὰ ἐσεῖς ἀγάπη;

Ναί, μικρή μου! Τὰ λέω «Ἀγάπη»! Καὶ δὲν τὰ λέω ἐγὼ μονάχα!.. Σὲ λιγάκι θὰ τὸ εἰπῇς καὶ σύ, ὅταν γίνῃς πιὸ λύπειρη, ὅταν ἡ καρδιά σου κτυπήσῃ γιὰ πολλοστὴ φορά. Τότε, κι' ἐσύ, ποῦ κοκκινίζεις καὶ κτυπάει ἡ καρδούλα σου ἀνήσυχα στ' ἀντίκρυσμα τοῦ ἥρωός σου, θὰ κάνῃς τὴν ἀδιάφορη. Τὰ μάτια σου δὲν θὰ παιχνιδίζουν νευρικά, ἀλλὰ θὰ στέκουν ὀρθάνοιχτα, χωρὶς νὰ τὸν ἀποφεύγουν καὶ χωρὶς νὰ δείχνουν τίποτε. Τὸ χέρι σου θὰ τείνεται κι' ἐσένα σὲ μιὰ ψυχρή, τυπικὴ χειρονομία εὐγενείας καὶ καθισμένη σὲ μιὰ πολυθρόνα δὲν θὰ κυττᾷς καθόλου.

Εἶσαι μικρὴ καὶ δὲν τὰ ξέρεις ἀκόμη, μὰ θὰ τὶς μάθῃς καὶ σὺ μὲ τὴν σειρά σου ὅλες τὶς ἐρωτικὲς πονηριές, κι' ὅλες ὅσες προφυλάξεις ποῦ ἐξ ἐνστίκτου μᾶς κάνει νὰ παίρνωμε ἡ Φύσις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως.

Ἂν σοῦ ἔδειχνε τὴν ἀγάπη του, συλλογίστηκες ποτὲ τί θὰ ἔκανες; Εἶσαι βέβαιη πῶς θὰ τοῦ ἔλεγες ἐκεῖνα ποῦ ἐξωμολογήθηκες στὶς ἄσπρες μου τρίχες, ὅτι θὰ δεχόσουν αὐθόρμητα τὸ αἴσθημά του; Μὲ τὴν τόση δά, τὴν παραμικρὴ βεβαιότητα, γιὰ τὴν ἀγάπη του, ἀπὸ ἕνα ἥρωα ποῦ ἔχεις τώρα πλάσει, θὰ ἐδημιουργοῦσες ἕνα θῦμα. Θὰ προσπαθοῦσες νὰ παίξῃς μαζί του, νὰ τὸν βασανίσῃς ὅσο περισσότερο μποροῦσες, νὰ δοκιμάσῃς ὅσον τὸ δυνατὸ πιὸ πολὺ τὸ αἴσθημα τῆς κυριαρχίας ἐπάνω σὲ μιὰ ἄλλη ψυχή, καὶ ξέρεις πότε θὰ ἀπεφάσιζες νὰ δοθῇς; Τὴν πρώτη στιγμὴ ποῦ θὰ ἔνοιωθες ὅτι εἶχες παρατραβήξει τὸ σχοινί, ὅτι εἶχες ἐξαντλήσει τὴν ὑπομονή του, ὅτι ἐκινδύνευες νὰ σβύσῃς ἐντελῶς τὴν ἱερὴ φλόγα τῆς ἀγάπης. Τότε θὰ ἐκινδύνευες νὰ εἶνε μᾶλλον ἀργὰ κι' ὅτι δὲν ἔκανες ὡς τότε λίγο-λίγο, θὰ τὸ ἔκανες μονομιᾶς, παράφορα, καὶ ἴσως χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Στὸν ἔρωτα δὲν ὑπάρχουν Τριστᾶνοι καὶ Ἰζόλδες, Παῦλοι καὶ Φραγκίσκες, ἕνα αἴσθημα ποῦ ἀνάβει μὲ μιᾶς δυὸ καρδιές. Ἀνάβει πρῶτα ἡ μιὰ κι' ὕστερα ἡ ἄλλη, μὲ μεγαλύτερο ἢ μικρότερο χρονικὸ διάστημα. Ὑπομονή! Σιγὰ-σιγὰ θὰ τὸν φλογίσῃς. Τὰ μάτια ποῦ δὲν σὲ κυττοῦν θὰ σ' ἀντικρύσουν μὲ πόθο, τὸ χέρι θὰ πάψῃ νὰ εἶνε ψυχρό, τυπικό, εὐγενικό. Θὰ γίνῃ ἀπότομο, βάρβαρο, καταθλιπτικό. Καὶ τότε, ἕνα ἄλλο βράδυ, ὅταν τὰ ἄσπρα μαλλιά μου θὰ εἶνε πιὸ πολλά—πληθαίνουν τόσο γρήγορα!—θάρθῃς νὰ καθήσῃς πάλιν κοντά μου, καὶ δὲν θὰ μοῦ μιλήσῃς. Θὰ μὲ κυττάζουν τὰ μάτια σου καὶ θὰ σὲ καταλάβω.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Μεταξὺ δύο σκηνῶν

Σὰν συγκρατημένα γυναικεῖα γελάκια ἀντήχησαν μέσα εἰς τὴν θερμὴν καὶ κατάφωτη καμαρούλα τῶν παρασκηνίων, ἡ πολύχρωμες φίσες τοῦ πόκερ καθὼς ἐξεχύθησαν ἀπὸ τὸ καρυδένιο κουτάκι ἀπάνω εἰς τὸ πράσινο τραπεζάκι. Ἕνα στρογγυλὸ λευκὸ κόκκαλο ἐκύλισε πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἐκάθητο ἡ ὡραία πρωταγωνίστρια καὶ ἐπλάγιασεν εἰς τὸν γυμνόν της ἀγκῶνα. Ἡ κυρία ἀνατρίχιασε καὶ ἐσήκωσε μὲ ὕφος ἀπειλητικὸν τὸ χέρι κατὰ τοῦ ἀναιδοῦς, ποῦ ἐτόλμησε νά... Ἀλλ' εἶδε τὸ λευκὸ κόκκαλο, ἐγέλασε, ἅπλωσε σιγά-σιγὰ τὰ δάκτυλά της καὶ τὸ ἐπῆρε εἰς τὴν παλάμην της.

—Ἡ ἄσπρες στρογγυλὲς μάρκες δέκα φράγκα, εἶπεν ὁ νεαρώτερος τῆς συντροφιᾶς.

—Αὐτὲς δηλαδή; ἠρώτησεν ἡ κυρία ὑψώνουσα εἰς τὸ ἄκρον τοῦ μεγάλου δαχτύλου καὶ τοῦ λιχανοῦ τὸ στρογγυλὸν λευκὸν κόκκαλο.

—Μάλιστα, κυρία μου.

—Δέκα; Μὰ χθὲς τὴν νύκτα αὐτὰ τὰ εἴχαμε πενήντα φράγκα.

—Σᾶς κάνει ἐντύπωσι;

—Ναί, γιατί νὰ σᾶς πῶ, ἀρχίζω νὰ ἐκτιμῶ πολὺ αὐτὰ τὰ ἄψυχα κόκκαλα.

—Νὰ τὰ ἐκτιμᾶτε περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἀξίζουν.

—Νὰ τὰ ἐκτιμῶ ὅπως τοὺς καλοὺς ἠθοποιούς. Ἔχουν κάποιαν βαθυτέραν ἀξίαν. Πότε εἶναι ἑκατομμυριοῦχοι, βασιλεῖς, τιτλοῦχοι, μεγαλοκτηματίαι εἰς τὴν σκηνήν, καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα εἶναι οἱ πτωχότεροι ἄνθρωποι. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ αὐτὰ τὰ κόκκαλα. Πότε ἔχουν ἀξίαν ἑκατόν, διακοσίων, πεντακοσίων δραχμῶν ἐπάνω εἰς τὸ πράσινο τραπέζι, ἐνῷ πραγματικῶς εἰς τὴν ἀγορὰν δὲν ἀξίζουν τίποτε. Καὶ παίζουν τόσο καλὰ τὸν ρόλον τους.

—Ποιοί; οἱ ἠθοποιοί;

—Καλὲ ὄχι! τὰ κόκκαλα. Ἀπόδειξις ὅτι γι' αὐτὰ δὲν μιλοῦν ποτὲ οἱ θεατρικοὶ κριτικοὶ τῶν ἐφημερίδων.

Ἐδῶ ἡ συζήτησις σταματᾷ, διότι ὁ ὁδηγὸς εἰδοποιεῖ τὴν πρωταγωνίστρια νὰ βγῇ στὴ σκηνή.

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Μακρυνὸς ἑσπερινὸς

Ἑσπερινέ, ἀπ' τὰ ἔρημα τὰ ξένα
σὲ δέχεται ἡ ψυχή μου, ὡς ἐκκλησία
πολὺν καιρὸ κλειστὴ ποὺ τῆς ἀνοίγει
τῆς θύρες ἡ καλόγρηα νοσταλγία.

Τὸ θλιμμένο κεφάλι, ποὺ ὡς θανάτου
θὰ φοβερίζῃ ὀρθὸ τὴ δυστυχία,
κλίνει γιὰ σένα καὶ δειλὸ τὸ πνεῦμα
σιγοδιαβάζει τὰ ἱερὰ βιβλία.

Ὥρα δακρύων. Ὦ σπίτι ἀγαπημένο,
σὲ βλέπω μακρυά, καθὼς ἀνάβεις
στὴν ἡσυχία τῆς Ἀττικῆς ἑσπέρας.

Ἕνα καντήλι ὅπου γιὰ μένα τρέμει
καὶ στὸ τοῖχο κινεῖ καὶ γιγαντώνει
τὸν προσευχόμενο ἴσκιο τῆς μητέρας.

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Εἰς τὸ λεωφορεῖον

Εἰς τὸ ξεχαρβαλωμένο αὐτοκίνητο-λεωφορεῖο, ποὺ ἐκτελεῖ τὴν συγκοινωνίαν μὲ τὴν ἀπομεμακρυσμένην συνοικίαν, παίρνει θέσι καὶ μία ὡραία κυρία. Ὅλοι οἱ συνεπιβάται της στρέφουν πρὸς αὐτὴν βλέμματα θαυμασμοῦ. Ἀλλὰ σὲ μιὰ στιγμὴ τὸ λεωφορεῖον ἐκκινεῖ, κι' ἀρχίζει ὄχι μόνον τὰ σκαμπανεβάσματα, ἀλλ' ἀρχίζει ν' ἀφίνῃ ἡ μηχανή του ἀπεχθῆ ὀσμὴν καμμένου λαδιοῦ. Κ' αἴφνης τὸ ὀνειρευτὸν κάλλος τοῦ προσώπου τῆς ἀγνώστου κυρίας συνετρίβη μ' ἕνα μορφασμόν της. Τὰ χείλη της ἐσούφρωσαν, ἡ μυτίτσα της ἐζάρωσε καὶ ἐρρεμορφώθη, τὰ λαμπρὰ μάτια ἐπυρπολήθησαν ἀπὸ ὀργήν. Μάταια προσπαθοῦσε μὲ τὸ μεταξωτὸ μυρωμένο μαντήλι νὰ ἐξαλείψῃ τὴν δυσάρεστον ὀσμήν. Καὶ μόνον διότι ἠμπορεῖ νὰ παραμορφωθῇ ἕνα ὡραῖο πρόσωπο, δὲν ἀξίζει νὰ ἀντικατασταθοῦν τὰ ξεχαρβαλωμένα λεωφορεῖα;

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε ὁ Ε' τόμος τοῦ «Κεφαλαίου» τοῦ Κάρλ Μάρξ, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὸ βιβλιοπωλεῖον «Ἀκαδημαϊκόν», εἰς στερεότυπον κλασσικὴν ἔκδοσιν, κατὰ πλήρη καὶ ἐπιμελημένην μετάφρασιν ἐπιτροπῆς διαπρεπῶν ἐπιστημόνων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ.κ. Α. καὶ Δ. Πουρνάρα. Μὲ τὸν κυκλοφοροῦντα τόμον συμπληροῦται ὁλόκληρον τὸ Α' βιβλίον περὶ «Λειτουργίας παραγωγῆς τοῦ κεφαλαίου» τοῦ πολυκρότου ἔργου τοῦ Γερμανοῦ κοινωνιολόγου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀφήσῃ πραγματικῶς ἐποχὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκδοτικὴν κίνησιν.

— Κυκλοφορεῖ εἰς δευτέραν ἀναθεωρημένην ἔκδοσιν ἡ μελέτη τοῦ κ. Μιχ. Γ. Γεωργαντᾶ «περὶ ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῶν μειονοψηφιῶν».

— Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ «Δελτίου» τοῦ γραφείου προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ καπνοῦ Καβάλλας.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Λογοθετοπούλου ἡ «Γυναικολογική» εἰς δύο τόμους μὲ 800 τὸ πλεῖστον πολυχρώμους εἰκόνας.

Θέατρα

ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ κόμης Ὀμπλιγκαντό».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ ἄρχοντας τοῦ κόσμου».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Βαβυλωνία».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «7.000.000 εἰσόδημα».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Φρού-Φρού».
ΟΛΥΜΠΙΑ. (Σωματεῖον Μελοδράματος).
Ἔναρξις προσεχῶς.
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ἀπεργία κοκοτῶν».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Διαμάντι τοῦ Τσάρου».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Σενορίτα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἀντίο Νεότης».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ὁ Μασσίστας».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Τραγωδία».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ὁ ἄνθρωπος χωρὶς μυαλό».
Α.Ο.Δ.Ο. «Μαρτύριον γυναικός».
ΕΛΛΑΣ. «Ἡ γυναίκα τίγρις».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Στὰ δόντια τῶν τίγρεων».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Χρυσοθῆρας».

Πρεμιέρα τοῦ «Πανθέου»

Χθὲς ἐν μέσῳ κοσμοσυρροῆς ἐδόθη ἡ πρώτη τῆς χειμερινῆς περιόδου τοῦ «Πανθέου». Προεβάλλετο τὸ ἔργον «Ἀντίο Νεότης» μὲ τὴν γνωστοτάτην πρωταγωνίστριαν Κάρμεν Μπόννι. Τὸ ἔργον τοῦτο τυγχάνει γνωστόν, ἐκ τῆς θεατρικῆς ἐπιτυχίας τῆς κ. Κυβέλης. Ἡ ἠθοποιία τῆς Κάρμεν Μπόνι εἶνε θαυμασία, ὁ δὲ ἠθοποιὸς ποὺ ὑποδύεται τὸν Βαλπρέδαν εἶναι ὑπέροχος. Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ εἶναι ἀπολύτως εἰς τὴν θέσιν των.

Ἐπίσης, ὅπως πάντοτε, ἡ ὀρχήστρα ἐκ 15 καλλιτεχνῶν καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γιάννη Κρασσᾶ ἐπετέλεσε θαύματα.

Μὲ τὸ ἔργον αὐτὸ τὸ «Πάνθεον» ἐξησφάλισε ἕνα πρώτης τάξεως ντεμπούτο.

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις

Ἔκθεσις ζεύγους Στεφανοπούλου

Εἰς τὴν Γκαλερὶ Στρατηγοπούλου (ὁδὸς Φιλελλήνων) εἶνε ἀπὸ τῆς 1ης τρέχοντος ἀνοικτὴ ἡ ἔκθεσις ἔργων ζωγραφικῆς τοῦ ζεύγους Στεφανοπούλου. Ἐκτὸς ἀπὸ μερικὰ Παρισινὰ τοπεῖα, ὡραιότατα τοῦ κ. Στεφανοπούλου, μερικοὺς χαριτωμένους ἠθογραφικοὺς πίνακας τῆς ζωῆς καὶ τοῦ νοικοκυριοῦ τῶν χωριάτικων σπιτιῶν τῆς κ. Ἀλεξανδρίδου—Στεφανοπούλου, μερικὰ μικρὰ γυμνὰ καὶ ὀλίγιστα πορτραῖτα, τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ ζεύγους τῶν ζωγράφων εἶνε τοπεῖα ἀπὸ τὴν Σκῦρον, τὴν Ὕδραν καὶ τὴν Ἀράχωβαν. Ἡ προσωπικότης καθενὸς ξεχωρίζει, ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ ἔκθεσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ ζεύγους παρουσιάζει ἑνότητα ἢ μᾶλλον ἐναρμόνισιν ἀντιλήψεως καὶ χειρισμοῦ τοῦ θέματος. Εἰς μερικοὺς ἐν τούτοις πίνακας, ὅπου τὸ ἴδιον ἀκριβῶς θέμα τὸ ἐξεμεταλλεύθησαν ἀμφότεροι, διακρίνεται σαφὴς ἡ διαφορὰ τῶν δύο καλλιτεχνικῶν ἰδιοσυγκρασιῶν. Συνθετικώτερος, τολμηρότερος εἰς τὴν ἑρμηνείαν, γενικώτερος, ὁρμητικώτερος, ὁ κ. Στεφανόπουλος μὲ ἁπλούστερα μέσα θηρεύων τὸν σκοπόν του· περισσότερον διακοσμητικοί, πειὸ φροντισμένοι, νοικοκυρεμένοι οἱ πίνακες τῆς κ. Στεφανοπούλου. Διαφορὰ φυσιολογική. Δὲν θὰ ἔσφαλλε κανεὶς πολὺ ἂν ἔλεγε: διαφορὰ φύλου! Ὡσὰν τὸν κ. Στεφανόπουλον θὰ ἐζωγράφιζεν ἡ κ. Ἀλεξανδρίδου—Στεφανοπούλου καὶ τἀνάπαλιν. Ἀλλ' ἀρκεῖ· κινδυνεύομεν νὰ γίνωμεν ἀδιάκριτοι, ἐπιμένοντες εἰς τὰ οἰκογενειακὰ ἰδιαίτερα τοῦ καλλιτεχνικοῦ ζεύγους.

Μία γωνιὰ τῆς Ἐκθέσεως

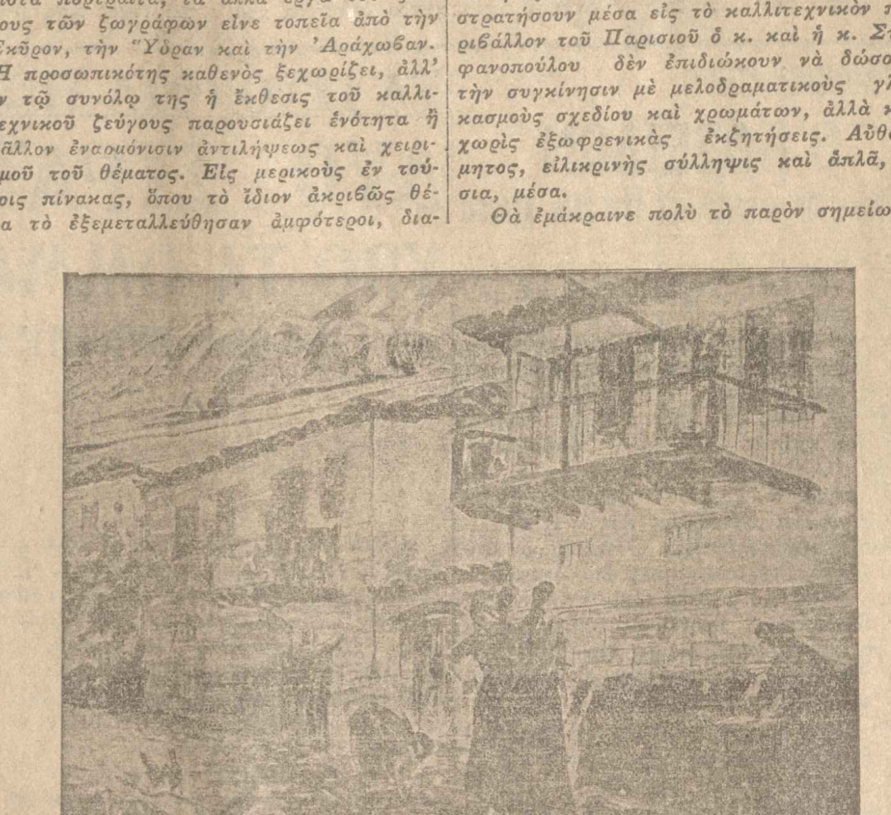

Τὸ πλύσιμο τοῦ σταριοῦ

Ἄλλως τε, ὁ ἐπισκέπτης τῆς ἐκθέσεως ἔχει κάτι καλύτερον νὰ κάμῃ παρὰ νὰ ψιλολογῇ τὰς διαφορὰς τοῦ ἑνὸς πίνακος ἀπὸ τὸν ἄλλον: νὰ θαυμάσῃ τὴν ὡραιότητα τῶν ἑλληνικῶν νησιῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν βουνῶν, ἑρμηνευμένην ἀπὸ δύο ζωγράφους μὲ πλούσιον ταλέντον, ἰσχυρὰν καλλιτεχνικὴν συνείδησιν, ὥριμον ἀντίληψιν, ἀνεπιτήδευτον πρωτοτυπίαν συλλήψεως καὶ ἐκτέλεσιν κατασταλαγμένης ἀρτιότητος. Μορφωθέντες χωρὶς νὰ παραστρατήσουν μέσα εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν περιβάλλον τοῦ Παρισιοῦ ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στεφανοπούλου δὲν ἐπιδιώκουν νὰ δώσουν τὴν συγκίνησιν μὲ μελοδραματικοὺς γλυκασμοὺς σχεδίου καὶ χρωμάτων, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἐξωφρενικὰς ἐκζητήσεις. Αὐθόρμητος, εἰλικρινὴς σύλληψις καὶ ἁπλᾶ, ἴσια, μέσα.

Θὰ ἐμάκραινε πολὺ τὸ παρὸν σημείωμα ἂν ἀνεφέροντο τὰ καλύτερα μεταξὺ τῶν ἐκτιθεμένων ἔργων, θὰ ἦτο ὅμως παράλειψις ἂν δὲν ἐγίνετο ἰδιαιτέρα μνεία μερικῶν πινάκων ὅπως «Τὸ πλύσιμο τοῦ σταριοῦ», δύο ἀπόψεις τῆς Σκύρου (μία τοῦ κ. Στεφανοπούλου καὶ ἡ ἄλλη τῆς Κυρίας), ὁ «Πλάτανος» τῆς Ἀράχωβας καὶ τρεῖς θαυμάσιαι τοπειογραφικαὶ συνθέσεις τοῦ κ. Στεφανοπούλου.

Γενικῶς ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν εἶνε ἱκανοποιητικωτάτη, θὰ ἦτο κρῖμα δὲ ἂν ὁ φιλότεχνος κόσμος τῶν Ἀθηνῶν δὲν παρεῖχε τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσίν του εἰς μίαν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν τόσον εὐσυνείδητον.

Κ. Θ. Π.

Τὰ μαθήματα τῆς Χ. Ε. Ν.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἕνωσις Νεανίδων ἀκολουθοῦσα τὸ πρόγραμμά της περὶ τῆς σωματικῆς καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῶν νεανίδων ὀργανώνει καὶ δι' ἐφέτος σειρὰν μαθημάτων Ἑλληνικῆς, Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς Στενογραφίας (ἑλληνικῆς, γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς) λογιστικῆς καὶ ζωγραφικῆς. Προσέτι θέλει ὀργανώσει διαλέξεις, ἐκδρομὰς ὡς καὶ διαφόρους ἄλλας γυμναστικὰς παιδιάς (τέννις, βόλλεϋ μπώλ, γυμναστικὴν κλπ.).

Τὰ μαθήματα διαιροῦνται εἰς δύο περιόδους. Ἀπὸ 10ης Ὀκτωβρίου ἕως 15 Φεβρουαρίου καὶ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου.

Ἑσπεριναὶ ὧραι διδασκαλίας ὑπὸ εἰδικῶν καθηγητῶν καὶ καθηγητριῶν. Ἐγγραφαὶ γίνονται καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Χ.Ε.Ν. Σόλωνος 17 ἀπὸ 10 π.μ.—1 μ.μ. καὶ 5—7 μ.μ.

Τὰ μαθήματα τῆς Χ.Ε.Ν. δύνανται νὰ παρακολουθήσουν καὶ μὴ μέλη αὐτῆς. Ἰδιαίτεραι πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Χ.Ε.Ν. κατὰ τὰς ἀνωτέρω ὥρας.

Διὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου στρατιώτου

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐχορηγήθησαν πιστώσεις ὑπὲρ βάρος τῶν ἐκτάκτων ἀποθεματικῶν δραχμ. 2.000.000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας καὶ 1.000.000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου στρατιώτου.

Οἱ νέοι

Γίνονται συζητήσεις διὰ χειμερινὴν θεατρικὴν «σαιζόν», δι' ἀναβίβασιν μὲ μοντέρναν σκηνογραφίας μοντέρνων ἔργων. Ὅλα νέα, μὲ νέας μεταρρυθμίσεις, νέας τεχνοτροπίας, καὶ μόνον διὰ τοὺς νέους ἠθοποιοὺς δὲν γίνεται λόγος. Ὑπάρχει πλῆθος νεαρῶν καλλιτεχνῶν, ποῦ ἔκαμαν πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν σποραδικὰς ἐμφανίσεις καὶ ἔκτοτε ἐξηφανίσθησαν, διότι δὲν ὑπάρχει θίασος νὰ τοὺς παραλάβῃ. Ἄλλα χρόνια, γιὰ ν' ἀφήσῃ ἕνας νέος, ἰδίως δὲ μία νέα καλῆς κοινωνικῆς τάξεως τὸ σπίτι της, γιὰ ν' ἀνεβῇ στὴ σκηνή, ἦτο κάτι σπάνιον. Καὶ ὅταν συνέβαινε αὐτὸ ἐθεωρεῖτο ὡς μία ὡραία χειρονομία τῆς καλλιτεχνίδος καὶ ἐχαιρετίζετο ἐνθουσιωδῶς. Σήμερα οὔτε ἐνθουσιασμός, οὔτε ὑποστήριξις ὑπάρχει διὰ τοὺς νέους. Δὲν ὑπάρχει σκηνὴ γι' αὐτούς, ἐνῷ γιὰ ὅσους θέλουν τὴ σκηνὴ γιὰ βιτρίνα, γιὰ νὰ ἐπιδειχθοῦν, γιὰ ν' ἀποκτήσουν κάποιαν προσωπικότητα καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν κατόπιν εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα, αἱ θύραι τῶν θεάτρων μας εἶνε ἀνοικταί. Τί θὰ γίνουν, λοιπόν, τόσοι νέοι, ποῦ περιμένουν μὲ εἰλικρινῆ πόθον νὰ πατήσουν τὸ σανίδι, νὰ ξελιχθοῦν, νὰ ἐργασθοῦν;

Θεατρικά

Αἱ δύο πρωταγωνίστριαι τοῦ «Μοντιάλ» ἡ κ. Ἀφροδίτη Λαουτάρη καὶ ἡ κ. Ζαζὰ Μπριλάντη δίδουν τὸ βράδυ αὔριον τῆς τιμητικῆς των μὲ τὴν «Φρού—Φρού».

— Θὰ ἐμφανισθοῦν εἰς νέα ὡραιότατα νούμερα.

Ἀθλητισμὸς

—Αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἀθῆναι, τῇ 9η Ὀκτωβρίου 1928.

Κύριε Συντάκτα,

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἀπασχολήσω διὰ τῆς παρούσης μου μὲ ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον ἴσως νὰ μὴ ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψίν σας, ἴσως διότι λόγῳ τῆς ἰδιότητός σας δὲν ὑφίστασθε τὰς συνεπείας του, εἴτε διότι κατὰ τὴν γνώμην σας δὲν τὸ εὑρίσκετε ἐνδιαφέρον.

Πρόκειται περὶ τοῦ ζητήματος τῶν τιμῶν τῶν εἰσιτηρίων τῶν διαφόρων ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων, αἵτινες χρόνο μὲ τὸν χρόνο αὐξάνουν, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ χρηματιστηριακοῦ ζητήματος στηριζομένου ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως, διότι δὲν δύναται ἄλλως νὰ ἐξηγηθῇ τὸ πρᾶγμα ὅταν κατὰ τὴν συνάντησιν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἑβδομάδος εἰς τὴν ἄλλην αἱ τιμαὶ τῆς ἐξέδρας εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» μιᾶς θέσεως κάπως ἀνθρωπίνης, ἔφθασαν αἰσίως ἀπὸ τὰς δεκαπέντε εἰς δραχμὰς τριάκοντα, δηλαδὴ ἐδιπλασιάσθησαν καὶ τοῦτο ἀπὸ τὴν συνάντησιν «Ἀτρομήτου» — «Παναθηναϊκοῦ» μέχρι τῆς τοιαύτης «Ἀπόλλωνος» — «Α.Ε.Κ.».

Δὲν νομίζετε καὶ σεῖς κύριε Συντάκτα ὅτι τὸ ποσὸν τῶν τριάκοντα δραχμῶν εἶνε ὑπερβολικὸν διὰ μίαν φιλικὴν συνάντησιν δύο σωματείων τῆς αὐτῆς πόλεως, χωρὶς καμμίαν ἐξαιρετικὴν δαπάνην; Καὶ λαμβάνοντες αὐτὴν τὴν βάσιν ποῦ πρόκειται νὰ φθάσῃ ἡ τιμὴ μιᾶς θέσεως ὅταν ἀργότερα θὰ ἔχωμεν τὰς λεγομένας διεθνεῖς συναντήσεις μὲ ξένας ὁμάδας καὶ δὴ ἐπαγγελματικὰς τοιαύτας, ὧν καὶ τὰ ἔξοδα μετακινήσεως εἶνε σημαντικὰ καὶ ἡ ἀμοιβὴ των λόγῳ τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς των ἰδιότητος ἔτι μεγαλυτέρα;

Ἢ νομίζουν οἱ διοικοῦντες ὅτι ἐφόσον τὸ κοινὸν πληρώνῃ ἀγογγύστως πρέπει νὰ φθάσουν μέχρι σημείου νὰ τὸ γδάρουν ὁπότε μοιραίως ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τοῦ βίου θὰ ἐπακολουθήσῃ ἂν μὴ ἡ ἀντιπάθεια διὰ τὸ ὡραῖον τοῦτο σπόρ, πάντως ἡ ἀναγκαστικὴ ἀποχὴ ἀπὸ τοῦτο, διότι δὲν δύναται ὁ καθεὶς νὰ ἀναρριχᾶται οὔτε εἰς τοὺς πέριξ μανδροτοίχους οὔτε καὶ νὰ συμφύρεται μὲ τὰ χαμίνια τοῦ ὑπερῴου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δικαιολογεῖται ἡ τοιαύτη αὔξησις τῶν τιμῶν διότι ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν εἶνε αἱ κανονικαὶ δαπάναι τῶν σωματείων, αἱ εἰσπράξεις εἶνε ἀρκεταὶ διὰ νὰ ἀφίσουν καὶ τὸ λογικὸν περίσσευμα, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε συναφὲς μὲ τὸ τοιοῦτον τοῦ παρ' ἡμῖν ὑπὸ προσωπίδα ἐπαγγελματισμοῦ, ὅπερ καὶ τὸ πιθανώτερον, ὁπότε νομίζω κύριε Συντάκτα ὅτι θὰ ἦτο ἄξιον νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν στήλην σας.

Μεθ' ὑπολήψεως
Λ. ΚΟΗΣ
Φίλος τοῦ ποδοσφαίρου

Ὁ ἐπιστολογράφος μας ἔχει πληρέστατον δίκαιον. Τριάκοντα δραχμαὶ διὰ τὴν παρακολούθησιν φιλικῆς ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως εἶνε πάρα πολύ. Ὅταν μία θεατρικὴ ἐπιχείρησις ἡ ὁποία καταβάλλει φόρους ἄνω τῶν 30 ο)ο καὶ μισθοὺς εἰς πολυάριθμον προσωπικὸν μᾶς παρέχει τὰς καλυτέρας θέσεις πρὸς 50 δραχμάς, φαντάζομαι ὅτι τὰ ἀθλητικὰ σωματεῖα, τὰ ὁποῖα οὐχὶ μόνον δὲν πληρώνουν φόρον, οὐχὶ μόνον δὲν πληρώνουν — ἢ δὲν ὤφειλον — μισθούς, ἀλλὰ λαμβάνουν καὶ δημοτικὰ ἐπιδόματα χάριν τῆς διαδόσεως τοῦ φιλάθλου πνεύματος, θὰ ἠδύναντο κάλλιστα νὰ ὑποβιβάσουν τὴν τιμὴν τῆς εἰσόδου εἰς 20 κατ' ἀνώτατον ὅριον δραχμάς.

Πρὸ διετίας ὑπεβλήθη αἴτησις εἰς τὴν Ἕνωσιν Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν ἐκ μέρους ἑνὸς Σωματείου — ἐκ συμπτώσεως ἐκ τῶν διαγωνισθέντων τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν — διὰ τῆς ὁποίας ἐζητεῖτο ὅπως αἱ τότε ὑποδεέστεραι τῆς σήμερον τιμαὶ ἐλαττωθοῦν, διὰ νὰ καταστῇ προσιτὴ εἰς ὅλους ἡ εἴσοδος εἰς τὰ γήπεδα. Ἓν ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν Σωματείου ἦτο ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐπλήρωνον!... τοὺς θεατὰς διὰ νὰ τοὺς προσελκύουν εἰς τὸ γυμναστήριον καὶ νὰ τοὺς μορφώσουν!...

Δὲν ἔχομεν βεβαίως τὴν ἀπαίτησιν νὰ συμβῇ τὸ ἴδιον, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλοι οἱ παῖκται θὰ μεταβάλλοντο εἰς... θεατάς, οὔτε καὶ θέλομεν νὰ συζητήσωμεν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τὰ Σωματεῖα ἤλλαξαν ἀντιλήψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐντὸς διετίας διότι γνωρίζομεν ὅτι θὰ μᾶς ἀπαντήσουν ἐπικαλούμενοι τὸν νόμον τῆς ἐξελίξεως.

Ἀλλὰ ὅσον καὶ ἂν θέλωμεν νὰ τὰ δικαιολογήσωμεν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς πραγματικὰς αὐτῶν ἀνάγκας καὶ τὸ πολυδάπανον τῶν ποδοσφαιρικῶν στολῶν καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν προπονητῶν των καὶ ὅλας τὰς ἄλλας οἰκονομικάς των ὑποχρεώσεις, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν ἐπιστολογράφον μας καὶ ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τὰ Σωματεῖα μας μελετῶντα καλῶς τὸ ζήτημα θὰ παραδεχθοῦν ὅτι τριάκοντα δραχμαὶ διὰ φιλικὴν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν μεταξὺ ἐντοπίων ὁμάδων εἶνε πάρα πολύ!

GEO

—Ἰταλία—Αὐστρία

Ἡ Ἰταλία καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας ἵνα ἐπιτύχῃ ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν μεταξὺ τῆς ἐθνικῆς της ὁμάδος καὶ τῆς ὁμάδος τῆς Αὐστρίας ἐν Ἰταλίᾳ. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ Αὐστρία ἐδέχθη νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἰταλικὴν ὁμάδα ἐν Μιλάνῳ τὴν 11ην προσεχοῦς Νοεμβρίου.

Ἡ συνάντησις αὐτὴ δὲν ἰσχύει βεβαίως διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης διὰ τὸ ὁποῖον συνηντήθησαν ἤδη πέρυσι αἱ ἀντίπαλοι δύο χῶραι ἐν Μπολονίᾳ τῆς Ἰταλίας καὶ πρόκειται νὰ συναντηθοῦν καὶ πάλιν τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν ἐν Βιέννῃ.

—Τὸ ἰταλικὸν πρωτάθλημα

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν διεξήχθησαν μετὰ πείσματος αἱ ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις ὁμάδες πρώτης κατηγορίας μὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

Μοδένα—Πάδοβα 5—1.
Ἀλεσάνδρια—Ἀταλάντα 3—2.
Μπάρι—Ρῶμα 2—1.
Μιλάνο—Πράτο 2—0.
Τορίνο—Νοβάρα 7—1.
Λιβόρνο—Προπάτρια 2—2.
Τριεστίνα—Καζάλε 4—2.
Δομινάντε—Λενιάνο 1—0.
Τζένοβα—Φιουμάνα 4—2.
Μπρέσια—Λάζο 1—0.
Γιουβέντους—Φιορεντίνα 11—0.
Μπολόνια—Βενέτσια 2—1.
Βερόνα—Προβερτσέλι 2—1.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Εὐαγγ. Εὐαγγελάκου μετὰ τῆς Δος Μαρίας Μ. Θεοδωρακάκου.

Ἀφίξεις

— Ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισίων ὁ τ. Ὑφηγητὴς τῆς Νευρολογίας κ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΣ καὶ δέχεται τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ΝΕΥΡΙΚΑ νοσήματα κλπ. εἰς τὸ τελείως ἀνακαινισθὲν διὰ τῶν νεωτάτων μηχανημάτων ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΟΥ, ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 10.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον καὶ ὥραν 9 1)2 π. μ. τε. τελοῦμεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου,

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΒΕΝΤΟΥΡΑ
(Ἰατροῦ)

Ἡ σύζυγος: Ἑλένη Ν. Βεντούρα. Ὁ υἱός: Κωνσταντ. Ν. Βεντούρας. Οἱ ἀδελφοί: Δ. Ι. Θεοφιλᾶτος, Σ. Ι. Θεοφιλᾶτος, Γρ. Ι. Θεοφιλᾶτος, οἰκογένεια Ἰωάν. Ρίζου, οἰκογένεια Ἰωάν. Τριλίβα, οἰκογένεια Βασ. Κουρουσοπούλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας καὶ τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα κ. Χαρ. Παπαηλιοῦ διευθυντὴν τῆς παρὰ τὴν ὁδὸν Κύπρου 40 ὁμωνύμου Κλινικῆς, διότι ἐθεράπευσεν ἐκ κακοήθους ψευδάνθρακος τὴν γηραιὰν μητέρα μας κ. Ἀγγ. Βουκίδου.

Ἡ εὐγνωμονοῦσα Οἰκογένεια ΒΟΥΚΙΔΟΥ

Θρίαμβος,
Κοσμοχαλασιὰ
στὴ χθεσινὴ Πρεμιέρα τοῦ
"ΠΑΝΘΕΟΥ,,
μὲ τὸ ἔξοχο θεατρικὸ ἔργο
ποὺ ἔπαιξε ἡ κ.
Κυβέλη
"ΑΝΤΙΟ ΝΕΟΤΗΣ,,
ADIEU JEUNESSE
μὲ τὴν ΚΑΡΜΕΝ ΜΠΟΝΙ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΒΑΣΑΝΑ
Εἶπε κάποιος διὰ τὴν γυναῖκα ὅτι εἶναι ἡ «αἰωνίως πληγωμένη» καὶ ὅμως αἱ ὀργανικαὶ λειτουργίαι αὐτῆς δὲν εἶναι ἀτελεῖς καὶ ὀδυνηραὶ παρὰ μόνον ὅταν δὲν ὑπερασπίσῃ τὸν ὀργανισμόν της ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἐχθροὺς οἵτινες τὸν ἐπιβουλεύονται. Ἀσθενική, ἀναιμική, μία γυναῖκα θὰ ὑποφέρῃ πολὺ ἀπὸ τὰ μικρά της φυσιολογικὰ βάσανα, ἐνῷ θὰ τὰ ἐδέχετο ἀγογγύστως καὶ χωρὶς κανένα φόβον ἐὰν ἔκαμνε χρῆσιν τοῦ
QUINIUM LABARRAQUE
τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς Ἰατρ. Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.
Τοῦ ἰσχυροῦ τούτου τονωτικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις εἶναι ἀξιοσημείωτος εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις φυσικῆς καταπτώσεως, ὑπερκοπώσεως, ἀναιμίας, δυσκόλου ἀναπτύξεως, κεφαλαλγίας, νευροπαθείας, νευρικῶν πυρετῶν κ. τ. λ.
Λαμβανόμενον πρὸ ἢ μετὰ τὸ γεῦμα εἰς ποσότητα ἑνὸς ποτηρίου λικέρ, τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἐλιξίριον, τὸ κατασκευαζόμενον ἀπὸ παλαιὸν οἶνον Malaga, ἀναζωογονεῖ ταχέως τὰς δυνάμεις, διεγείρει τὰς γαστρικὰς ἐκκρίσεις, προκαλεῖ εἰς ὅλον τὸν ὀργανισμὸν μίαν γενικὴν ἀναγέννησιν.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ Φαρμακεῖα
Χονδρικῶς: Οἶκος FRERE 19, Rue Jacob, Paris,

ΜΙΑ ΦΟΡΑΞ ΤΡΙΑΝΤΑ ΞΥΡΙΣΜΑΤΑ

ΙΟΝΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΤΜΗΜΑ ΘΗΛΕΩΝ
ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 118 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 3-76
Περιλαμβάνει: Νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, Γυμνάσιον
Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦν. Τὰ μαθήματα ἄρχονται τῇ 17 Ὀκτωβρίου

ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ
ΜΟΝΤΙΑΛ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
μὲ ἓν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων ἔργων τῆς ἐφετεινῆς περιόδου
ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ
Πρωταγωνιστὴς: ΜΠΑΝΚΡΟΦΤ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ἀρτίως καταρτισμένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μαέστρου κ. ΨΙΛΑ

Γ. Α. ΠΑΠΑΓΑΡΟΥΦΑΛΗ
(Κεραμεικοῦ 12 Ἀθῆναι)
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
Διαβάζεται ἀπὸ ὅλον τὸν Ἑλληνισμὸ
Βου Γα Δι Δι Δι
Τί ὤ — ραι — α νὰ
Γα Δι Βου Γα Βου Πα
σὲ χα — ρῶ... ῶ... ῶ... ῶ
Τί ὡραῖα π' ἀγαπῶ τὸν Ἑλληνικὸ Χορὸ

Ἂν ὑπάρχουν ἀκόμη πάσχοντες ἀπὸ ΕΠΙΛΗΨΙΑΝ εἶναι μόνον ὅσοι δὲν μετεχειρίσθησαν τὸ ALEPSAL. Ἂς τὸ ζητήσουν ἀμέσως ἀπὸ τὸ Φαρμακεῖόν των. Θὰ σωθοῦν.

Α. Ε. ΚΑΡΛΟ ΕΡΜΠΑ ΜΙΛΑΝΟ — CARLO ERBA S. A. MILANO
ΜΑΓΝΗΣΙΑ "ΕΡΜΠΑ,,
ΚΑΘΑΡΚΤΙΚΟΝ, ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΦΑΚΕΛΛΟΥΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ:
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΜΙΡΑΛΕ
ΑΘΗΝΑΙ —ΟΔΟΣ ΑΠΕΛΛΟΥ 1 Α' ΟΡΟΦΟΣ

ΝΕΟΝ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ
Θεραπεύει ἑλονοσίαν ὀξεῖαν καὶ χρονίαν ἐντὸς 5—8 ἡμερῶν. Αὐξάνει τὴν ὄρεξιν, τονώνει τὸν ὀργανισμόν, σμικρύνει τὴν σπλῆνα καταπληκτικῶς, προσδίδει χροιὰν τοῦ προσώπου, πολλαπλασιάζουσα τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, καταδιώκουσα τοὺς πυρετοὺς ὁσονδήποτε μεγάλος καὶ ἂν εἶνε οὗτος (40—41) ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἂν εἶνε ὀλίγα δέκατα.
Οἱ πάσχοντες ἐκ χρονίας ἑλονοσίας καὶ οἱ ἰαθέντες διὰ τῶν μέχρι τοῦδε στὴν ἀντιπυρετικῶν φαρμάκων ὡς καὶ δι' ἀλλαγῆς κλίματος, μεταχειρισθῆτε πρὸς ὁριστικὴν θεραπείαν σας ἐπὶ τινας μόνον ἡμέρας, τὴν ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΝ.
Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Τιμὴ ἑκάστου κυτίου δρχ. 35.
Χρῆσις δι' ἐνήλικας 6 χάπια ἡμερησίως, ἀνὰ 2 ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τοῦ γεύματος καὶ δείπνου, ἐπὶ 10 ἡμέρας συνεχῶς, ἄνευ διακοπῆς ἢ ἐλαττώσεως τῆς δόσεως. Πρὸς ἀποφυγὴν ἀπομιμήσεων, ἀνοφελῶν, ἐφιστᾶτε τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τοῦ κυανοῦ χρώματος τῶν καψυλίων καὶ ἐπὶ τῆς ἑκατέρωθεν αὐτῶν ἀναγραφομένης τῆς Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ὀνομασίας αὐτῆς διὰ κυανῆς μελάνης.
Ἡ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ παράγεται καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας Φαρμακεῖον Σπυρίδωνος Ι. Μάνεση.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΣ:
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Α. Ν. Σινιγάλιας — ΕΝ ΛΕΥΚΑΔΙ: Γ. Καλκάνης
ΕΝ ΑΜΑΛΙΑΔΙ: Στέφ. Κατσούλης — ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ: Στ. Μαυροζ...
ΕΝ ΑΙΓΙΩ: Κ. Σουβατζόγλου — ΕΝ ΒΟΛΩ (δι' ἅπασαν τὴν Θεσσαλίαν): Ἀδελφοὶ Ν. Καραγιάννη
ΕΝ ΠΥΡΓΩ: Γ. Κουμανιώτης
ΔΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα τῶν ὡς ἄνω μερῶν.
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυπαι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω, δὲν ἀναγνωρίζονται.

Αἱ ἰδιοτροπίαι τῆς φύσεως

Τὸ βουνὸ ποῦ περιπατεῖ καὶ κατακρημνίζεται

Ἡ τρομακτικὴ καταστροφὴ εἰς ἕνα ἐλβετικὸν καντόνιον.—Ὁ πανικὸς τῶν κατοίκων.—Λίμνη εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς κοιλάδος

Καὶ ἡ κορυφὴ παραμένει δαμόκλειος σπάθη

ΓΕΝΕΥΗ, Ὀκτώβριος.—Πρὸ δέκα τριῶν ἐτῶν, τὸ 1915, τὸ βουνὸ Ἀρμπίνο τῆς νοτίου Ἑλβετίας εἶχεν ἀρχίσει νὰ μὴ στέκῃ καλὰ στὰ πόδια του. Ἐξαφνικά, ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Βὰλ Τάλιο ἀπεσπάσθησαν μεγάλοι ὄγκοι βράχων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐφόνευσαν τρεῖς ὑλοτόμους. Ἔκτοτε, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἠκούοντο ὕποπτοι κρότοι συνοδευόμενοι ἀπὸ κατακρημνίσεις ὄγκων. Οἱ κάτοικοι ἐτρομοκρατήθησαν. Οἱ περισσότεροι δειλοὶ ἐκοιμῶντο μὲ τὸν φόβον ὅτι ἴσως ὁ ὕπνος αὐτὸς νὰ ἦτο ὁ τελευταῖός των.

Ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ ἐξετάσῃ τί ἀκριβῶς συνέβαινε. Συνεργεῖον γεωλόγων ἔσπευσεν εἰς τὸ Ἀρμπίνο, μηχανήματα ἐστήθησαν, «ἐπεσημάνθησαν» ὡρισμέναι κορυφαὶ καὶ εἰδικοὶ ἀνέλαβον νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐξέλιξιν τῶν φαινομένων. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς κατοίκους ἤρχισαν νὰ φοβοῦνται ὅτι κάποτε τὸ βουνὸ θὰ ἔπιπτεν ἐναντίον των. Οἱ περισσότερον θρῆσκοι ἐφαίνοντο θαρραλεώτεροι. Ὁ καλὸς Θεὸς δὲν θὰ ἄφινε τὸ βουνὸ νὰ πέσῃ.

ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙ

Αἱ πρῶται παρατηρήσεις δὲν ἔδωκαν καθόλου εὐοίωνα ἀποτελέσματα. Τὸ βουνὸ πραγματικὰ εἶχεν ἀρχίσει νὰ μετακινῆται.

Κατὰ τὸ 1919 ἡ κορυφὴ εἶχε παρεκκλίνει κατὰ 50 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Ἐσχάτως ἡ μετακίνησις εἶχε φθάσει τὰ 1,72 μ. Ταυτοχρόνως εἶχε σημειωθῆ καὶ χαμήλωμα τοῦ βουνοῦ κατὰ 2,35 μ.

Αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ ἐπέτειναν τοὺς φόβους τῶν κατοίκων. Ἕνα βουνό, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ὑφίσταται τοιαύτας μετατοπίσεις δὲν ἀποκλείεται νὰ σωριασθῇ μίαν ἡμέραν καὶ νὰ σκορπίσῃ τὴν καταστροφὴν εἰς τὰ πέριξ χωρία. Τὸ ὄρος Ἀρμπίνο εἶνε ὕψους 1,700 μέτρων καὶ ἐπὶ τῶν κλιτύων του ὑπάρχει ὡραῖον δάσος. Λόγῳ τῶν μετατοπίσεων οἱ κάτοικοι τὸ εἶχαν ἀποκαλέσει «Τὸ βουνὸ ποὺ περιπατεῖ». Πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ἐπικίνδυνοι ἐνδείξεις κάποιας μεγάλης καταστροφῆς ἤρχισαν νὰ ἐκδηλοῦνται πλέον ἐναργῶς. Ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε προκήρυξιν πρὸς τοὺς πέριξ οἰκοῦντας ὅπως μὴ πλησιάζουν εἰς τὸ βουνό. Ἡ προκήρυξις αὐτὴ ἀφεώρα τοὺς βοσκούς, τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς ἀλπινιστὰς τῆς περιφερείας.

Η ΚΑΤΑΠΛΗΞΙΣ ΤΟΥ ΓΕΩΜΕΤΡΟΥ

Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν τὴν βοσκὴν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰς τελευταίας ἡμέρας κανεὶς δὲν εὑρίσκετο εἰς τὸ βουνό. Ἀπὸ τὴν ἀντικρυνὴν κορυφὴν ὁ γεωμέτρης Ἰμπερατόρι, ἀπεσταλμένος τῆς ἑλβετικῆς κυβερνήσεως, εἶχε στήσει εἰδικὸν μηχάνημα διὰ νὰ καταγράφῃ πᾶσαν μετακίνησιν. Προχθὲς ὁ κύριος Ἰμπερατόρι ἔστησε τὴν μηχανήν του καὶ διεπίστωσε τὴν ἀκριβῆ θέσιν τῶν διαφόρων κορυφῶν. Μετὰ μίαν ὥραν ἐπανέλαβε τὰς παρατηρήσεις του. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἐξωφρενικόν. Ἡ κορυφὴ ἑνὸς τμήματος τοῦ βουνοῦ εἶχε χαμηλώσει κατὰ ἕνα μέτρον. Ἐσκέφθη ὅτι ἦτο ἀδύνατον ἐντὸς ἑνὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος νὰ συμβῇ μία τόσον μεγάλη μετατόπισις. Ὑπωψιάσθη ὅτι εἶχε κάμει κάποιο λάθος εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ ἤρχισε νὰ τὸ ξανακάμνῃ. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην συνέβη κάτι τὸ τρομακτικόν. Τὸ ἔδαφος ἤρχισε νὰ τρέμῃ, ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸν βουνὸ ἀπεσπᾶτο ἕνα κολοσσιαῖον τμῆμα καὶ ἐφέρετο πρὸς τὴν κάτωθεν κοιλάδα. Δαιμονιώδεις κρότοι συνώδευσαν τὴν ἀπόσπασιν τοῦ μεγάλου ὄγκου, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως ἄλλοι μικρότεροι βράχοι ἐξεσφενδονίζοντο εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι τὸ βουνὸ ἦτο ἀποθήκη πυρίτιδος, ἡ ὁποία ἐξερρηγνύετο.

Ὁ γεωμέτρης ἔσπευσε νὰ συλλέξῃ τὰ ἐργαλεῖά του καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σωθῇ «ἐκτὸς βολῆς». Τὸ ἴδιον ἔκαμαν καὶ οἱ ἐργάται, οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν ἐργοστάσιον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ.

ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΣ Ο ΠΑΝΙΚΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Ὁ πέριξ πληθυσμὸς κατελήφθη ὑπὸ ἀπεριγράπτου πανικοῦ. Ἦτο φοβερὸν τὸ θέαμα τοῦ μετακινουμένου λιθίνου ὄγκου. Ὁλόκληρον τὸ τμῆμα τοῦ βουνοῦ ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τοῦ ὑψομέτρου 1,400 κατέπεσεν εἰς τὴν κοιλάδα. Ὅλοι ἐζήτησαν νὰ σωθοῦν διὰ τῆς φυγῆς μὲ ὅ,τι πρόχειρον μέσον διέθετον. Κωμικοτραγικὴ εἶνε ἡ περίπτωσις ἑνὸς σωφέρ, ὁ ὁποῖος εὑρέθη ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου, μόλις ἤρχισαν αἱ πρῶται πτώσεις βράχων ἐγκατέλειψε τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἐζήτησε νὰ σωθῇ τρέχων εἰς τοὺς ἀγρούς.

Καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ὄγκου οἱ κάτοικοι δὲν ἠδύναντο νὰ συνέλθουν. Οὔτε καὶ σήμερον ἔχει ἐπανέλθει ἡ ψυχραιμία. Ἀπὸ τοῦ ὑψομέτρου 1,400 μέχρι τοῦ ὑψομέτρου 1,700 ἔχει ἀπομείνει σχεδὸν μετέωρος ἡ κορυφὴ τοῦ βουνοῦ, ἀληθινὴ δαμόκλειος σπάθη.

Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Αἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι εἶνε πολὺ μεγάλαι. Καὶ τὸ περίεργον εἶνε, πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ ἐπερίμενε κανείς, ὅτι αἱ ζημίαι βαρύνουν τὰς «κοινότητας»: Εἰς τὸ καντόνιον Τιτσίνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖται ἡ ἰταλικὴ γλῶσσα (λομβαρδικὴ διάλεκτος) ὑπάρχουν συνιδιοκτησίαι, τῶν ὁποίων αἱ ἀρχαὶ χάνονται εἰς τὰ σκότη τοῦ μεσαίωνος. Τὰ βουνά, ἡ ξυλεία, οἱ ἐντὸς αὐτῶν βοσκότοποι ἀνήκουν εἰς τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους. Εἶνε κάτι ὅπως ἡ «μὶρ» τῶν Ρώσσων ἢ ὅπως ἡ κοινότης τῶν παλαιῶν Ἰνδῶν. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια. Αἱ συνιδιοκτησίαι αὐταὶ καλοῦνται «πατριτσιάτι» ἢ «βιτσινάντζε». Ἀρχηγὸς αὐτοῦ τοῦ «πατριτσιάτου» εἶνε ὁ δήμαρχος τοῦ Ἀρμπέντο.

Εἶνε σπαρακτικὸν τὸ θέαμα τοῦ πληγωμένου τόσον καιρίως βουνοῦ. Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ὑπῆρχεν ἕνα ὡραῖον δάσος, μικρὰ σπιτάκια, σήμερον δὲν εἶνε παρὰ μία βαθεῖα αὐλή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πίπτουν ἀκόμη καὶ τώρα μικροὶ βράχοι ποὺ δίδουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται περὶ ἐκπυρσοκροτήσεων χιλιάδων μυδραλιοβόλων.

Ὑπολογίζεται ὅτι πλέον τῶν 30 ἑκατομμυρίων κυβικῶν μέτρων λίθοι κατέπεσαν εἰς τὰς γειτονικὰς κοιλάδας Τάλιο καὶ Πιοῦμα. Εἰς πολὺ μακρυνὴν ἀπόστασιν ἐξετοξεύθησαν βράχοι, ὄγκου σαράντα καὶ πενήντα κυβικῶν μέτρων. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ συντρίμματα ἔχουν φονευθῆ μερικὰ μικρὰ ζῷα, τὰ ὁποῖα ἔβοσκον εἰς τοὺς πρόποδας.

Η ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟΣ ΛΙΜΝΗ

Οἱ βράχοι ἀπέφραξαν τὴν κοιλάδα τοῦ χειμάρρου Ἀρμπέντο. Ἐσχηματίσθη ἕνα φράγμα ἐκτάσεως πλέον τῶν διακοσίων μέτρων. Τὸ νερὸ ἤρχισε νὰ γεμίζῃ τὴν ἀποφραχθεῖσαν κοιλάδα, ἡ ὁποία μεταβάλλεται εἰς μίαν λίμνην. Ὅταν αὐτὴ θὰ γεμίσῃ, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ παρασύρῃ τὸ φράγμα καὶ τότε αἱ καταστροφαὶ θὰ εἶνε ἐπίσης μεγάλαι. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ἡ λίμνη, ἡ ὁποία δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀφήσῃ ἡσύχους τοὺς κατοίκους. Ἡ κορυφὴ τοῦ βουνοῦ, ὅπως εἴπομεν, μένει μετέωρος. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν κινδυνεύει νὰ πέσῃ. Οἱ κάτοικοι παρακαλοῦν ὅ,τι ἔχει νὰ γίνῃ, νὰ γίνῃ γρηγορώτερα, διὰ νὰ κατορθώσουν νὰ ἡσυχάσουν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ βουνὸ δὲν φαίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος διατεθειμένον νὰ παίξῃ τὸ τελευταῖόν του ἀτοῦ, οἱ κάτοικοι ἀπηυθύνθησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ζητοῦν τὴν κατακρήμνισίν του. Οὕτως ἢ ἄλλως φαίνεται ὅτι ἐντὸς ὀλίγου τὸ ὑπερήφανον βουνὸ δὲν θὰ ὑπάρχῃ. Θὰ μεταβληθῇ εἰς ἕνα ἄμορφον σωρὸν γυμνῶν βράχων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ παρέλθουν πολλὰ ἔτη ἕως ὅτου νὰ φυτρώσουν νέα δένδρα!

Ἡ καταστροφὴ αὐτὴ ἀποδίδεται ἀπὸ τοὺς γεωλόγους εἰς τὴν διαβρωτικὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῶν σχιστολίθων, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὴν βάσιν τοῦ ὄρους Ἀρμπίνο.

PIERRE GAXOTTE

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.—ΒΑΡΕΝ

ΤΙ ΕΠΕΔΙΩΚΕΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.—Η ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΠΙΟΥ VI.—ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΝ XVI.—Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ.—ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ XVI. ΚΥΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ.—ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΠΑΝ ΝΑ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

33ον

Τὸ παράδοξον ἐκεῖνο διάταγμα δὲν εἶχε καμμίαν σαφήνειαν. Ἄλλοι μὲν τὸ ἔβλεπον ὡς ἕνα σταθμὸν πρὸς τὴν ἐξουθένωσιν τῆς πίστεως, ἄλλοι δὲ ὡς τρόπον συγκρατήσεως ὅσης θρησκείας ἐχρειάζετο διὰ τὸν λαόν. Ἄλλοι διέβλεπον ἐν αὐτῷ μίαν ἐκδίκησιν καὶ ἄλλοι ἐλπίδα ἀναγεννήσεως. «Ἐκ τῆς τοιαύτης συνεργασίας σκέψεων, λέγει ὁ κ. Γκόρς, τοῦ ὁποίου ἀκολουθοῦμεν τὴν ἀξιόλογον ἔκθεσιν, προῆλθεν ἀπερίγραπτος σύγχυσις. Ἕκαστον ἄρθρον τοῦ διατάγματος συνωδεύετο ἀπὸ ἀντιφατικὰς διατάξεις. Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι εἶνε ἔργον μὲ πολλὰς ἀπόψεις, εὔθραυστον, σπαρμένον μὲ διαλυτικὰ σπέρματα καὶ προωρισμένον νὰ ἐκλείψῃ συντόμως, εἴτε ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀναγεννωμένης ὁλοκληρωτικῆς πίστεως, εἴτε ὑπὸ τὸ ὑψούμενον κῦμα τῆς ἀπιστίας, τὸ ὁποῖον θὰ κατεκάλυπτε τὰ πάντα.» Κρίνουσα τὴν θρησκείαν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν, οὕτως εἰπεῖν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἠθέλησε «νὰ τὴν περικλείσῃ ἐντὸς κρατικοῦ πλαισίου, ἐν τῷ ὁποίῳ διετηρεῖτο, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀνανεωθῇ ἢ νὰ ἐκτ-θῇ» καὶ δὲν ἄφησεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἄλλην διέξοδον εἰμὴ τὴν ὑποδούλωσιν ἢ τὴν ἀνταρσίαν. Ἐὰν ὑπετάσσετο, τὴν ἀνέμενεν ἡ δουλεία· ἐὰν ἐξήγειρε τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν θὰ ἐξέσπα ὁ ἐμφύλιος πόλεμος.

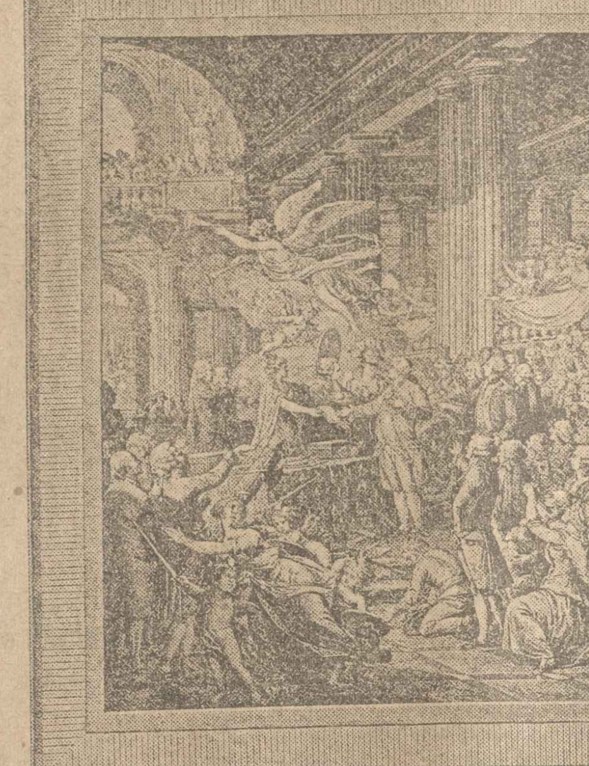

Ὁ βασιλεὺς Λουδοβῖκος XVI ὁρκιζόμενος πίστιν εἰς τὸ Σύνταγμα

(Εἰκὼν τῆς ἐποχῆς)

Εἶχον προαισθανθῆ τὸ δίλημμα τοῦτο τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως; Εἰς τὸ τέλος τοῦ νομοσχεδίου των εἶχον προσθέσει τὴν ἑξῆς παράγραφον: «Ὁ Βασιλεὺς θέλει παρακληθῆ νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ κριθοῦν ἀναγκαῖα ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.» Τί ἐσήμαινεν ἡ αἰνιγματικὴ αὐτὴ διατύπωσις ἂν μὴ ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπεφορτίζετο ὅπως ἑρμηνεύσῃ ἢ καὶ νὰ μαλακώσῃ τὰς θελήσεις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως κατὰ τρόπον ὥστε νὰ τὰς καταστήσῃ ἀποδεκτὰς ἀπὸ μέρους τῆς Παπικῆς ἐξουσίας; Ἀλλὰ καίτοι περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου νέα μάχη μεταξὺ καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων ἔβαψε μὲ αἷμα τὰς ὁδοὺς τοῦ Νίμ, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις δὲν ἐφαίνετο οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν σκεφθεῖσα τὴν πιθανότητα ἀντιστάσεως ἀπὸ μέρους τοῦ κλήρου. Ἀπήλειψεν ἐκ τοῦ διατάγματος τὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Βασιλέα περὶ διαπραγματεύσεως, χωρὶς ν' ἀφήσῃ καμμίαν διάταξιν ἐπιτρέπουσαν προσπάθειαν διαλλαγῆς. Ἀπρονοησία μεγάλη, ἀναμφιβόλως· ἀλλ' ἡ ὑπνηλὴ μοιρολατρεία τοῦ Κλήρου δὲν προανήγγελλεν ὅτι θὰ τὰ ἐδέχετο ὅλα ἀδιαμαρτυρήτως;

Ὁ Πῖος VI ἐπάπευεν ἀπὸ τοῦ 1778. Παρέστη λοιπὸν εἰς τὴν καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης σύμπτυξιν τῶν καθολικῶν δυνάμεων προσβληθεισῶν κατὰ μέτωπον ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, ὑπονομευθεισῶν βαθύτατα ὑπὸ μεταρρυθμιστῶν ἡγεμόνων. Φύσει δραστήριος καὶ φιλόδοξος, εἶχεν ἐν τούτοις καταστῇ ὑπομονητικός, περιεσκεμμένος καὶ ἀνεκτικός, λόγῳ τῶν περὶ αὐτὸν μηχανορραφιῶν. Τὰ πρῶτα ἐπαναστατικὰ μέτρα τὸν ἀνησύχησαν πολύ, ἀλλὰ συνεκρατήθη καὶ δὲν ἄφηκε τὴν ἀνησυχίαν του νὰ φανῇ. Ὁ καρδινάλιος ἀρχικαγκελλάριος Ζελάντα, ἕνας γέρων ἑβδομήκοντα δύο ἐτῶν, αἰσθανόμενος τὴν ἀνάγκην ἀναπαύσεως καὶ καμμίαν ἐπιθυμίαν δι' ἀγῶνας, τοῦ συνίστα μετριοπάθειαν. Ὁ παρὰ τῷ Βατικανῷ πρέσβυς τῆς Γαλλίας καρδινάλιος Ντὲ Μπερνὶς τὸν ἱκέτευε νὰ μὴ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα... Ἠρκέσθη λοιπὸν καὶ ὁ Πάπας ν' ἀπευθύνῃ ἐμπιστευτικωτάτην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Λουδοβῖκον XVI ἐξορκίζων αὐτὸν «ν' ἀγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ ἀποθέματος τῆς πίστεως καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ μολύνῃ τὸ ἱερὸν ἡ πλάνη.» Ἔρχεται, τὸ φθινόπωρον τοῦ 1789 ἡ δήμευσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, κατόπιν, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1790, ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ἱεροτελεστιῶν εἰς τὰ μοναστήρια καὶ κατάργησις τῶν θρησκευτικῶν ταγμάτων. Ὁ Πάπας δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ σιγήσῃ.

Τὴν 29 Μαΐου, ἐν ἐμπιστευτικῇ ἐγκυκλίῳ, κατεδίκαζε τοὺς προσφάτως ψηφισθέντας νόμους· ἀλλ' ἡ ἀπόφανσίς του δὲν ἔλαβε καμμίαν δημοσιότητα, αἱ ἐφημερίδες ἔλαβον τὴν ἐντολὴν νὰ σιωπήσουν καὶ τὸ Ἱερὸν Κολλέγιον ἐπεδοκίμασεν ὁμοφώνως τὴν στάσιν αὐτήν. Ἐκ Παρισίων, ἐνῷ ὅλοι ὡμίλουν περὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὡς ἀναποσοβήτως ἐπικειμένου, ὁ Νούντσιος μετεβίβαζε μὲ κάθε ταχυδρόμον, πρὸς τὸν Πάπαν, τὰς γνώμας τῶν μελῶν τοῦ Ἐπισκοπάτου. Ὅλοι συνίστων διαλλακτικότητα: «Πρέπει, ἐπανελάμβανον, ἡ Α. Ἁγιότης νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γαλλίας, ἔστω καὶ ἐπὶ τῷ ὅρῳ βαρυτάτων θυσιῶν, πλὴν τῆς ἑνότητος.»

Ὁ ἴδιος ὁ Λουδοβῖκος XVI δὲν ἀπηλπίζετο, προσδοκῶν νὰ εὕρῃ κάποιον τρόπον διευθετήσεως ἐπιτρέποντα εἰς τὴν συνείδησίν του τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μεταρρυθμίσεως, χωρὶς νὰ θιγῇ οὔτε ὁ Θεός, οὔτε ἡ Ἐκκλησία. Εἰς τὸ Σαὶν-Κλοῦ, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῆ δι' ὀλίγον χρόνον, ἀπήλαυεν ἀμέριμνος τὴν ἠρεμίαν ποὺ ἠκολούθησε τὰς Ὀκτωβριανὰς ἡμέρας τῶν μεγάλων κινδύνων. Διαρκοῦντος τοῦ χειμῶνος, ἐπεσκέφθη τὰ νοσοκομεῖα καὶ τοὺς ναούς. Ἐφάνη παρελαύνων διὰ τῶν ὁδῶν. Σχεδὸν παντοῦ ἐγίνετο δεκτὸς ὄχι μὲ σεβασμὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ συμπάθειαν. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διατάγματος περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ κλήρου προήδρευσε τῆς ἑορτῆς τῆς Ὁμοσπονδίας, παρέστη εἰς τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὴν ψαλεῖσαν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ ἐπευφημήθη φρενιτιωδῶς. «Ἡ εἰδωλολατρεία τῆς μοναρχίας, ἔγραφεν ὁ «Προβηγκιανὸς Ταχυδρόμος» διαδίδεται εὐρύτατα καὶ φαίνονται λησμονήσαντες τοὺς ἀναστηλωτὰς τῆς γαλλικῆς ἐλευθερίας...» Ὅλα τὰ δείγματα ταῦτα τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως, χωρὶς νὰ παρακινοῦν τὸν Βασιλέα εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἀντιδράσεως, τὸν ἐκραταίωσαν ἀντιθέτως ἐν τῇ πολιτικῇ του τῆς διαλλακτικότητας καὶ τῆς καιροσκοπίας. Συνταγματικὸς Βασιλεύς, περιβαλλόμενος μὲ τὴν ἀγάπην τῶν ὑπηκόων του προσεδόκα ὅτι αἱ περιστάσεις θὰ καθίστων εἰς πάντας δυνατὴν τὴν ἀνάγκην ἰσχυροτέρας ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Αἱ νεωστὶ ἐκλεγεῖσαι διοικήσεις τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποτελούμεναι κατὰ γενικὸν κανόνα ἀπὸ εὐπόρους ἀστοὺς καὶ νοικοκυραίους, ἀφωσιωμένους εἰς τὴν κοινωνικὴν τάξιν καὶ τὸν θρόνον, δὲν θὰ ἐβράδυνον ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐλλείψει ἀρχηγοῦ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἡ διοίκησις ἐχώλαινε. Βέβαιος ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν διενοεῖτο ἀντεπαναστατικὸν κίνημα, καθησυχασμένοι ἐκ τῆς νομιμοφροσύνης μεθ' ἧς εἶχεν ἐφαρμόσει τοὺς θεμελιώδεις νόμους τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν ἀντιπρόσωποι θὰ ἐπειθαναγκάζοντο τέλος νὰ τοῦ παραχωρήσουν μερικὰ οὐσιώδη δικαιώματα. Διατί λοιπὸν νὰ ἐκθέσῃ τὰ ἐκ τῆς ἀνεκτικότητός του ὠφελήματα ταῦτα εἰς ἀγῶνα ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τοῦ κλήρου, εἰς ὃν δὲν θὰ τὸν ἠκολούθουν οἱ συντηρητικοὶ ἀστοὶ παραμένοντες βολταιρισταί;

Διὰ τὴν ἄμυναν τῆς θρησκείας, ὁ Λουδοβῖκος XVI ἦτο ἕτοιμος νὰ ὑποστῇ τὸ πᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις ἦτο δύσκολος καὶ εἷς κακὸς χειρισμὸς ἠδύνατο νὰ συνεπιφέρῃ καταστροφάς, δὲν ἤθελε νὰ ἀποδυθῇ εἰς ἀγῶνα κατὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ συμβιβαστικὰ μέσα. Ἔτσι ἐσκέφθη νὰ ἐπικυρώσῃ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τὸ διάταγμα περὶ πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ κλήρου, ζητῶν ταυτοχρόνως παρὰ τοῦ Πάπα νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ ὑπὸ τίτλον προσωρινότητος. Μεταξὺ τῆς προσωρινῆς καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀναγνωρίσεως αἱ ἡμέραι θὰ παρήρχοντο, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἱκανοποιημένη διότι θὰ ἐθριάμβευε κατ' ἀρχήν, δὲν θὰ ἠρνεῖτο νὰ δεχθῇ μερικὰς ἀπαραιτήτους τροποποιήσεις καὶ τὸ ἀκρωτήριον θὰ παρεκάμπτετο χωρὶς καταιγίδας.

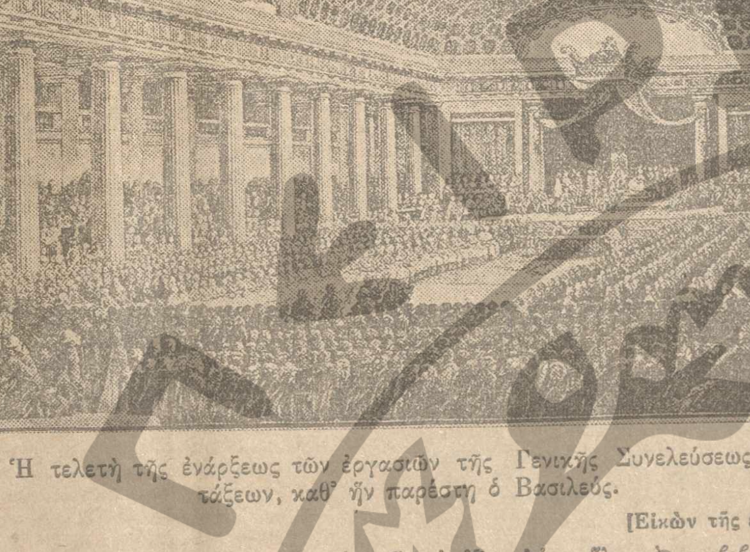

Ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν τάξεων, καθ' ἣν παρέστη ὁ Βασιλεύς.

[Εἰκὼν τῆς ἐποχῆς]

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ νόθος κατάστασις τῆς ἐκκλησίας. — Τὸ διάταγμα κυρωθέν, δὲν ἐφηρμόζετο.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΠΡΟΟΔΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ

Ο ΛΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Εἰς τὰς προηγουμένας σημειώσεις μου, περὶ τῆς Ἐκθέσεως τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπεσχέθην νὰ ὁμιλήσω καὶ περὶ τῆς πόλεως, τῶν προόδων καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Ἡ Θεσσαλονίκη εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἐπισκέπτου προβάλλεται ὡς μεγαλούπολις. Ἔχει μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομάς, «καρτιέ» ὄντως εὐρωπαϊκῶν μεγαλουπόλεων καὶ μίαν τάξιν, θὰ ἠμποροῦσα νὰ εἴπω οἰκοδομικήν, ἕνα «στύλ» εἰς τὰ κτίρια, ἐμφανίζει δέ, ὡς πρὸς τοῦτο, πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὸν σανφασονισμόν, τὴν ἀναρχίαν τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ κάμω μίαν σύγκρισιν. Βεβαίως ἀκόμη ἡ πόλις εὑρίσκεται εἰς τὸν ἀνασχηματισμόν, εἰς τὴν ἀναδημιουργίαν της, ἰδίᾳ εἰς τὴν πυρίκαυστον ζώνην. Ἡ περιοχὴ αὐτή, συμπληρουμένης τῆς ἀνοικοδομήσεως, θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον τμῆμα τῆς νέας πόλεως. Ἀλλὰ ἀτυχῶς αἱ ἐργασίαι διεξάγονται μὲ μεγάλην νωθρότητα καὶ ἀκόμη τὸ χείριστον ὅτι εἰς πολλὰ σημεῖα εἶνε καταφανὴς ἡ μεταβολὴ τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου, ἡ παραμόρφωσίς του, κατὰ τὸ ἀθηναϊκὸν ὑπόδειγμα. Οὕτω κεντρικαὶ λεωφόροι ἀλλοῦ πλατύνονται καὶ ἀλλοῦ λοξοδρομοῦν, στενεύουν, κατὰ τὸν οἰκτρότερον τρόπον. Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ἔχει τὴν αὐτὴν πηγήν, τὸν αὐτὸν λόγον οἷον καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας: τὴν ἐξυπηρέτησιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, τῇ βοηθείᾳ τοῦ κόμματος κατὰ κανόνα. Ἡ παραλιακὴ λεωφόρος, χάρις εἰς τὸ ἔγκλημα αὐτό, περιωρίσθη, ἐστένευσε τόσον ὥστε νὰ εἶνε καταφανὴς ἡ ἀσχημία τὴν ὁποίαν θὰ παρουσιάσῃ συμπληρουμένη μετ' ὀλίγον, ἐν ᾧ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ μοναδικὴ λεωφόρος, στόλισμα τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ Θεσσαλονικεῖς εὐλόγως ἀγανακτοῦν διὰ τὴν παραμόρφωσιν αὐτὴν τῆς πόλεώς των. Καταγγέλλουν ἄνευ ἐπιφυλάξεων ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτή, τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἔχει πλήρη τὰ στοιχεῖα ἑνὸς μεγάλου σκανδάλου, ἐγκληματικῶν δὲ ἀποτελεσμάτων διὰ τὸ μέλλον τῆς Θεσσαλονίκης. Διότι διετέθησαν τόσα τρομακτικὰ ποσά, κατεβλήθη τοσαύτη προσπάθεια διὰ νὰ ἀνακύψῃ μία νέα πόλις, σύμφωνος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου ζωῆς καὶ ὅμως συνέβησαν ὅσα καταπληκτικοὺς βλέπει σήμερον πᾶς τις, ἀντίθετα τοὐτέστι τῶν προσδοκωμένων.

Θὰ ἦτο ματαιοπονία, φυσικά, νὰ ζητήσῃ κανεὶς εὐθύνας. Διεχειρίσθησαν τὰ κοινὰ καὶ κατηύθυναν τὰς τύχας τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς χώρας τόσοι ἀνεύθυνοι εἰς τὰς ἡμέρας μας, ὥστε εἰς τὰ ἔργα των, εἰς τὰς κακουργίας των νὰ μὴν ὑπάρχῃ οὔτε ἡ ἀρχή, οὔτε τὸ τέλος. Εἶπον προηγουμένως ὅτι εἰς τὴν Μακεδονίαν ἡ ἀπουσία τοῦ κράτους εἶνε προφανής. Τὸ θλιβερὸν αὐτὸ φαινόμενον τὸ βλέπει τις ἀνὰ πᾶν βῆμά του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἂν ὑπῆρχον πράγματι αἱ πολυώνυμοι καὶ πολυδάπανοι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι — κυρίως κατὰ τὸ παρελθὸν ὁπότε εἶχαν καὶ πραγματικὰς δικαιοδοσίας— ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ-Γενικοῦ Διοικητοῦ μέχρι τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πολιτικὴν ἱεραρχίαν, διὰ νὰ περιορισθῶ εἰς αὐτήν, δὲν θὰ παρουσιάζετο τὸ σημερινὸν θέαμα τῆς οἰκτρότητος καὶ ἀπογοητεύσεως. Διότι —πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ— ζωηρὸν αἴσθημα λύπης καὶ ἀπογοητεύσεως κατέχει πάντας. Δὲν εἶδαν ἐκεῖνο ποὺ ἤθελαν. Τὸ Κράτος παρεῖδε καὶ παρενόησε τὴν ἀποστολήν του εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς χώρας.

Ἡ Μακεδονία δὲν ἐδιοικήθη ὅπως ἔπρεπε. Ἡ κακίστη ἀντίληψις τῆς ἐκδηλώσεως τῆς νοσηρᾶς δημοκρατικότητος ἐν παντὶ προεκάλεσε τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐφαρμοσθεισῶν μεθόδων. Ἡ διοίκησις, ἀπὸ τὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ πομπωδεστάτης δημοσίας ἐμφανίσεως πασᾶν μετέπεσεν ἀποτόμως εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητήν, ἐξερχόμενον εἰς τὸ πεζοδρόμιον τοῦ Διοικητηρίου του διὰ νὰ γυαλίσῃ τὰ ὑποδήματά του! Δὲν ἐννοῶ βεβαίως τὴν ἐφαρμογὴν μεθόδων αὐταρχικῶν· κάθε ἄλλο, ἀλλὰ εἶνε ἐκτὸς συζητήσεως ὅτι ἡ ρουτίνα τοῦ λαβυρίνθου τῆς πολυνομίας, τοῦ ἀνευθυνοϋπευθύνου τῶν πολυαρίθμων ἁρμοδίων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν βγαίνει ποτὲ τελειωμένη μία δουλειά, δὲν λαμβάνεται μία σωστικὴ ἀπόφασις, διέσεισαν τὴν πεποίθησιν τῶν πολιτῶν ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ Κράτους. Οἱ Μακεδόνες ἤθελαν νὰ καταλάβουν διοίκησιν. Τὸ Κράτος νὰ στρέψῃ πρὸς αὐτοὺς ἰδιαιτέρως προστατευτικὴν τὴν προσοχήν του. Ὄχι κάμνον ἐξαίρεσιν, ἀλλὰ χάριν τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας εὑρίσκεται ἡ χώρα αὐτή. Καὶ ἀντὶ νὰ γίνῃ τοῦτο συνέβη—ἔκαμε τὸ Κράτος— τὸ ἀντίθετον. Ἀπέστειλεν ὑπαλλήλους, τοὺς παντοειδεῖς ἐκπροσώπους του, τοὺς χειροτέρους τοῦ κέντρου. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ μόνον ὅτι διωρίσθησαν καθηγηταί, ἐκ τῶν προσφύγων, ἀγνοοῦντες τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν! Παρομοίως ἔγινε καὶ διὰ τὰς ἄλλας δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἐὰν ὑπῆρχε κρατικὴ πολιτικὴ ἄλλη, ἡ σημερινὴ κατάστασις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέρη θὰ ἦτο ὅλως διάφορος· εἰς τὸν καθαρὸν ἑλληνικὸν ἀγρὸν δὲν θὰ ἐφύτρωναν ζιζάνια, ἔστω καὶ ἐλάχιστα, προπαγανδῶν καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἰδίᾳ πολιτικὴ θὰ εἶχε ξεκαθαρίσει τὸ ἔδαφος κατὰ τὸν καλύτερον καὶ ἐπιτυχέστερον τρόπον. Ἐὰν ὠρθοῦτο τὸ κράτος μὲ ὅλην τὴν ἀλύγιστον καὶ σκληρὰν ἐπιβολήν του, δὲν θὰ ἐσημειοῦντο προσπάθειαι γειτονικαὶ διεισδύσεως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ὑπὸ παντοίους τρόπους καὶ διάφορα μέσα οἱ προσφιλεῖς γείτονές μας ἐπεζήτουν νὰ παγιώσουν μίαν θέσιν εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τοῦ Θερμαϊκοῦ. Δὲν εἶνε γεγονὸς αὐτὸ ἀνάξιον προσοχῆς· τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη τοιαῦται ἀπόπειραι ἐμφανεῖς γενόμεναι ἐκίνησαν εἰς σπασμωδικὰς ἐνεργείας τὸ νωθρὸν κράτος εἰς τὴν λῆψιν μέτρων τινῶν ἀντιδράσεως.

Πολὺ πιθανόν, ἐὰν μὴ βέβαιον, ζήτημα λιμένος —ἐκτὸς τῶν ἄλλων— δὲν θὰ παρουσιάζετο ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν του. Θὰ παρείχοντο, βεβαίως, διαμετακομιστικαὶ εὐκολίαι εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν γειτονικῶν χωρῶν, ἀλλὰ δὲν θὰ ἠξιοῦτο πλήρης ἀσυδοσία ἐνεργείας αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους μας. Ὡς ἀπεδείχθη μάλιστα ἐκ τῶν πραγμάτων, καμμία ἀξία λόγου κίνησις ἐμπορικὴ δὲν γίνεται εἰς τὴν ζώνην, τὴν ὁποίαν ὁποίαν ἐξεχώρησεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τοὺς γείτονάς της. Εἰκὼν πλήρους ἀπονεκρώσεως προβάλλει ἐκεῖ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ζωηροτάτην κίνησιν τοῦ ἄλλου λιμένος, μέχρι τοιούτου σημείου μάλιστα, ὥστε αἱ πολυάριθμοι ὑπηρεσίαι τῆς Σερβικῆς ζώνης πρὸ τῆς ἀπογοητεύσεως αὐτῆς εὑρέθησαν ἠναγκασμέναι νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὰ ἴδια. Ἐπικαίρως ἐρχόμενον τὸ γεγονὸς αὐτὸ προσλαμβάνει ἰδιαιτέραν σημασίαν μὲ τὰς ἑλληνοσερβικὰς διαπραγματεύσεις, διότι ἀποδεικνύει ἀναντιρρήτως ὅτι ἡ σερβικὴ ζώνη ἐλάχιστα ἢ καθόλου δὲν χρειάζεται διὰ τὸ σερβικὸν ἐμπόριον. Καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὸ διαπιστοῦται ὑπὸ τῶν πραγμάτων, τίνα λόγον δύνανται νὰ ἔχουν αἱ ἐπίμονοι σερβικαὶ ἀξιώσεις;

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ περιωρισμένα ὅρια τῶν σημειώσεων αὐτῶν, εἶνε ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπείγουσα ὅπως τὸ Κράτος ἀποτινάξῃ τὸν λήθαργον, δείξῃ τὸ σθένος τῆς ἐπιβολῆς του καὶ ἔχῃ πάντα ἄγρυπνον τὸ ὄμμα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Μακεδονίαν. Θὰ ἦτο καθαρὰ ματαιοπονία ἡ προσφυγὴ εἰς παραδείγματα καὶ λεπτομερείας πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων γεγονότων. Ἄλλωστε δὲν εἶνε ἄγνωστα αὐτὰ εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, εἰς τοὺς ἐπισήμους. Μοιρολατρικῶς ὅμως, ὅπως δι' ὅλα ἐδῶ, ἀφίνεται ἡ κατάστασις νὰ χωρῇ εἰς τὸν δρόμον της μέχρις οὗ ἀναφανῇ ἀπρόοπτον καὶ ἀπροσδόκητόν τι γεγονὸς διὰ νὰ ἐξυπνήσῃ τὸ νυσταλέον, ἄτονον καὶ παραπαῖον εἰς τὰς ἐνεργείας του κέντρον εἰς τὴν λῆψιν σπασμωδικῶν τινων μέτρων. Ἡ κατάστασις ὅμως δὲν διορθώνεται καὶ δὲν παγιοῦται μὲ ἡμίμετρα. Πρέπει ν' ἀκολουθηθῇ μία ὡρισμένη πολιτικὴ κατεύθυνσις, ἕνα πρόγραμμα. Ἔτσι θὰ γίνῃ αἰσθητὴ ἡ παρουσία τοῦ Κράτους, θὰ ἑδραιωθῇ ἄνευ καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἐνδοιασμοῦ ἡ πεποίθησις τῶν Μακεδόνων ἐπ' αὐτό, ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς του καὶ τῆς συντριβῆς πάσης ἀντιθέτου ἐνεργείας. Ἄνευ τῆς ἀδιασείστου πεποιθήσεως ὅτι εἴμεθα «κύριοι εἰς τὸν οἶκόν μας» θὰ παραπαίωμεν εἰς μέτρα καὶ ἀποφάσεις ὀλίγον ἀποτελεσματικὰ καὶ θ' ἀφίνωμεν τὴν καραδοκοῦσαν καὶ τὰ πάντα μηχανευομένην ξενικὴν προπαγάνδαν νὰ κάμνῃ αἰσθητὴν τὴν παρουσίαν της. Ἡ Μακεδονία, τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, δύναται εὐκόλως ν' ἀποβῇ πηγὴ πλούτου διὰ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ ποικίλα, πλούσια καὶ ἐκλεκτὰ προϊόντα της καὶ τὰς προηγμένας βιομηχανίας της, ὁ λιμὴν δὲ τῆς Θεσσαλονίκης νὰ κυριαρχήσῃ ὅλων τῶν λιμένων τῆς Ἀνατολῆς.

Σ. Ν. ΚΤΕΝΑΒΕΑΣ

Ὅταν δέν εἶναι τοῦ Schering δέν εἶναι Οὐροτροπίνη.
urotropine Schering
Ἡ μάρκα Schering
συνενοῖ τήν τελειοτέραν χημικήν καθαρότητα πρός τά ἀσφαλέστερα καί τά πλέον ἀκίνδυνα θεραπευτικά ἀποτελέσματα.
4022903
Νά πέρνετε πάντοτε "Οὐροτροπίνην-SCHERING"
Γ. ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁδ. Χαριλ. Τρικούπη 9 - ἘνἈΘΗΝΑΙΣ
SCHERING-KAHLBAUM A.G. BERLIN N.39

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΑΦΩΝ ΛΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 50
Παρέλαβε πλουσιωτάτην συλλογὴν Ἀγγλικῶν Κασμηρίων δι' ἐνδυμασίας, ἐπανωφόρια, καθὼς καὶ ἀδιάβροχα. Ἡ ἐξαιρετικὴ ὡραιότης τῶν ἐπανωφορίων μας ἐπέφερε μεγάλην κατανάλωσιν πρὶν ἢ ἐνσκήψῃ τὸ ψῦχος.

ΣΠ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ & ΧΡ. ΚΟΥΜΠΗΣ
ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 2
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
ΚΑΛΤΣΑΙ-ΕΙΔΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ (ΤΑ ΠΛΕΟΝ NOUVEAUTÉ)
Εἰς μεγάλην παρακαταθήκην καὶ πλουσιωτάτην συλλογήν
Τὸ μοναδικὸν Κατάστημα μὲ τὰ ἐκλεκτότερα εἴδη καὶ τὰς καλυτέρας τιμάς
«ΓΚΡΕΚΑ»

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΑ GAUFRÈ
Τὰ νέα αὐτὰ καπέλλα Gaufrè τὰ μόλις ἐμφανισθέντα ἐν Παρισίοις, τὰ ἔχει μόνον τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 12 & ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 37

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΙ
ΠΑΛΑΙΑΙ ΞΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ Ἢ ΞΥΡΑΦΙΑ
ΜΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΕΙΣ ΕΠΑΡΓΥΡΟΥΣ GILLETTE
ΑΠΟ 8 ΜΕΧΡΙ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝ
παλαιὰς ξυριστικὰς μηχανὰς ἢ ξυράφια ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΤΥΠΟΥ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ Ἢ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ μὲ καινουργεῖς ἐπαργύρους ξυριστικὰς μηχανὰς GILLETTE ἀξίας δραχ. 68, ἔναντι καταβολῆς μόνον δραχ. 30.
ΑΘΗΝΑΙ:
) Σιδνεϋ Νόελ, Κοραῆ 3
) Πανελλήνιος Ἀγορά, Σταδίου 9
) Π. Γουτάκης, Σταδίου 45α καὶ Αἰόλου 78
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Στασινόπουλος καὶ Υἱός, Γεωργίου Α'
"ΓΚΡΕΚΑ,,

"Γεμόρ"
ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ ΑΝΕΥ ΝΙΤΡΟΥ
ΦΟΡΑΞ ΛΑΜΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΞΥΡΑΦΙ ΘΑΥΜΑ

Ἡ Δανάη Σπινέλλι
ΟΜ. ΕΥΕΛΠΙΔΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς αἰθούσης εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθον ἦτο ἀποπνικτικὴ ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ τὴν μυρωδιὰν τοῦ χασίς, τοῦ μόσχου καὶ τοῦ αἰθέρος.

Οἱ θαμῶνες, κατὰ τὸ πλεῖστον γυναῖκες, ὡμίλουν θορυβωδῶς. Μόλις ἐκάθησαν, ἕνας νεαρὸς φρακοφορεμένος ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης καὶ μὲ φωνὴν θηλυπρεπῆ ἀνήγγειλε ὅτι θὰ χορεύσουν ἡ Λουϊζὶτ καὶ ἡ Πωλὲτ ἕνα βὰλς φαντεζί, τὸ ὁποῖον ὅταν εἶδε νὰ τὸ χορεύουν ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἰρὰκ πρὸ ἑνὸς ἔτους ποὺ ἦτο εἰς τὸ Παρίσι ξετρελλάθηκε μαζί των, καὶ εἰς τὴν τρέλλα του ἐπάνω τὰς ἀπήγαγε καὶ ἐπὶ ἓξ μῆνας τὶς εἶχε μαιτρέσσες του.

Εὐθὺς ἀμέσως ἤρχισε ἡ τζὰζ-μπὰντ νὰ παίζῃ καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν χορευτριῶν προὐκάλεσε τὰ χειροκροτήματα ὅλων τῶν θαμώνων.

Ἦσαν καὶ αἱ δύο ντυμένες κολομπίνες, μὲ λευκὲς περρούκες. Εἶχαν ἀπὸ μίαν μαύρην ἐληὰν εἰς τὸ δεξιόν των μάγουλο. Τὰ μάτια των, κάτι μάτια ἑλκυστικά, ἐσκιάζοντο μὲ ἕνα τέλειον κραγιονάρισμα. Τὰ χείλη των ἀπὸ τὸ κοκκινάδι ἐφαίνοντο σὰν νὰ ἦσαν ματωμένα. Τὰ ντεκολτέ των ἐδείκνυον ὅλην τὴν ὠμοπλάτην των καὶ ἔφθαναν μέχρι τῆς ὀσφύος. Εἶχαν τὰ μπράτσα των ὁλόγυμνα καὶ τὶς μασχάλες των ἀποψιλωμένες. Φοροῦσαν χρυσᾶ γοβάκια μὲ τακοῦνι Λουΐ-κὲνζ καὶ κάλτσες λὶ-ντὲ-νὲν μεταξωτές.

Ἐχόρευαν καὶ συνάμα ἐτραγουδοῦσαν.

Ὁ χορός των ἦτο ἐξαιρετικὰ σκανδαλώδης εἰς κινήσεις καὶ ἀκκισμούς. Ἐκείνη κοῦ ἔκαμνε τὴν ντάμαν, εἶχε ἐστραμένα τὰ νῶτά της πρὸς ἐκείνην ποὺ ἔκαμνε τὸν καβαλλιέρον, ἡ ὁποία τὴν ἐκράτει σφιγκτὰ καὶ κολλητὰ πρὸς τὸ στῆθός της. Τὸ δὲ τραγοῦδί των συνεπλήρωνε δι' ὑπαινιγμῶν ὅσα ἦτο ἀδύνατον νὰ κάμουν μὲ τὰς κινήσεις των.

Ἡ Τζένη δὲν εἶχε ἀντιληφθῇ ὅτι αἱ χορεύτριαι ἦσαν ἄνδρες οὔτε καὶ ἤθελε νὰ πιστεύσῃ τὴν Δανάην, ἡ ὁποία τὴν ἐβεβαίωνε, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δύο νέων ἐκφύλων ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰς στρεβλώσεις τῆς φύσεώς των συναγωνίζονται τὰς γυναῖκας τῆς ἀκολασίας.

Εὐθὺς ὡς ἐτελείωσεν ὁ χορός των ἡ Δανάη παρεκάλεσε τὸν διευθυντὴν τῆς «Μπάρκλεϋ» νὰ προσκαλέσῃ τὰς ὑπὸ τῆς Τζένης θεωρουμένας χορευτρίας, νὰ τοὺς προσφέρουν κάτι ἀναψυκτικόν. Ἐκεῖνος ἐπροθυμοποιήθη νὰ φανῇ εὐχάριστος εἰς τὴν Δανάην καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Πωλὲτ καὶ ἡ Λουϊζὶτ παρεκάθηντο εἰς τὸ τραπέζι των καὶ ἔπιναν μαζί των σαμπάνιαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον βγάλῃ καὶ τὶς περρούκές των, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὴν Τζένην νὰ πεισθῇ περὶ τῆς πλάνης της.

— Ὥστε σᾶς εἶχε μαιτρέσσες του ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἰράκ; ἦτο ἡ πρώτη ἐρώτησις τὴν ὁποίαν ἀπέτεινε ἡ Δανάη εἰς τὸν Πωλὲτ καὶ εἰς τὸν Λουϊζίτ.

—Βεβαίως. Καὶ ἔμεινε τόσον ἐνθουσιασμένος μαζί μας, ὥστε μᾶς ἐπρότεινε νὰ μᾶς πάρῃ εἰς τὸ Ἰρὰκ ἀλλὰ δὲν ἐδέχθημεν διότι δὲν θέλαμε νὰ ἀφήσουμε τοὺς ἐραστάς μας.

—Ἔχετε, λοιπόν, καὶ ἐραστάς;

—Αὐτὸ δὰ ἔλειπε, νὰ μὴ ἔχουμε καὶ ἐραστάς, ἀπήντησε ὁ Πωλὲτ μὲ ὕφος αὐθάδες.

—Καὶ οἱ ἐρασταί μας εἶνε ἀληθινοὶ ἀθληταί, ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ ἀλαζονικῶς ὁ Λουϊζίτ. Τώρα γιατὶ μᾶς βλέπετε ἐδῶ μόνους εἶνε ἄλλη ὑπόθεσις. Πρέπει νὰ κερδίζουμε διὰ νὰ τοὺς διατηροῦμε. Καὶ διὰ νὰ εἴμεθα ἐξηγημένοι σᾶς λέγω ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ μείνουμε μαζί σας ἐπὶ πολὺ ἀκόμη ἐφ' ὅσον δὲν μᾶς δηλώσετε πῶς ἔχετε διάθεσιν νὰ μᾶς χρησιμοποιήσετε. Ἐδῶ ἀπέναντι ὑπάρχει μία πανσιὸν ἡ ὁποία διαθέτει καὶ κατάλληλα διαμερίσματα πρὸς τοῦτο. Θὰ ἐξυπηρετοῦμε ὅλα τὰ γοῦστα καὶ μὲ τιμὰς λογικάς. Σᾶς ὑποσχόμεθα δὲ ὅτι μὲ διακόσια φράγκα τὰ ὁποῖα θὰ δώσετε εἰς τὸν καθένα μας θὰ σᾶς προσφέρωμεν ὁλοζώντανον τὸ θέαμα τῶν ὀργίων τοῦ Διὸς μὲ τὸν Γανυμήδην.

Ἡ Τζένη πρὸ τῆς αἰσχρᾶς προτάσεως τὴν ὁποίαν ἤκουσε ἔγινε ἀλλόφρων, ἔστρεψε τὸ πρόσωπόν της πρὸς τὸ ἄλλο μέρος διαλογιζομένη: «...Ὁποῖος κατήφορος ἀναισχύντου διαφθορᾶς καὶ εἰδεχθοῦς ἐκφυλισμοῦ! Τί βοῦρκος ἀνηθικότητος εἶνε αὐτὸς τὸν ὁποῖον εἶδα!... Πόσον ἀνίδεος ἤμουν τῶν κοινωνικῶν βρωμεροτήτων, ὅταν τὴν ἐμπορίαν τῆς ἡδονῆς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐφανταζόμην ὡς τὸν ἀηδέστερον ἠθικὸν ἐκπεσμόν!... Καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη ἀνόητοι οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὸν πολιτισμόν, ὡς προάγοντας τὴν ἠθικὴν καὶ οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν περὶ Κράτους καὶ Πολιτείας ὡς ἐννοιῶν δημοσίας εὐπρεπείας καὶ τάξεως!...»

Ἡ ἐσωτερικὴ ταραχὴ τῆς Τζένης εἶχε φθάσει εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Ἠσθάνετο ὅτι ἦτο ἀδύνατον εἰς αὐτὴν νὰ παραμείνῃ ἔστω καὶ ὀλίγα λεπτὰ ἀκόμη ἐκεῖ μέσα χωρὶς νὰ πάθῃ νευρικὴν κρίσιν.

Ἐσηκώθη ἀποτόμως ἀπὸ τὴν θέσιν της.

—Πρέπει νὰ φύγουμε, Δανάη· ἐκτὸς ἐὰν ἐσὺ θέλεις νὰ μείνῃς ὁπότε ἐγὼ θὰ φύγω μόνη μου.

— Τὰ ὡραῖα πράγματα δὲν ἀρέσουν τῆς κοπέλλας ἀπ' ἐδῶ, εἶπε μὲ ἕνα ὕφος περιφρονητικὸν ὁ Πωλὲτ εἰς τὴν Δανάην.

Καὶ κατόπιν ἀποτεινόμενος εἰς τὴν Τζένην προσέθεσε μὲ αὐθάδειαν:

—Τὸ στομάχι σου κοπέλλα μου δὲν εἶνε δι' ἐκλεκτὰ ἐδέσματα. Σὲ ἐννοῶ. Ἔχει συνηθίσει μὲ σοῦπα καὶ βραστό. Σᾶς ἀφίνουμε λοιπὸν ἐμεῖς καὶ φεύγουμε πρὶν φύγετε ἐσεῖς, διότι τὰ μοῦτρά σας εἶνε γιά...

Ἦταν ἡ ὥρα τέσσαρες τὸ πρωὶ ὅταν ἡ Δανάη καὶ ἡ Τζένη ἀπεχαιρέτησαν τὸν διευθυντὴν τῆς «Μπάρκλεϋ» καὶ ἐπέβησαν μόναι εἰς ἕνα ταξί, ἀφοῦ προηγουμένως τοῦ ἔδωκαν ραντεβοῦ νὰ πάρουν τὸ τσάϊ μαζὺ τὴν μεθεπομένην τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ «Ρετζινά».

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΝΟΜΕΝΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Δημήτριος Ζ. Ἀλφιέρης, Αἰκατερίνη Ε. Σταυροπούλου, Ζωὴ Ἀντ. Μαλαμᾶ, Ἀντώνιος Δ. Μαλαμᾶς, Βασιλεία Καλογεροπούλου ἢ Βιρβίλη, Νικόλαος Γ. Σφηνιᾶς, Εὐστράτιος Ἐλευθεριάδης, Θεόδωρος Βατικιώτης, Βασιλεία Θεοδ. Βατικιώτου, Παναγιώτης Νικολινάκος, Ἀντώνιος Γ. Στάης, Νικόλαος Γ. Ἀδαμόπουλος, Ἄννα Ἐπ. Μίχα, Χρυσάνθη Γ. Πασᾶ, Μάρκος Κ. Ποδάρας, Γεώργιος Γερ. Σταμένης, Μαρία σύζ. Γεωργ. Σταμένη, Παῦλος Ἀδαμόπουλος, Ἐλπὶς σύζ. Α. Τυλλιανάκη (γένος Κακαβοπούλου), Εὐριπίδης Ὀρφ. Κακαβόπουλος, Κωνστ. Ὀρφ. Κακαβόπουλος, Κωνστ. Δημ. Ἀνδρεάδης, Ἰωάννης Νικ. Ρωμανὸς Σεββίκου, Γεώργιος Δ. Σκλάβος, Οὐρανία Ε. Ἐλευθεριάδου, Εἰρήνη Π. Φόρου, Εὐτέρπη χήρα Κωνσταντίνου ἢ Πατεράκη, Εὐτέρπη χήρα Γ. Κωνσταντίνου ἢ Πατεράκη, Μαρίκα Φ. Στεφανοπούλου, Ἀλέξανδρος Β. Κωνσταντίνου ἢ Πατεράκη, Ἐμμανουὴλ Β. Πατεράκη ἢ Κωνσταντίνου, Δέσποινα θυγ. Β. Πατεράκη ἢ Κωνσταντίνου, Ἀναστασία θυγάτηρ Β. Πατεράκη ἢ Κωνσταντίνου, Στυλιανὴ θυγ. Β. Πατεράκη ἢ Κωνσταντίνου, Βασίλειος Κ. Διαμαντῆς, Βασιλεία θυγ. Θεοφάνους Ἀρώνη, Μένανδρος Ἀλ. Θεοδωρίδης, Ἄννα σύζ. Ἰωάν. Στεφανοπούλου, Ἀθανασία θυγ. Ἰωάν. Στάη ἢ Ζαδέ, Ἑλένη σύζ. Ἀνδροφ. Κεναράχου (τὸ γένος Σταύρου Τουλουύμογλου), Εἰρήνη Φωτίου Στεφανοπούλου, Μαρία σύζ. Ἀθαν. Μπράβου, Βασιλεία χήρα Νικ. Παπακυριακοῦ, Μαρία Δ. Φλαντίνη (τὸ γένος Λορέντζου Τόμσιτς), Διονύσιος Φλαντίνης, Μαρία σύζ. Φωτίου Μαργέτη, Βασίλειος υἱὸς Φωτίου Μαργέτη, Ἰωάννης υἱὸς Φωτίου Μαργέτη, Κωνσταντῖνος υἱὸς Φωτίου Μαργέτη, Πέτρος υἱὸς Φωτίου Μαργέτη, Ἑλένη θυγ. Φωτίου Μαργέτη, Μαριγὼ σύζυγος Γ. Παπουτζῆ ἢ Δέκα, Μαριγὼ σύζ. Ἰωάν. Μπονάκη, Οὐρανία Σπ. Λάσκαρη, Κωνσταντ. Δημητρακέλλης, Κρυσταλλία θυγ. Γαβριὴλ Ἀγγελοπούλου ἢ Ἀβούνταλη, Κλεάνθη Πέτρου Λαδᾶ, Ἑλένη Γεωργ. Βαρτετζιώτη, Εὐάγγελος Ἀνδρ. Καλογιάννη, Ἰωάννα σύζ. Εὐαγγ. Καλογιάννη, Ἀλεξάνδρα σύζ. Παντελῆ Καβαλινὲ (τὸ γένος Ἰω. Μαρτίκα), Χρηστίνα Η. Λιάκου, Βαρβάρα χήρα Μαρίνου Γαλ. Κλάδου, Στυλιανὴ θυγ. Μαρίνου Γαλ. Κλάδου, Αἰκατερίνη σύζ. Στεφάνου Βενιέρη, Ἄννα σύζ. Γεωργ. Καρακούση, Νικόλαος Κ. Δεσίπρης, Ζωὴ Κ. Δεσίπρη, Νικομάχη Στ. Κ. Δεσίπρη, Ἰωάν. Στ. Δεσίπρης, Κωνσταντῖνος Στ. Δεσίπρης, Μαρία Στ. Δεσίπρη, Μαρία χήρα Ε. Χαραμπάρα, Παναγιώτης Ε. Χαραμπάρας, Χρῆστος Ε. Χαραμπάρας, Ἀθανάσιος Ε. Χαραμπάρας, Θεοδώρα Γ. Καραβαριώτου, Κυριάκος Γ. Καραβαριώτης, Σταματία Ι. Τόλκα, Χαράλαμπος Γ. Καραβαριώτης, Δήμητρα Καρατσιόλε, Δήμητρα Γ. Καραβαριώτου, Δέσποινα Γ. Καραβαριώτου, Γεώργιος Ἰω. Κωνσταντινίδης, Μαρία σύζ. Κωνστ. Ὀθωναίου, Εἰρήνη χήρα Ἰωάννου Μαλέα, Εὐάγγελος Γ. Πρεβεδῶρος, Χαρίκλεια Ε. Πρεβεδώρου, Φιλία χήρα Περικλ. Φωτεινοπούλου, Μιλτιάδης Περ. Φωτεινόπουλος, Ἑλένη χήρα Ἀναστ. Ἐξωμερίτου, Χρυσάνθη Ἰω. Πάλλα, Ἀνδρονίκη Στεφ. Μαγκάκη, Δημήτριος Ἀν. Φωτεινόπουλος, Ἀθανάσιος Α. Φωτεινόπουλος, Μαρία Α. Φωτεινοπούλου, Μαρία χήρα Ἰω. Μιχαλοπούλου, Γεώργιος Ἰω. Μιχαλόπουλος, Ἐμμανουὴλ Ἰωάν. Μιχαλόπουλος, Εὐρυσθένης Ἰω. Μιχαλόπουλος, Ἑλένη Ἰω. Μιχαλοπούλου, Εἰρήνη Νικ. Μεττάκου, Χαρίκλεια Κ. Κυριακίδου, Στέλλα χήρα Σωτηρ. Σταματίου, Σαράντης Ἰω. Σταματίου, Νικόλαος Ἰω. Σταματίου, Σταματοῦλα σύζ. Γεωργ. Φριλίγκου, Κατίνα σύζ. Ἀποστόλου Ἀγγελινοῦ, Ἀμαλία χήρα Δημ. Σταματίου, Στέλλιος Δημ. Σταματίου, Γεώργιος Δημ. Σταματίου, Φωτεινὴ Δημ. Σταματίου, Γρηγορ. Δημ. Μουτιάκας, Γιαννοῦλα χήρα Στ. Διανατζῆ, Ἀλεξάνδρα χήρα Στ. Διανατζῆ, Δημήτριος Στ. Διανατζῆς, Κατίνα Στ. Διανατζῆ, Ἰωάννης Χαρ. Χαλκιόπουλος, Ἐμμανουὴλ Μιχ. Παχυνάκης, Ἰωάννης Γεωργ. Δακορώνιας, Νικόλαος Γ. Δακορώνιας, Ἰωάννα σύζ. Γεωργ. Μανούσου, Ἄννα Ι. Θεοδώρου (τὸ γένος Χατζηφωτίου Ζρέκ), Ἀνδρέας Ἐμμ. Κασιμάτης, Σωκράτης Ι. Δαπόντε, Εἰρήνη Δημ. Μηλιώνη, Ἀντώνιος Ἠλ. Φώτας, Ἑλένη Πέτρου Γκράτσα, Νικόλαος Μηνᾶ Μαλακός, Κωνσταντίνα Χρ. Φύλου, Ἀναστασία χήρα Ε. Παντῆ, Μαρία χήρα Μάρκου Τετράδη (τὸ γένος Ν. Μαλακοῦ), Νικόλαος Μάρκου Τετράδης, Ἀγγέλα θυγ. Μάρκου Τετράδη, Βασιλεία θυγ. Μάρκου Τετράδη, Γεώργιος Μάρκου Τετράδης, Μαρία χήρα Ν. Μονογιοῦ, Ἠλίας Ν. Μονογιός, Πολυξένη χήρα Ἰωάν. Γρυμάνη, Θεοδώρα Ἰω. Γρυμάνη, Μαρία Ἰω. Γρυμάνη, Νίκη Ἰω. Γρυμάνη, Παναγιώτης Ἰω. Γρυμάνης, Γεώργιος Π. Φριλίγκος, Χρυσάνθη σύζ. Λεων. Καστρίσου Νικόλαος Ἐμμ. Σεμιτέκολος ἢ Βικέτος, Αἰκατερίνη σύζ. Ἐπαμ. Παπαδοπούλου, Παναγιώτης Γεωργ. Μπαλάνης, Διαμαντοῦλα Φραγκούλη Μαργιώρα, Ἀργυρὼ χήρα Στυλιανοῦ Μαγγανιώτου, Εὐαγγελία σύζ. Ἰωάν. Γ. Κασιμάτη, Θεόδωρος Μηνᾶ Κατσαούνης ἢ Τριφύλλης, Μαρία σύζ. Θεμιστοκλ. Μασέλου, Φωτεινὴ Ι. Διακουμάκη, Φίλιππος Γ. Διακουράκη, Ἑλένη Γ. Διακουράκη, Ἀδαμαντία σύζ. Νικ. Λουΐζου, Σοφία Διον. Στρούζα, Κωνσταντῖνος Νικ. Μούντας ἢ Τηγιακός, Μελπομένη Νικ. Λουλούδη, Μαργαρίτα Μάρκου Νάξου, Ἀλέξανδρος Ι. Δίβαρης, Ὄλγα Ι. Δίβαρη, Ἀγγελικὴ Ι. Δίβαρη Ἀναστασία σύζ. Ἀριστ. Δίβαρη, Ἰωάννης Ἀριστ. Δίβαρη, Σπυρίδων Ἀριστ. Δίβαρης, Θεοδώρα Ἀριστ. Δίβαρη, Μαρία χήρα Ἀντ. Βαλμᾶ ἢ Τσαλίκη, Θεόδωρος Ἀντ. Βαλμᾶ ἢ Τσαλίκη, Ἰωάννης Ἀντ. Βαλμᾶς ἢ Τσαλίκης, Αἰκατερίνη θυγ. Ἀντ. Βαλμᾶ ἢ Τσαλίκη, Κωνστ. Ἀντ. Κατελοῦζος, Ἠλίας Ἰω. Μαλάνος, Εἰρήνη χήρα Ἰωάν. Γ. Μανέτα, Πέτρους Γεωργ. Ἀρμάου, Ἄννα Ἀλεξ. Πίκα, Ἀναστ. Δημ. Μελητᾶς, Μαρία Ἀνασ. Μελητᾶ, Δημητρία Πέτ. Κουμαριανοῦ, Ἀγγελικὴ Γεωργ. Καλλιοντζῆ, Φιλιὼ Κωνσταν. Μαλαθρώνα, Γεώργιος Αὐγ. Τατάκης, Ἑλένη χήρα Κωνστ. Μασέλλα, Γεώργιος υἱὸς Κ. Μασέλλα, Στυλιανὸς υἱὸς Κ. Μασέλλα, Κωνσταντῖνος υἱὸς Κ. Μασέλλα, Χρυσάνθη Κων. Μασέλλα, Φιλὴ Χονδρανδρέου, Ἰωάννης Κ. Βλαχόπουλος, Γεώργιος Κ. Βλαχόπουλος, Οὐρανία Γεωργ. Ἐαρινοῦ, Μαρία Ν. Παπαδάκη, Σοφία Δημ. Ἐαρινοῦ, Ἀλίκη Δ. Ἐαρινοῦ, Βιλελμίνη Δημ. Ἐαρινοῦ, Ἀγγέλα χήρα Ἰωάνν. Νικολάκη, Νικόλαος υἱὸς Ἰω. Νικολάκη, Ἄννα Ἰωάν. Νικολάκη, Λεωνίδας Στυλ. Γερακίτης, Ἰωάννης Ἀντ. Λυγνός, Ἐλισσάβετ Πλάτωνος Πετρᾶ, Ἑλένη Πλάτωνος Πετρᾶ, Κωνσταντῖνος Πλάτωνος Πετρᾶς, Κωνσταντῖνος Ἀθαν. Τάταρης, Ὀρθοδοξία Μιχ. Κωστογιαννάκη, Γεώργιος Ἐμμ. Γερακίτης, Ἀνδρέας Θ. Παπαγεωργίου, Μαρία Α. Παπαγεωργίου, Ἀθανάσιος Κουβαρᾶς, Αἰμιλία θυγ. Ἀθ. Κουβαρᾶ, Ἀλεξάνδρα θυγ. Ἀθ. Κουβαρᾶ, Ἀγλαΐα θυγ. Ἀθ. Κουβαρᾶ, Δημήτριος Ἀθ. Κουβαρᾶς.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΑΙ ΑΤΕΛΕΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Συνῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν ἡ ἐπιτροπὴ ἐφαρμογῆς τῆς συμφωνίας διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων.

Κατ' αὐτὴν συνεζητήθη ἰδιαιτέρως τὸ ζήτημα τῶν παραμεθορίων προσφύγων εἰσηγουμένου τοῦ κ. Γερακάρη. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτησε περὶ τοῦ ποῖοι συνοικισμοὶ θ' ἀναγνωρισθοῦν ὡς παραμεθόριοι ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ. Ἀπεφασίσθη τελικῶς ὅπως ὡς παραμεθόριοι θεωρηθῶσιν οἱ ἐντὸς τῆς στρατιωτικῆς ζώνης συνοικισμοί.

Ἐξ ἄλλου διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐχορηγήθησαν πιστώσεις εἰς βάρος τοῦ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ δρχμ. 5.000.000 διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν παραμεθορίων προσφυγικῶν πληθυσμῶν.

Ἐπίσης συνῆλθε χθὲς ἡ ἐκ τῶν κ. κ. Βουδούρη, Κρυμενᾶ καὶ Κομίνη ὑποεπιτροπὴ καὶ ἠσχολήθη μὲ τὸν καθορισμὸν τῶν προσφύγων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀτελῶς ἐγκατεστημένοι διὰ νὰ ἀποζημιωθῶσιν ὡς ἄστοί.

Ὡς βάσις τῆς ἀνωτέρω ἐργασίας ἀπεφασίσθη νὰ χρησιμεύσουν αἱ παλαιαὶ ἐν προκειμένῳ γνωματεύσεις τῆς γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀνταλλαγῆς.

—Τὸ ὀρφανοτροφεῖον Καβάλλας

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας νὰ ἐκκενώσῃ τὸ ἀνεγερθὲν δι' ὀρφανοτροφεῖον κτίριον, εἰς τὸ ὁποῖον αὐθαιρέτως ἐστεγάσθη γυμνάσιον, καθόσον ἐπείγει ἡ μεταφορὰ τοῦ ὀρφανοτροφείου Καβάλλας εἰς αὐτό διότι τὰ ὀρφανὰ διαμένουν ἤδη εἰς δύο κτίρια τελείως ἀκατάλληλα.

—Οἱ συνοικισμοὶ Θεσ)νίκης

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας εἰσηγήθη εἰς τὸ Συμβούλιον Στεγάσεως ὅπως ἐγκρίνῃ ποσὸν 400 χιλ. δραχμῶν διὰ τὰς ἀναγκαίας χειμερινὰς ἐπισκευὰς τῶν συνοικισμῶν Θεσσαλονίκης.

—Τὰ οἰκόπεδα τῆς Ν. Σμύρνης

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας πρόκειται νὰ καλέσῃ τὴν ἐπιτροπὴν συνοικισμοῦ Νέας Σμύρνης διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν ὑπολοίπων οἰκοπέδων καθόσον ἐπὶ μῆνας ματαίως ἀναμένεται ἡ διάθεσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προσφύγων.

—Οἱ συνοικισμοὶ Σερρῶν καὶ Δράμας

Διετάχθησαν νὰ ἀναχωρήσουν τὸ ταχύτερον εἰς Σέρρας καὶ Δράμαν αἱ ἁρμόδιαι ἐπιτροπαὶ πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐκεῖ ἀνεγερθέντων συνοικισμῶν.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ
ΑΕΡΟΠ. ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ
Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐγένετο σύσκεψις διὰ τὸ ζήτημα τῆς καταπατήσεως ὑπὸ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης Μουσουλμανικῶν κτημάτων. Εἰς τὴν σύσκεψιν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Παπαδᾶτος καὶ ὁ πρόεδρος καὶ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω σύσκεψιν ὁ κ. Παπαδᾶτος ἐξέθεσε τὴν ὑπὸ τὴν Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης συνεχιζομένην καταπάτησιν τῶν Μουσουλμανικῶν κτημάτων, ἥτις ζημιοῖ τὴν προσφυγικὴν περιουσίαν, ἐζήτησε δὲ ὅπως ληφθῶσι μέτρα διὰ νὰ παύσῃ εἰς τὸ μέλλον πᾶσα τοιαύτη καταπάτησις.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καταρτισθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ ὑφυπουργείου Ἀνταλλαγῆς, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα μεταξὺ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης καὶ Ὑφυπουργείου Ἀνταλλαγῆς καὶ θὰ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς διὰ τὴν λύσιν αὐτῶν.

—Τὰ ζητήματα Μυτιλήνης

Ὁ Νομάρχης Λέσβου κ. Ἀλούπης ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας τὸν ὁποῖον διεβεβαίωσεν ὅτι ὁ Δῆμος Μυτιλήνης ἤρχισε νὰ ἐκτελῇ τὰς ὑποχρεώσεις του ἔναντι τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν διὰ τὴν ὕδρευσιν αὐτῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Νομάρχην ὅτι πρέπει νὰ τονισθῇ εἰς τὸν κ. Δήμαρχον Μυτιλήνης καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὁδοποιΐας εἰς τοὺς ὡς ἄνω συνοικισμούς.

Ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Νομάρχην ὅτι διὰ τὸν ἀστικὸν συνοικισμὸν Μυτιλήνης ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγερθῇ πλησίον τοῦ ὑπάρχοντος συνοικισμοῦ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ καλέσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὴν ἑταιρείαν «Τέκτων» ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως τὰ ἔργα ἀνεγέρσεως ἐν Μυτιλήνῃ τοῦ ὡς ἄνω συνοικισμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἴτησιν τῶν Σμυρναίων ἐν Μυτιλήνῃ ὅπως ἐνισχυθῶσι διὰ ν' ἀνεγείρωσι συνοικισμὸν Ν. Σμύρνης ἐν Μυτιλήνῃ, ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ αἴτησίς των ἐγένετο κατ' ἀρχὴν δεκτή.

—Αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι

Ἀνταλλάξιμα: Ἦσαν χθὲς στάσιμα καὶ ἄπρακτα. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 794 καὶ 793 ὅπου καὶ ἔκλεισαν τὴν μεσημβρίαν. Τὸ ἀπόγευμα παρέμειναν εἰς τὰ 792.50 καὶ 793.

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Στάσιμα καὶ ἐλαφρῶς χαλαρά. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 430 καὶ 431 ὅπου καὶ ἔκλεισαν.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ὁδὸς Τριπόλεως-Στεμνίτσης

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι εἰς τὸ τελευταῖον διάταγμα περὶ κατασκευῆς δημοσίων ὁδῶν δὲν συμπεριελήφθη καὶ ἡ ἡμιτελὴς ἁμαξιτὴ ὁδὸς Τριπόλεως — Στεμνίτσης, ἥτις μεγάλως θὰ ἐξυπηρέτει τὰς ἐπαρχίας Γορτυνίας, Μαντινείας καὶ Ὀλυμπίας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἤδη ὑπάρχουσα Δημητσάνης — Στεμνίτσης — Καρυταίνης εἶνε τελείως παρημελημμένη.

Ἡ ἁμαξιτὴ ὁδὸς Στεμνίτσης — Καρυταίνης εὑρίσκεται εἰς οἰκτροτάτην κατάστασιν. Ἀπὸ ἐτῶν ἔχει νὰ σκυροστρωθῇ καὶ ἐπισκευασθῇ. Αἱ γέφυραι ἀπὸ δεκαετίας εἰς διάφορα μέρη κατεστραμμέναι θὰ καταρρεύσουν. Χείμαρροι μεταφέρουν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεγάλους ὄγκους χωμάτων καὶ λίθων φράσσοντας αὐτὴν εἰς τρόπον ὥστε τὰ διερχόμενα αὐτοκίνητα καὶ κάρρα κινδυνεύουν νὰ καταπέσουν εἰς τὰς χαράδρας καὶ βράχους. Εἶνε ζήτημα ἐὰν τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης διέλευσις τῶν αὐτοκινήτων καὶ παντὸς ἐν γένει τροχοφόρου. Ἡ δὲ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν Γορτυνίας— Μεγαλουπόλεως καὶ Γορτυνίας—Ὀλυμπίας θὰ διακοπῇ.

Τί λέγουν δι' αὐτὰ οἱ ἁρμόδιοι; δὲν ὑπάρχει ταμεῖον ὁδοποιΐας ἐν Τριπόλει; ἢ θεωροῦν τὴν ὁδὸν ταύτην περιττὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου τὴν παραμελοῦν;

Πρέπει ἀνυπερθέτως ἡ ὁδὸς αὕτη νὰ ἐπισκευασθῇ καὶ ἐπιδιορθωθῇ πρὸ τοῦ χειμῶνος διότι κατόπιν, πᾶσα ἐπισκευὴ θὰ εἶνε εἰς ἄκρον δυσχερὴς καὶ ἡ δαπάνη μεγαλυτέρα.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον ἐπισκευὴν τῆς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ Στεμνίτσης—Καρυταίνης, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἐπικοινωνία ὁλοκλήρων ἐπαρχιῶν.

Ε. Σ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Ι. Γεωργούσην, Θουρίαν. — Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς στείλωμεν κανονισμόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ἀρυσθῆτε ὅ,τι πληροφορίας θέλετε.

κ. Κ. Χρ., Ἐνταῦθα. — Δυστυχῶς αὐτὸ ποὺ ζητεῖτε εἶνε ἀδύνατον. Ἀγορὰ εἶνε. Μπορεῖ νὰ τηρηθῇ ἡσυχία;

κ. Μ. Πασματζῆν, Ἀγρίνιον.—Εἰς τὰ εὑρετήρια Ἀλατσάτων δὲν εὑρίσκεται καταχωρημένη. Ἀποστείλατέ μας τὴν ἀρχικήν της δήλωσιν.

κ. Ε. Δανιηλίδην, Ἀγρίνιον. — Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ ἀνάλογα πρὸς ταχυδρόμησιν τῶν ἐκδοθέντων ἀντιγράφων γραμματόσημα.

κ. Κ. Κοντζᾶν, Ἐλάτειαν. — Κατεχωρήθη δι' ἀμφοτέρας τὰς πράξεις εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Μάκρης ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 140.

κ. Ἐλ. Φραγκουλίδου, Λαμίαν.—Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον.

κ. Β Μ. Ρ., Θεσσαλονίκην. — Οἱ Γεώργιος καὶ Εὐθαλία κατεχωρήθησαν εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Σμύρνης—Θεσ)νίκης, καθὼς καὶ εἰς τὸ φύλλον τοῦ αὐτοῦ μητρώου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ λιρῶν 140 καὶ 70. Ἡ Κλειὼ δὲν κατεχωρήθη ἐλλείψει ὑπευθύνου δηλώσεως.

κ. Τρ. Παπαθεοδώρου.— Ἡ Κυριακὴ δὲν εὑρίσκεται καταχωρημένη εἰς τὰ εὑρετήρια. Ἂς μᾶς ἀποστείλῃ τὴν ἀρχικήν της δήλωσιν. Ἡ πρᾶξις 129 ἐξεδικάσθη ἐπ' ὀνόματι Ἀβραὰμ Παπαθεοδώρου ἄνευ ἄλλων συγκληρονόμων.

κ. Γρ. Παπαγεωργίου, Χαλκίδα. — Καμμία ἀπ' τὰς δηλώσεις ποὺ γράφετε δὲν εὑρέθη εἰς τὰ εὑρετήρια. Δώσατέ μας σαφέστερα στοιχεῖα καὶ ἐξηγήσατέ μας τί ζητεῖτε διὰ τὴν πρᾶξιν 420, καθὼς καὶ ποίας ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς εἶνε.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ, 11)10)28

Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 11 1)2 π. μ.

«Ἰωάννα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

«Μάνα» 11 π.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ρούμελη», «Κάρολος» 10 π. μ. Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.

Ἰταλικὸν 10 π.μ. Χανιά, Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν.

«Μυκάλη» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, Βρινδήσιον.—

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον. Θεσσαλονίκην.

«Ἀδριατικὸς» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Ἀμβρακία» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.

«Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ἀγγελικὴ» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Καρδάμυλα, Λῆμνον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν.

«Ἔλση» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον, Τηγάνι.

«Φρίντων» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον.

«Ζέφυρος» 2 μ.μ. Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΚΕΔΙΒΙΕ
Τὸ ἀτμόπλοιον "RASHID" ἀποπλεύσει ἐκ Πειραιῶς τὴν ΤΡΙΤΗΝ 16ην Ὀκτωβρίου 3 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν δι' Ἀλεξάνδρειαν.
Τὸ ἀτμόπλοιον "RODA" ἀποπλεύσει ἐκ Πειραιῶς τὴν ΤΡΙΤΗΝ 16ην Ὀκτωβρίου 8 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν διὰ Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Κοραῆ 1 τηλ. 2—56 ν.
Ἐν Πειραιεῖ
Λεωφ. Μιαούλη 28, τηλ. 84

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἑταιρεία ὑδρεύσεως καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Λαρίσσης (Συνεταιρισμὸς καταναλωτῶν) γνωστοποιεῖ ὅτι τὴν 25 Νοεμβρίου 1928 διεξάγει διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγκαταστάσεως ἀντλήσεως διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς πόλεως Λαρίσσης καὶ ἐγκαταστάσεως ὑποσταθμῶν ὑποβιβασμοῦ τάσεως 6000 βὸλτ εἰς 220)125 μετὰ τῶν ἀναγκαιούντων ἀγωγῶν διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἀντλιῶν καὶ μέρος τοῦ ἠλεκτρικοῦ δικτύου.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶσιν ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημέναι τεχνικαὶ ἑταιρεῖαι ἢ διπλωματοῦχοι μηχανικοὶ ἀσχολούμενοι εἰς τοιαύτας ἐργασίας καὶ ἀντιπροσωπεύοντες οἴκους κατασκευῶν, οἵτινες δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων διακηρύξεως διαγωνισμοῦ καὶ μελέτης τῶν ἔργων καὶ ἀντιγράφων αὐτῶν ἰδίᾳ μερίμνῃ εἴτε παρὰ τῇ ἑταιρείᾳ ἐν Λαρίσσῃ εἴτε παρὰ τῷ Τεχνικῷ Ἐπιμελητηρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Λαρίσσῃ τῇ 6 8)βρίου 1928

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ΝΙΚ. ΦΙΛΙΟΣ

Στὸ ταξεῖδι
δὲν εἶναι σπάνιοι οἱ κεφαλόπονοι καὶ αἱ νευρικαὶ ἐνοχλήσεις. Οἱ ταξειδιῶται ποῦ ἔχουν πεῖραν πέρνουν πάντοτε μαζύ των, διὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἕνα κουτὶ μὲ
ΔΙΣΚΙΑ
ΠΥΡΑΜΙΔΟΝΗΣ
Ὄχι μόνον ἀνακουφίζουν τὰς ἐνοχλήσεις αὐτάς, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλον πόνον καὶ εἶναι ἕνα ἔκτακτον μέσον κατὰ τοῦ πυρετοῦ.
Προσέχετε πάντοτε εἰς τὴν γνησίαν συσκευασίαν
„Meister Lucius"

Καλαισθησίας
καὶ
ὑγιεινῆς
φρονομιοῦχοι
Ἀνατομικοὶ
ΚΟΡΣΕΔΕΣ
ἐλαστικοΰφαντοι
Ἰατροῦ
ΠΡΟΜΠΟΝΑ
Ὁδὸς Πειραιῶς 5
ΑΘΗΝΑΙ

ΒΛΕΝΟΡΡΟΙΑ
ΚΥΣΤΙΤΙΣ
Θεραπεύονται ἀσφαλῶς μὲ τὶς καψοῦλες
ΗΣΤΑΝ

ΑΝΔΡΙΚΑ
ΕΙΔΗ
ΣΔΡΑΛΛΗΣ & ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ
37Β ΟΔΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ

Firestone
ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΟΝ
ΜΠΑΛΛΟΥΝ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
--ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ--
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΣ & ΣΙΑ
33 ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 33
«Ἀνατολή» Σταδίου 44

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ
ἄφθονος ἡ πλουσία συλλογὴ τῶν μοδέρνων χειμερινῶν
ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΜΕΝΔΡΙΝΟΣ & Σια
ΑΙΟΛΟΥ 56Α ΑΘΗΝΑΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΟΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΠΗΛΑΙΩΤΙΣΣΗΣ ΑΡ. 9
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
DEMI-SAISON ΚΑΙ ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΛΤΩΝ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΣΟΥΔΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ, ὅπως μοὶ ἐπιτρέψητε καὶ πάλιν νὰ προσφύγω εἰς τὴν φιλοξενίαν τῶν στηλῶν τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος ἐπὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Σ. ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας σχετικῶς μὲ τὴν Σούδαν τοῦ Ν. Φαλήρου καὶ τὴν ὕδρευσιν τῆς περιφερείας ἡμῶν.

Εἰς τὰς δημοσιευθείσας ἐπιστολάς μου δὲν παρέλειψα νὰ ἀναφέρω τὴν ὕπαρξιν ἀγωγοῦ διὰ τὰ λεγόμενα «καθαρὰ νερὰ τῆς Σούδας», ἀλλὰ ἐτόνισα, ὅτι ἐφόσον, ὅπως ἀναγνωρίζει καὶ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου, διὰ τὸν ἕνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον μόνον κατ' εὐφημισμὸν εἶνε καθαρὰ τὰ νερὰ ταῦτα, δὲν ἔπρεπε νὰ ἑνωθῇ ὁ ἀγωγός των μὲ τὰς ὑπονόμους τοῦ Πειραιῶς καὶ νὰ διαδίδηται διὰ τῶν τελευταίων ἡ δυσωδία ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔφθανε προηγουμένως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν παραλίαν λαθραίαν ἐκκένωσιν τῆς Σούδας διὰ λόγους ἐξοικονομήσεως ρεύματος, θὰ ἔδει πρὶν ἢ διαψεύσῃ τοῦτο ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Σ. ὑπουργείου νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων καὶ νὰ παραβληθῇ τὸ σήμερον καταναλισκόμενον ρεῦμα κινήσεως τῶν μηχανῶν τοῦ ἀντλιοστασίου τῆς Σούδας μὲ τὸ πρὸ τῆς μειώσεως τῶν πόρων τῆς ἐπιτροπῆς καταναλισκόμενον τοιοῦτο, ὁπότε ἤθελε πεισθῇ ὅτι τὰ παρ' ἐμοῦ καταγγελθέντα δὲν εἶνε ἀναληθῆ.

Σχετικῶς τέλος μὲ τὴν ὕδρευσιν τῆς περιφερείας μας, φαίνεται ὅτι ὁ συντάξας τὸ ἐν λόγῳ ἀνακοινωθὲν δὲν ἀντελήφθη, ὅτι τὰ παράπονά μας δὲν προέρχονται τόσον ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ παρὰ τῆς ἑταιρείας Ὑδάτων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς διανεμομένου ὕδατος, ὅσον ἀπὸ τὰ μακρὰ διαστήματα τῆς διανομῆς αὐτοῦ καὶ τὴν παρεχομένην ἑκάστοτε μικρὰν ποσότητα.

Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι εἶνε αἶσχος διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς χώρας μας μία περιφέρεια τοῦ ἐπινείου τῆς πρωτευούσης νὰ ὑδρεύεται δὶς ἢ τὸ πολὺ τρὶς τοῦ μηνός, τοῦ παρεχομένου ὕδατος μὴ ἐπαρκοῦντος διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων οὔτε διὰ δύο ἡμέρας, ὄχι διὰ 15 ἢ 11.

Καλαὶ εἶνε αἱ ὑποσχέσεις τῆς ἑταιρείας καὶ τῶν ἁρμοδίων περὶ προσεχοῦς κατακλυσμοῦ τοῦ Πειραιῶς μὲ τὰ ὕδατα τῶν ἔργων τῆς Οὔλεν, ἀλλὰ θὰ εἴμεθα πλέον εὐχαριστημένοι νὰ ἐνεργῆται ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὑδρονομὴ συχνότερον καὶ παρέχηται ἐπαρκὲς νερὸ διὰ νὰ ἠμπορῇ ὁ κοσμάκης νὰ καθαρίζηται καὶ ἂς εἶνε καὶ ὑφάλμυρον, ἂς εἶνε ἐπὶ τέλους καὶ θαλάσσιον, ἀρκεῖ νὰ τὸ ἔχωμεν.

Εὐχαριστῶν ὑμᾶς ἐκ τῶν προτέρων.

Διατελῶ μετὰ πλείστης ὑπολήψεως

Κ. Α. Μάρκενσκωφ
Ἡρακλέους 14
Πειραιεύς

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Καίτοι καὶ ἄλλη σχετικὴ δημοσίευσις ἔγινε προχθὲς εἰς μίαν τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων διὰ τὸ αἶσχος τῆς ὁδοῦ Ἀναξαγόρα, ἐν τούτοις οὐδεμία ἐκ μέρους τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας μέριμνα ἐλήφθη.

Ὁδὸς κειμένη παρὰ τῇ Ὁμονοίᾳ σχεδόν, πλησίον τῆς Πολυκλινικῆς, ὅπου ἑκατοντάδες ἀσθενῶν θεραπεύονται ἡμερησίως, εἶνε ἑστία μολύνσεως ἐκ τοῦ βορβόρου τοῦ ὑπάρχοντος τὸ μὲν καλοκαῖρι ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ δήμου, τὸν δὲ χειμῶνα ἐκ τῶν βροχῶν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὅλη ἡ συγκοινωνία τῶν πρὸς τὴν ὁδὸν Πειραιῶς καὶ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, ὡς καὶ τοῦ συνοικισμοῦ Περιστερίου, διεξάγεται δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ, ἡ ὁποία δὲν εἶνε μήκους 50 μέτρων. Ἐν τούτοις οὐδεὶς συγκινεῖται διὰ τὴν οἰκτρὰν ταύτην κατάστασιν. Ὁ κ. Δοξιάδης καλὸν θὰ εἶνε νὰ ἐπισκέπτεται πρῶτον τὰ κέντρα, διότι αὐτὰ εἶνε περισσότερον τῶν ἄλλων ἑστία μολύνσεως.

Μεθ' ὑπολήψεως
Τ. Κ.
Ἀναξαγόρα 27

ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενος δημοσιεύσητε διὰ τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος τὰ κάτωθι:

«Καίτοι οὔτε συνήθειαν, οὔτε ὑποχρέωσιν ἔχω νὰ ἀνασκευάζω ὑστερόβουλα ψευδολογήματα, ἐπειδὴ ὅμως ἐπαναλαμβάνεται συχνὰ ὅτι τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον χρησιμοποιοῦν τοὺς κρατικοὺς ἀσυρμάτους ἐκμεταλλεύεται ἐμπορικὰ καὶ χρηματιστηριακὰ ραδιοτηλεγραφήματα, παρεκλήθην ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων χάριν τοῦ πολλοῦ κοινοῦ νὰ δηλώσω τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον. Οὐδέποτε ἀπολύτως καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον ἐχρησιμοποίησε τοὺς κρατικοὺς ἀσυρμάτους δι' οἱανδήποτε χρηματιστηριακὴν ἢ ἐμπορικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς κάλλιστα γνωρίζει καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ κρατικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἀσυρμάτου.

Δεύτερον. Ἡ ἐνεργουμένη ἐνταῦθα χρηματιστηριακὴ καὶ ἐμπορικὴ ραδιοτηλεγραφικὴ ὑπηρεσία τῶν πρακτορείων Χαβὰς καὶ Ρώϋτερ ἐκτελεῖται ἀπολύτως δι' ἰδίων λογαριασμῶν καὶ δαπάναις τῶν εἰρημένων Πρακτορείων λαμβανομένη ἐξ ἰδιωτικοῦ δέκτου, ὡς ἐπίσης γνωρίζει ἡ ἁρμοδία ἀρχή.

Τρίτον. Οὐδέποτε οὐδ' ὀβολὸν κατέβαλε τὸ Κράτος διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐμπορικῆς καὶ χρηματιστηριακῆς ταύτης ἐπιχειρήσεως, ὡς καλῶς γνωρίζει τὸ Κράτος.

Τέταρτον. Οὐδέποτε ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ καὶ αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ κυριότης τῶν εἰδησεολογικῶν δημοσιογραφικῶν τηλεγραφημάτων ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον.

Πέμπτον. Ὡς πρὸς τὰς δημοσιευομένας ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου εἰδήσεις τοῦ ἐν Μόσχᾳ Πρακτορείου «Τὰς» τοῦτο γίνεται συνεπείᾳ ὑποχρεωτικῆς συμβάσεως μεταξὺ ὅλων τῶν ἀποτελούντων τὸν διεθνῆ συνασπισμὸν τῶν ἡμιεπισήμων τηλεγραφικῶν πρακτορείων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει καὶ τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον, ἐπ' ἀνταλλαγῇ πληροφοριῶν καὶ ἐννοεῖται μὲ τὸ δικαίωμα ἑκάστου Πρακτορείου νὰ δημοσιεύῃ ὅσα νομίζει καὶ δὲν κρίνει ἐπιζήμια διὰ τὰ δημόσια συμφέροντα. Ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀφῃρέθη ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα σοβιετικοῦ Γραφείου τὸ δικαίωμα νὰ τὰ διανέμῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς ἐφημερίδας ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου.

Εὐχαριστῶν
Διατελῶ μετὰ πολλῆς τιμῆς
Ι. ΠΑΡΡΕΝ
Διευθυντὴς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου
Ἀθῆναι, 9 Ὀκτωβρίου 1928.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΚΟΜΗ ΣΚΟΤΕΙΝΟΝ
ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΣΩΦΕΡ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΣΧΑΤΟΝ
ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Τὸ μυστηριῶδες ἔγκλημα τοῦ Μοσχάτου, μολονότι προέκυψαν στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἔδωκαν μίαν ὡρισμένην κατεύθυνσιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ μυστηριῶδες. Ἡ νεᾶνις περὶ τῆς ὁποίας ἐγράφομεν χθὲς ὅτι ὑπέδειξε τοὺς δράστας τοῦ ἐγκλήματος ὀνομάζεται Ἑλένη Θεοδοσιάδη καὶ εἶνε ἀπὸ τοὺς θαμῶνας τῶν 5Φ καὶ ἄλλων ὑπόπτων κέντρων. Αὐτὴ ὑπέδειξεν ὡς δράστην τοῦ ἐγκλήματος τὴν πρώην ἐρωμένην τοῦ φονευθέντος σωφὲρ Α. Παχῆ Δήμητραν Μαμελούκου, ἡ ὁποία συλληφθεῖσα ἐν ἀρχῇ εἶχεν ἀφεθῇ ἐλεύθερα καὶ περιέγραψε τὴν σκηνὴν τοῦ φόνου ὡς ἑξῆς:

Ὁ Παχῆς προτοῦ κατευθυνθοῦν εἰς τὸ Μοσχᾶτον διῆλθεν ἀπὸ τὰ 5Φ ὅπου ἐπεβιβάσθησαν αὐτή—ἡ Θεοδοσιάδη—ἡ Μαμελούκου καὶ μία ἄλλη νεᾶνις, τῆς ὁποίας ἐδήλωσεν ὅτι γνωρίζει μόνον τὸ ἐπώνυμον, τρόφιμος καὶ αὐτὴ τῶν ὑπόπτων κέντρων τῶν Τζιτζιφιῶν. Ὄπισθεν τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Παχῆ ἠκολούθησεν ἕτερον αὐτοκίνητον, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον τρεῖς «ἀγαπητικοί», γνωστοὶ μόνον εἰς τὴν Μαμελούκου, οἱ ὁποῖοι ἐπήγαιναν μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ βοηθήσουν τὴν Μαμελούκου εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ὅταν τὸ αὐτοκίνητον ἐπλησίασε εἰς τὸ μέρος ὅπου διεπράχθη ὁ φόνος ἡ Θεοδοσία—αὐτὸ ἰσχυρίζεται ἡ ἰδία—κατῆλθε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Παχῆ διὰ νὰ μὴ παρίσταται εἰς τὸν φόνον τὸν ὁποῖον εἶχε προβλέψῃ ἀπὸ τὰ φερσίματα τῆς Μαμελούκου. Ἀμέσως μετὰ τὴν κάθοδόν της ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου ἡ Μαμελούκου ἐπυροβόλησε καὶ ἐφόνευσε τὸν Παχῆν ἐνῷ τὸ αὐτοκίνητόν του εὑρίσκετο ἐν κινήσει. Κατόπιν ὅλοι ἐπέβησαν τοῦ ἄλλου αὐτοκινήτου καὶ μετέβησαν εἰς Τζιτζιφιές. Ἡ τρίτη νεᾶνις ἀνεχώρησε μετὰ τὸ ἔγκλημα διὰ μίαν ἐπαρχιακὴν πόλιν.

Ὁ κ. Παπαστρᾶτος ἐξέδωκεν ἐντάλματα ἐναντίον ὅλων τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ὑπέδειξεν ἡ Θεοδοσία. Ἐξ αὐτῶν συνελήφθη χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ Μαμελούκου, ἡ ὁποία ἀπολογουμένη ἠρνήθη διαρρήδην τὴν ἐνοχήν της προβαλοῦσα τὸ «ἄλλοθι». Τόσον αὐτὴ ὅσον καὶ ἡ Θεοδοσιάδου προεφυλακίσθησαν. Ἐκ τῶν ἄλλων καταζητουμένων εἰς ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ὁ ἐραστὴς τῆς Θεοδοσιάδου, Γ. Καβαλάρης.

Οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἀνακρίσεις— τὰς παρακολουθεῖ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Κιουρτσάκης — ἔχουν πολλοὺς ἐνδοιασμοὺς ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῆς καταθέσεως τῆς Θεοδοσιάδου, διότι ὅσα λέγει ἔρχονται εἰς ἀντίφασιν μὲ ὡρισμένα γεγονότα τὰ ὁποῖα προηγήθησαν τῆς δολοφονίας τοῦ Παχῆ.

ΘΑ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΘΟΥΝ
ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ Π. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἐπιθεωρήσῃ αὔριον τὰς φυλακὰς Συγγροῦ καὶ Π. Στράτωνος. Τῶν τελευταίων τούτων, κατὰ σχετικὰς δηλώσεις του, ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ζητήσῃ ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ κ. Βενιζέλου τὴν κατεδάφισιν καὶ τὴν ἐκποίησιν τοῦ οἰκοπέδου. Τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως τοῦ οἰκοπέδου θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν μιᾶς μεγάλης φυλακῆς εἰς Ἄσσον πιθανῶς τῆς Κεφαλληνίας.

Προτιμᾶτε πάντοτε
τὰ ἁγνὰ σαπούνια
καὶ τὰ φυσικὰ ἐλαιόλαδα
ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗ
Πωλοῦνται
εἰς ὅλα τὰ παντοπωλεῖα
Πρατήρια:
Ὁδὸς Πειραιῶς—Σωκράτους 34γ
(Παραπλεύρως Πολυκλινικῆς)

Μιὰ ἀδιάκριτη ματιά...
PALMOLIVE
ΓΚΡΕΚΑ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ!
Μὴ κάμετε τὰς ἀγορὰς σας προτοῦ ἐπισκεφθῆτε τὸ Κατάστημα
ΣΠΥΡΟΥ Π. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
52 ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 52
Ἀσυναγώνιστον στὴν φθήνια! Θὰ εὕρητε ὅλα τὰ εἴδη τῆς ἐπιπλώσεως ΜΕΤΑΞΩΤΑ, ΒΕΛΟΥΤΕ, ΠΛΟΥΣ, ΖΟΥΤ, ΚΡΕΤΟΝΙΑ, ΚΟΝΤΑΡΙΑ, ΦΙΛΕΔΕΣ, ΣΤΟΡΙΑ, ΝΤΙΒΑΝΟΚΑΛΥΜΜΑΤΑ, ΜΠΑΝΤΕΣ, ΧΑΛΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ, ΔΙΑΔΡΟΜΟΥΣ, ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΠΑΤΩΜΑΤΩΝ καὶ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ.
ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΤΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ!

ΤΑ ΠΙΛ-ΠΟΥΛ ΤΟΥ 1928
Ἡ Πηγὴ τῶν Πίλων
ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΙΜΟΝΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ
ΕΠΕΤΥΧΕΝ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
ΤΟ ΔΙΕΘΝΩΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΝ
καστώρινον Πὶλ-Ποὺλ
ἐκ τριχώματος ΝΟΥΤΡΙΑ
ΣΧΗΜΑΤΑ & ΧΡΩΜΑΤΑ ΟΤΙ ΖΗΤΕΙ Η ΜΟΔΑ
ΒΕΛΟΥΤΕ ΕΦΑΜΙΛΛΑ
ΤΑ ΕΥΘΥΝΑ ΜΕΡΙΝΑ
ΕΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
& ΜΕΓΙΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ
"ΗΛΙΑΣ ΠΥΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΣ Α.Ε."

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΜΑΡΗ
ΑΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Συνῆλθε χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μαρῆ, ἡ καταρτισθεῖσα μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου, διὰ τὴν μελέτην καὶ διαρρύθμισιν τῆς κειμένης ἀμέσου φορολογίας.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ

Ὁ κ. Μαρῆς λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Μεταξὺ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα προβάλλει πρὸς λύσιν τὸ φορολογικόν μας σύστημα τὴν σπουδαιοτέραν ἀναμφισβητήτως κατέχει θέσιν, ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας ἰδίᾳ πρὸς ὀργάνωσιν διαδικασίας δυναμένης ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ἔγκυρον βεβαίωσιν φόρων καὶ τὴν ταχεῖαν καὶ ὀρθὴν ἀπονομὴν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης.

Καθορίζω τὸ ἀνατεθὲν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν σας ἔργον μόνον εἰς μεταρρυθμίσεις διότι δὲν προτίθεμαι οὐδ' ἐπιθυμῶ νὰ προτρέψω ὑμᾶς εἰς συζήτησιν περὶ τῆς περαιτέρω διατηρήσεως τοῦ θεσμοῦ κατ' ἀνάγκην.

«Δὲν εἶναι σήμερον καιρὸς νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἡ ἀπὸ δεκαετίας εἰσαχθεῖσα παρ' ἡμῖν ἄμεσος φορολογία ἵσταται, καὶ κατὰ πόσον ἵσταται, ἀκλόνητος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῆς βάσιν, ἢ ἐάν, ἀνεξαρτήτως τῆς θεωρητικῆς αὐτῆς ὀρθότητος, προσαρμόζεται πρὸς τὴν φορολογικὴν ψυχολογίαν τοῦ Ἕλληνος. Διότι καὶ κακῶς ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἐπεβλήθη ἐν Ἑλλάδι ὁ θεσμός, βέβαιον εἶναι ὅτι οὐδὲ κἂν σκέψις δύναται νὰ γίνῃ περὶ καταργήσεως αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ἐκτὸς καὶ ὑπεράνω τῶν δημοσιονομικῶν θεωριῶν ἵσταται ἀμείλικτον τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους ἀξιοῦν τὴν διὰ πάσης θυσίας ἰσορρόπησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἀντικατάστασις τῆς ἀμέσου φορολογίας δι' ἄλλης ἐμμέσου θ' ἀπετέλει ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας πρωτοβουλίαν ριψοκίνδυνον καὶ πλήρη παραγνώρισιν τῆς δημοσιονομικῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς φόρος κακῶς τιθέμενος ἢ στερούμενος ἐπιστημονικῆς ἀρτιότητος, εἶναι σχεδὸν πάντοτε προτιμότερος οἱουδήποτε νέου φόρου διατηροῦντος ὅμως τὸν θεσμόν. Κύριοι, ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσπαθήσωμεν ὅπως προσαρμόσωμεν αὐτόν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα ἐπιφέροντες οὐ μόνον τὰς μεταρρυθμίσεις ὅσας ὑποδεικνύει ἡ πρόοδος τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιστήμης ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀλλ' ἀκόμη, καὶ ἰδίως, ἐκείνας ὅσας διδάσκει ἡ πεῖρα τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

«Ἐν τῇ προσπαθείᾳ ταύτῃ πρὸς διόρθωσιν τῶν διορθωτέων πρέπει, νομίζω, νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἂν ἡ ἄμεσος φορολογία, ἢ μᾶλλον ἡ φορολογία τῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐσημείωσε παρ' ἡμῖν μεγαλυτέραν ἢ εἰς ἄλλα κράτη ἀποτυχίαν, ἂν τὰ ταμιευτικά της ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν πενιχρότατα, ἂν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν νόμων ἐδημιουργήθη κατάστασις διαρκοῦς προστριβῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ φορολογουμένων, αἱ εὐθῦναι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀναζητηθοῦν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸ ἕτερον μόνον τῶν ἀντιπάλων μερῶν.

«Τοὐναντίον μάλιστα νομίζω καὶ πρῶτον οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸ Κράτος ὀφείλομεν νὰ τὸ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἂν ἐξαιρέσωμεν τὴν ἐκ τῆς νομισματικῆς ἀσταθείας καὶ τῆς τεχνικῆς ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος προκύψασαν πρόσθετον δυσχέρειαν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ θεσμοῦ, ὅλαι αἱ ἄλλαι ἀφορμαὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἀποτυχίας του ὀφείλονται τόσον εἰς τὴν ἀπροθυμίαν καὶ ἀνειλικρίνειαν τῶν φορολογουμένων πολιτῶν ὅσον καὶ εἰς παραλείψεις τοῦ Κράτους.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ

«Διότι εἶναι ἀτυχῶς ἀληθές, ὅτι πλὴν μιᾶς μειοψηφίας καὶ ταύτης πολὺ ἀστικῆς, ὁ Ἕλλην πολίτης δὲν ἀπέκτησε ἀκόμη τὴν ἀπαιτουμένην φορολογικὴν συνείδησιν καὶ μηχανεύεται συνήθως παντοίους τρόπους διὰ ν' ἀποφύγῃ ἢ νὰ ὑποβιβάσῃ μέχρι τοῦ κατωτάτου δυνατοῦ ὁρίου τὰς φορολογικὰς του ὑποχρεώσεις.

«Ἀλλ' ἐφ' ὅσον, νομίζω, εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ τὸ Κράτος δὲν ἀνεγνώρισεν ἐμπράκτως τὴν ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃ παρὰ τῷ λαῷ τὴν φορολογικὴν ταύτην συνείδησιν καὶ οὐδεμίαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην κατέβαλλε συστηματικὴν προσπάθειαν.

«Πολλάκις μάλιστα ἡ τακτικὴ τοῦ κράτους οὐχὶ βεβαίως ἐκ προθέσεως, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς, γίνεται ἀφορμὴ ἀποθαρρύνσεως καὶ ἀπογοητεύσεως τῆς μειονότητος ἐκείνης τῶν φορολογουμένων ἡ ὁποία συναισθάνεται πλήρως καὶ ἐκπληροῖ εὐσυνειδήτως τὴν φορολογικὴν αὐτῆς ὑποχρέωσιν. Διότι δὲν ἀρκεῖ βεβαίως πρὸς φορολογικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ τὸ γεγονὸς ὅτι μέγας ἀριθμὸς ἀμελῶν καὶ ἀνειλικρινῶν φορολογουμένων ὁσάκις δὲν διαφύγει ὁριστικῶς τὰς φορολογικάς του ὑποχρεώσεις καταφθάνει ἐν τέλει νὰ ἐπιτυγχάνῃ οἱονεὶ πρὸς ἐπιβράβευσιν τῆς ἀμαθείας του προθεσμίας καὶ ἐκπτώσεις τὰς ὁποίας τὸ Κράτος ἀρνεῖται εἰς τοὺς νομοταγεῖς φορολογουμένους. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ κράτος ἔπραξε τὸ καθ' ἑαυτὸ διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν φορολογούμενον τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ βεβαίωσις τῆς φορολογικῆς του ὀφειλῆς κατὰ τὰ διάφορα αὐτῆς στάδια ἐκτελεῖται κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον καὶ πρὸ πάντων δικαίως καὶ ἀμερολήπτως, ἐνῷ ὡς γνωρίζετε ἡ τοιαύτη πεποίθησις εἶναι παράγων συντελεστικώτατος διὰ τὴν πρόθυμον ἐκπλήρωσιν τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πολίτου.

ΔΥΣΝΟΗΤΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

«Αὐτὴ ἂν ἐφαρμόζεται ἐκ τῶν δηλώσεων τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ὁ νόμος εἰς τοὺς φορολογουμένους, ἀναγκαίως θὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἔστω καὶ ἡ ἁπλῆ σύνταξις αὐτῶν ἀποτελεῖ πρόβλημα δύσλυτον διὰ τοὺς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. Διότι δὲν εἶναι μυστικὸν ὅτι ἡ νομοθεσία τῆς ἀμέσου φορολογίας, ὡς διεμορφώθη παρ' ἡμῖν δι' ἀλλεπαλλήλων τροποποιήσεων, εἶναι δυσνόητος ἐνίοτε καὶ ἀπὸ τοὺς νομικοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ἀναγκάζεται νὰ καταφεύγῃ ὁ πολίτης, ὑποβαλλόμενος οὕτω καὶ εἰς πρόσθετον καὶ οὐχὶ ἀσήμαντον φορολογίαν. Τὸ δυσνόητον ὅμως τῶν φορολογικῶν διατάξεων δὲν ζημιώνει μόνον τὸν πολίτην, δὲν ἀντίκειται μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀξιουμένην βεβαιότητα τοῦ φόρου, ἀλλ' ἄγει καὶ εἰς ζημίαν τοῦ Δημοσίου, διότι εἶνε φυσικὸν νὰ παροτρύνῃ εἰς ἀποφυγὴν τῶν δηλώσεων. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι τολμηρὸν νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι σπουδαίως θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν φόρων ἓν φορολογικόν, οὕτως εἰπεῖν, ἐγκόλπιον, προσιτὸν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ πολλοῦ κόσμου.

ΒΑΣΙΜΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

»Ἀλλ' ἂν προχωροῦντες περαιτέρω ἐξετάσωμεν τὰ λαμβάνοντα χώραν εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἐλέγχου τῶν δηλώσεων, θὰ συναντήσωμεν κύριοι παράπονα τοῦ φορολογουμένου κόσμου διὰ τὴν τακτικὴν ἐνίων φοροτεχνικῶν ὀργάνων, παράπονα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν μετὰ προσοχῆς καὶ θ' ἀκούσωμεν διαμαρτυρίας αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε ὅλαι ἀβάσιμοι, οὐδὲ ἀδικαιολόγητοι. Δὲν ἀγνοῶ τὰς φιλοτίμους προσπαθείας ὅσας κατέβαλε καὶ καταβάλλει τὸ Κέντρον πρὸς μόρφωσιν φοροτεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ πρὸς διοργάνωσιν ἐν γένει τῆς φοροτεχνικῆς ὑπηρεσίας καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ παραδεχθῶ ὅτι μέχρι τοῦδε ἀπέφερεν ἀξιόλογα ἀποτελέσματα. Παραδέχομαι ἀκόμη ὅτι καὶ ἡ θεραπεία τῶν ἐλλείψεων τοῦ προσωπικοῦ, ἐν ἡμέραις μάλιστα οἰκονομικῆς δυσπραγίας τοῦ Κράτους, δὲν δύναται νὰ εἶνε οὔτε ταχεῖα οὔτε ριζική. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐξετάσητε μήπως θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ προσαρμόσωμεν τὸν θεσμὸν πρὸς τὴν γνωστὴν πλέον δυναμικότητα τῶν φοροτεχνικῶν μας ὀργάνων.

»Ἀξιέπαινος βέβαια εἶνε ἡ προσπάθεια τῆς ἐξυψώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ὁποίαν προϋποθέτουν οἱ κείμενοι νόμοι, ἀλλὰ πρακτικώτερα νομίζω θὰ ἦτο ἡ ἐναρμόνισις τῶν διατάξεων τῶν φοροτεχνικῶν νόμων πρὸς τὰς ἀναποφεύκτους ἀτελείας τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

ΑΙ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΤΩΝ ΕΚΔΙΚΑΣΕΩΝ

»Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ Κράτους καὶ φορολογουμένων διαμφισβητήσεων δύσκολον εἶνε νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι καλῶς ἔχουν τὰ πράγματα.

»Ἐν πρώτοις οὐδεὶς ἀμερόληπτος κριτής, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ καλύτερος δικαστὴς τῆς διαφορᾶς εἶνε ὁ ἀντίδικος ἐν τῇ ὑποθέσει του. Ἀλλὰ καὶ αἱ κείμεναι δικονομικαὶ διατάξεις δὲν εἶνε ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ πνεῦμα γραφειοκρατικόν, ἀπομιμεῖται δὲ πολὺ ἀναλόγως τοὺς τύπους τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐνῷ πρέπει νὰ διατυπωθῇ μὲ πρακτικωτέραν ἀντίληψιν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἀναζητοῦμεν ἐν τῷ φορολογικῷ δικαστηρίῳ. Καὶ ὁλόκληρος ἡ σχετικὴ διαδικασία διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις πρὸς τὸν διπλοῦν σκοπόν τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ καὶ τῆς διευκολύνσεως τοῦ φορολογουμένου διαδίκου, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀπαλλάξωμεν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ ἀπὸ τὰς ἡμεραργίας, ταλαιπωρίας καὶ δαπάνας, τὰς ὁποίας ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ὑφίσταται σήμερον, ὁσάκις θέλῃ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἄποψίν του.

»Τοιαύτη ἄλλως τε ἁπλούστευσις τῆς διαδικασίας, φέρουσα ταχέως πρὸς τὴν τελεσιδικίαν μόνον, δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸν φορολογούμενον, ἀλλ' ἐξυπηρετεῖ σημαντικῶς καὶ τὸ Δημόσιον ἐν τῇ εἰσπράξει τοῦ φόρου. Διότι, γνωρίζετε ἐκ πείρας ὅτι δὲν εἶνε πάντοτε δικαία, οὐδὲ εἶνε συνήθως ἐφικτὴ ἡ ἔγκαιρος καὶ ἀπρόσκοπτος εἴσπραξις ὑποδίκου ἀκόμη φόρου, ἀφ' ἑτέρου πάλιν ἡ ἐπὶ μακρὸν καθυστέρησις τῆς τελεσιδίκου βεβαιώσεως αὐτῶν, συσσωρεύουσα ἐνίοτε ὀφειλὰς πολλῶν ἐτῶν, ἄγει ἀναποτρέπτως εἰς ζημίαν τοῦ Δημοσίου.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΥΚΟΛΥΝΣΕΩΝ

»Πράγματι ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ὁ φορολογούμενος πολλάκις μὲν μεταβάλλει περιουσιακὴν κατάστασιν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀνώδυνον καταβολὴν τῶν φόρων πάντοτε δὲ μεταβάλλει ψυχικὴν κατάστασιν ἀπέναντι τῶν φόρων διότι εἶνε φυσικὸν νὰ μὴ διάκειται προθύμως εἰς τὴν ἐξόφλησιν πεπαλαιωμένων χρεῶν. Ἀναγκαίως ἐντεῦθεν ἐπακολουθεῖ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους παροχὴ εὐκολιῶν καὶ ἐκπτώσεων, ἥτις καὶ τὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐπιβεβλημένην ἰσότητα μεταξὺ τῶν φορολογουμένων ἀναιρεῖ καὶ πρόκλησιν ἀποτελεῖ πρὸς τοὺς ἐγκαίρως καταβαλόντας, ἀλλὰ καὶ τὸ Δημόσιον ζημιοῖ ταμειακῶς. Ἰδοὺ διατί πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ πᾶσα καθυστέρησις καὶ ἀναβολὴ τῆς τελεσιδίκου λύσεως τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς, διότι ἄντικρυς ἀντίκειται πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς ὅλης φορολογικῆς νομοθεσίας πρὸς τὴν κανονικὴν δηλαδὴ καὶ ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν φόρων.

»Εἰδικῶς διὰ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἀπασχοληθῇ ἡ ἐπιτροπή σας. Γνωσταὶ ἄλλως τε εἶνε αἱ ἐπὶ τούτου ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως αἱ διατυπωθεῖσαι εἰς τὰς σχετικὰς ἐγκυκλίους καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐπιζητοῦμεν νὰ καθορίσωμεν τὴν σκοπιμωτέραν κατὰ τρόπον καὶ χρόνον εἴσπραξιν τῶν φόρων μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέραν προσέγγισιν πρὸς τὴν τακτικὴν τῶν Τραπεζῶν ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

Η ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

»Ἐμνημόνευσα κύριοι, ἐνδεικτικῶς τὰ οὐσιώδη σημεῖα πρὸς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιστραφοῦν αἱ μελέται καὶ αἱ συζητήσεις σας.

»Ἀλλ' εἶνε, ἐννοεῖται, ἡ ἐπιτροπή σας ἐλευθέρα νὰ ἐξετάσῃ καὶ θέματα ἔξω τοῦ διαγραφέντος κύκλου κείμενα, σχετικὰ δὲ πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Δὲν ἐπιθυμῶ μάλιστα νὰ ἐξαιρέσω τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἐπιτροπῆς οὐδὲ τὴν μελέτην περὶ μεταβολῆς ἢ ἐλαττώσεως τοῦ ὁριζομένου ἑκάστοτε φόρου καὶ τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν ἐφόσον ἤθελε κρίνει ὅτι δὲν ἐτέθησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις δικαίως, ὅτι στερεῖται τῆς ἀπαιτουμένης ἐλαστικότητος καὶ ὅτι ἡ ἀπόδοσις θὰ εἶνε ἴση ἢ ἀνωτέρα μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν.

»Δὲν ὑποτιμῶ κύριοι, τὰς δυσχερείας αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ὑπερνικηθοῦν ἵνα ἐπιτευχθοῦν οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποὶ διὰ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀντιλαμβάνομαι πλήρως τὸ βάρος τοῦ ἀνατεθέντος ὑμῖν ἔργου. Ἀλλὰ δὲν εἶνε τὸ ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεών σας, ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐπιδοθῆτε εἰς αὐτὸ μὲ πᾶσαν προθυμίαν καὶ μὲ τὴν εὐμενῆ φιλοδοξίαν νὰ τὸ ἀναγάγητε εἰς τὸ δυνατὸν αἴσιον πέρας.

ΤΙ ΑΞΙΟΙ Ο ΛΑΟΣ

»Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, κύριοι, βαρέως φορολογούμενος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιώσῃ ἀπὸ τὸ Κράτος ὅπως τὸ ἄμεσον τοὐλάχιστον φορολογικὸν βάρος ἐπιτίθεται ἐπὶ τῶν ὤμων του κατὰ τὸν σκοπιμώτερον, ἀλλὰ καὶ τὸν δικαιότερον τρόπον. Ἡ Κυβέρνησις, ὡς γνωρίζετε, ὑπεσχέθη ἤδη καὶ εἶνε ἑπομένως ἀποφασισμένη νὰ καβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς δικαίας ἀξιώσεως τῶν φορολογουμένων. Ἐν τῇ προσπαθείᾳ ταύτῃ, ὑμεῖς εἶσθε οἱ κυριώτεροι συνεργάται της. Ἐλπίζω καὶ ἀναμένω τὴν συνεργασίαν σας πρόθυμον καὶ τ' ἀποτελέσματά της ἀνάλογα πρὸς τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸς τὴν δικαίαν, ἐπαναλαμβάνω, ἀξίωσιν τοῦ Λαοῦ».

Ἀκολούθως ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέλεξεν ὡς πρόεδρον αὐτῆς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γρηγορίου καὶ ὡς γενικὸν εἰσηγητὴν τὸν διευθυντὴν τῶν ἀμέσων φόρων κ. Σμπαρούνη, ὡς [illegible]νικοὺς γραμματεῖς κ.κ. Μπερτζᾶν καὶ Μερτικόπουλον τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς εἰδικοὺς δὲ γραμματεῖς τοὺς κ.κ. Α. Μουζάκην καὶ Η. Καράπαυλον. εἰσηγητὰς τοῦ Ὑπουργείου.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Περαιτέρω ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη εἰς σύστασιν τῶν κάτωθι ἓξ ὑποεπιτροπῶν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων φορολογικῶν ζητημάτων:

Α' Ὑποεπιτροπή: Διὰ τὰς φορολογίας: 1) εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν καὶ 2) συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου:

Μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ἀλ. Ἀναστασιάδης, Γ. Στρατηγάκης, Α. Ξανθόπουλος, Μ. Εὐλάμπιος, Α. Κουμαριανός, Γ. Πεσμαζόγλου, Π. Μερτικόπουλος Σ. Ὀρέστης καὶ Π. Κοντώσσης Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

Ἡ ὑποεπιτροπὴ αὐτὴ θὰ συνέλθῃ τὸ πρῶτον σήμερον τὴν 5ην μ.μ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Β' Ὑποεπιτροπή: διὰ τὰς φορολογίας 1) ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, 2) ἐπιτηδεύματος, 3) ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ 4) ἀμοιβῶν ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων.

Μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Ἀλ. Ἀναστασιάδης, πρόεδρος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Γ. Στρατηγάκης, ἀντιπρόεδρος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, Λαμπρινάκος πρόεδρος Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Γ. Πλατανιώτης πρόεδρος Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, Κ. Κυπαρισσιώτης πρόεδρος Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν, οἱ πρόεδροι τῶν Ἐμπορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, Ι. Παπαστράτος, ἀντιπρόεδρος Καπνεμπορικῆς Ὁμοσπονδίας, ὁ πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Ι. Σακελλίων, σύμβουλος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Θ. Μπερτζᾶς καὶ Θ. Μερτικόπουλος, ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, Γ. Μπαρκοῦτσος καὶ Α. Καρώνης Οἰκονομικοὶ ἔφοροι.

Ἡ ὑποεπιτροπὴ αὐτὴ θὰ συνέλθῃ εἰς πρώτην συνεδρίαν αὔριον Παρασκευὴν τὴν 10 π.μ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Γ' Ὑποεπιτροπή: 1) Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει 2) εἰσοδημάτων ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, 3) κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν καὶ 4) ἀσφαλίστρων.

Μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Μ. Εὐλάμπιος διευθυντὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, Γ. Κουμαριανὸς διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἀνατολῆς, Σ. Βούλγαρης πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, Θ. Μπέρτζας καὶ Θ. Μερτικόπουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, Π. Οἰκονομάκης οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ Θ. Κιτριλάκης οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἡ ὑποεπιτροπὴ αὐτὴ θὰ συνέλθῃ εἰς πρώτην συνεδρίαν αὔριον Παρασκευὴν τὴν 5ην μ. μ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Δ' Ὑποεπιτροπή: Διὰ τὰς φορολογίας 1) ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, 2) τοῦ καπνοῦ, 3) τῆς σταφίδος, 4) τῶν κουκουλίων, 5) τῶν σύκων, 6) τοῦ προσωρινοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς, 7) τῶν κερδῶν ἐκ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων, 8) τοῦ στρεμματικοῦ φόρου, 9) τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, 10) τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν καὶ 11) τῶν μὴ φορολογηθέντων προϊόντων.

Μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ι. Παπαστρᾶτος, πρόεδρος τοῦ Γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου, Γ. Πεσμαζόγλου, πρώην βουλευτής, Ι. Σακελλίων, Π. Μαρκόπουλος, διευθυνταὶ Ὑπουργείου Γεωργίας, Θ. Μπερτζᾶς, Ι. Νικολαΐδης καὶ Σ. Ὀρέστης τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ι. Παπαζαχαρίας οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἡ ὑποεπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ τὸ Σάββατον τὴν 10ην π. μ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ε' Ὑποεπιτροπή: Διὰ τὰς φορολογίας 1) κληρονομιῶν, προικῶν, δωρεῶν, κερδῶν λαχείων, 2) αὐτομάτου ὑπερτιμήματος 3) ἐπὶ τῶν κεφαλαίων.

Μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Α. Ρωμανός, πρόεδρος Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, Α. Ξανθόπουλος πρόεδρος Ἑνώσεως Κτηματιῶν Ἀπ. Παπαντωνίου νομικὸς σύμβουλος, Θ. Ι. Μπερτζᾶς, Δ. Πιπέρος καὶ Ἀλ. Κοτρόζος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Α. Καγκαράκης οἰκονομικὸς ἔφορος.

Θὰ συνέλθῃ τὸ πρῶτον τὴν προσεχῆ Τρίτην τὴν 10ην π. μ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΣΤ' Ὑποεπιτροπή: Διὰ τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ἤτοι 1) σύστημα ἐλέγχου δηλώσεως καὶ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν, 2) συμβουλευτικαὶ ἢ προκαταρκτικαὶ ἐπιτροπαί, 3) ἐκδικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ σύστασις μονίμων φορολογικῶν δικαστηρίων, 4) προσφορώτερος τρόπος εἰσπράξεως καὶ περὶ τῆς μεθόδου τῶν εἰσπράξεων ἐν γένει.

Μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Α. Ρωμανός, Ἀλ. Ἀναστασιάδης, Γ. Στρατηγάκης, Κ. Κυπαρισσιώτης, Γ. Λαμπρινάκος, Γ. Πλατανιώτης, Α. Παπαντωνίου, Α. Ξανθόπουλος Σπ. Παπαφράγκου διευθυντὴς Ἐθνικῆς Τραπέζης, Ι. Σακελλίων, Π. Μερτικόπουλος, Θ. Μπερτζᾶς, Π. Οἰκονομάκης καὶ Εὐ. Κωστόπουλος οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἡ ὑποεπιτροπὴ αὐτὴ θὰ συνέλθῃ τὸ πρῶτον σήμερον τὴν 11ην π. μ. εἰς τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον.

MAISON OLGA
20—22 Βουλῆς 20—22
Ἀφίχθη ἐκ Παρισίων ἡ Mme Olga καὶ ἄρχεται ἡ ἔκθεσις τῶν Γυναικείων Πίλων τὸ Σάββατον 13 τρέχοντος

ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἑρμοῦ 24
Τηλ. Ν. 1—65
Ἡ ὡραιοτέρα συλλογὴ ἀπὸ τὰ νέα μάλλινα ὑφάσματα τῆς Haute Couture. Τιμαὶ χαμηλαὶ ἀσυναγώνιστοι.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΛΠΙΖΕΤΑΙ ΤΕΛΙΚΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΚ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ

ΤΟ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΑ ΗΔΗ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10 (*Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας*).— **Τὴν ἑσπέραν συνῆλθε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀσχοληθὲν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῶν διεξαγομένων μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου διαπραγματεύσεων. Ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Σουμένκοβιτς ἐξέθηκεν εἰς τοὺς συναδέλφους του τὰς μέχρι σήμερον γενομένας συζητήσεις καὶ τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα αὗται κατέληξαν. Ὁ κ. Σουμένκοβιτς ἐζήτησε τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν ἐξουσιοδότησιν ὅπως καταλήξῃ εἰς τελικὰς συμφωνίας. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρέσχε τὴν συγκατάθεσίν του καὶ ἐνέκρινε τὰ μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν κ.κ. Σουμένκοβιτς καὶ Βενιζέλου συμφωνηθέντα.**

Ὁ κ. Βενιζέλος συνηντήθη σήμερον μὲ τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἀπόψε ἐδέχθη τοὺς Σέρβους δημοσιογράφους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε εὐχαριστημένος ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μέχρι τοῦδε συμφωνιῶν καὶ ὅτι ἐλπίζει μέχρις αὔριον (σήμερον) νὰ ἐπέλθῃ τελικὴ συμφωνία.

Αὔριον τὴν μεσημβρίαν ὁ κ. Βενιζέλος θὰ γευματίσῃ παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ. Τὸ ἀπόγευμα θὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις πρὸς τοὺς δημοσιογράφους καὶ τὴν 11 καὶ 1)2 τῆς νυκτὸς θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Βελιγραδίου ἐπανερχόμενος εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΤΗΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΕΜΟΥ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑ

Κατόπιν ἐπανειλημμένων διασκέψεων τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Πειραιεῖ Πλημμελειοδικῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ διεξάγοντος τὰς τακτικὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν παραχαρακτῶν ἀνακριτοῦ κ. Ἐλευθεριάδου, ὅστις προέτεινε τὴν διακοπὴν τῆς προφυλακίσεως τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων τραπεζίτου κ. Γ. Κρέμου συνεφώνησε δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Τσάμης, ἐξεδόθη χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸ σχετικὸν βούλευμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπορρίπτεται ἡ πρότασις τοῦ κ. ἀνακριτοῦ καὶ διατάσσεται ἡ ἐξακολούθησις τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου τραπεζίτου.

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ

Τὸ κείμενον τοῦ βουλεύματος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Πειραιεῖ Πλημμελειοδικῶν, συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Χρίστου Οἰκονόμου Προέδρου, Ἠλία Ἐλευθεριάδου Ἀνακριτοῦ, καὶ Β. Πουρνάρα.

Συνελθὸν ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ του τὴν 4ην Ὀκτωβρίου 1928 παρόντων τῶν τε Ἀντεισαγγελέως Γεωργίου Τσάμη καὶ τοῦ δικ. γραμματέως Σπύρου Κανάρη ἵνα σκεψάμενον ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἑξῆς ὑποθέσεως:

Ὁ Γεώργ. Τριανταφ. Κρέμος (προφυλακισμένος) κάτοικος Πειραιῶς κατηγορεῖται ἐπὶ κιβδηλίᾳ κλπ.

Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης διετάχθη ἡ ἐνέργεια τακτικῆς ἀνακρίσεως, καθ' ἣν κληθέντος τοῦ κατηγορουμένου πρὸς ἀπολογίαν, διετάχθη τούτου ἡ προφυλάκισις. Προϊούσης τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἔχοντος ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ τὴν γνώμην ὅτι ἐξέλιπον οἱ λόγοι οἱ συνηγορήσαντες ὑπὲρ τῆς προφυλακίσεως τοῦ ἐν λόγῳ κατηγορουμένου, ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ ἡ σχετικὴ δικογραφία πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, ἵνα ἐὰν καὶ οὗτος συνεφώνει μετ' αὐτοῦ ὑπεβάλλετο ἡ αἴτησίς του αὕτη πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο, περὶ προσωρινῆς ἀποφυλακίσεως τοῦ ὡς ἄνω εἴρηται κατηγορουμένου.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑποβαλὼν πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο τὴν σχετικὴν δικογραφίαν μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1615 ἐ. ἔ. ἐγγράφου προτάσεώς του ἐξέθηκεν ὅτι:

Τὰ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης προανακρίσεως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, προβάσης εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Γεωργίου Κρέμου, προκύψαντα ἀρχικῶς πραγματικὰ περιστατικὰ σχετικῶς μὲ τὴν συνενοχὴν καὶ τούτου εἰς τὴν διωκομένην πρᾶξιν τῆς παραχαράξεως, δι' ἣν ἀπηγγέλθη τούτῳ κατηγορία, δικαιολογοῦντα τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου τούτου, πρώτου ἐξ ὅλων τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων ἀπολογηθέντος, ἐξησθένησαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐκ τῆς μετέπειτα, ἤτοι μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου τούτου, ἀνακριτικῆς ἐνεργείας καὶ ἐρεύνης καὶ τῶν ἐκ ταύτης προκυψάντων πραγματικῶν γεγονότων, διεξοδικῶς ἀναφερομένων ἐν τῷ πρὸς ἡμᾶς ὑπ' ἀριθ. 519 ἐ. ἔ. ἐγγράφῳ τοῦ οἰκείου Ἀνακριτοῦ εἰς ὃ καὶ ἀναφερόμεθα, ὥστε νὰ δικαιολογῆται πλήρως ἡ διακοπὴ τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου τούτου καὶ ἡ προσωρινὴ ἐκ τῶν φυλακῶν ἀποφυλάκισις τούτου, συμφωνοῦντος ἐν τούτῳ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Ἀνακριτοῦ. Εἰσάγομεν ὅθεν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 228 τῆς Ποιν. Δικον. ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. ΓΦΗΓ' τὴν ὑπ' ἀριθμ. 519 ἐ. ἔ. αἴτησιν τοῦ Ἀνακριτοῦ Δου τμ. Πειραιῶς πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο καὶ

Προτείνομεν νὰ διαταχθῇ ἡ διακοπὴ τῆς προφυλακίσεως καὶ ἡ προσωρινὴ ἀποφυλάκισις τοῦ ἐν προφυλακίσει, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 314 ἐ. ἔ. ἐντάλματος τοῦ Ἀνακριτοῦ Δου τμ. Πειραιῶς, διατελοῦντος κατηγορουμένου Γεωργίου Τριανταφ. Κρέμου, ἐπὶ παραχαράξει, πράξει λαβούσῃ χώραν ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ ἀλλαχοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1917 καὶ κατ' ἐξακολούθησιν ἔκτοτε μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1928.

Ἀκοῦσαν αὐτοῦ καὶ προφορικῶς καὶ ἀποχωρήσαντος. Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν. Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης πραγματογνωμοσύνης ἐξ ἧς βεβαιοῦται ὅτι τὰ κατασχεθέντα κίβδηλα τέταρτα τῆς λίρας ἀπελείποντο τῶν γνησίων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων Ι. Φούντου, Ι. Κυριαζίδου, Γ. Κουτσοσινάρη, Ν. Λαζουρέλη, Π. Λεκάντα, Κ. Φούντου, Α. Γιαννοπούλου, Γ. Δουκάκη, κλπ. καὶ πρὸς τὰς ἀπολογίας τινῶν τῶν κατηγορουμένων καὶ ἰδίᾳ τοῦ Γ. Τριπολίτη, Γ. Καντηράκη, Λ. Βεντουράκη, Α. Κατσιμπαλη, Γ. Μήνου, Γ. Καρύδα καὶ τέλος ἐκ τῶν κατασχεθέντων πειστηρίων προέκυψεν ὅτι ὄχι μόνον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη παρεχαράσσοντο καὶ ἐκυκλοφόρουν διάφορα κίβδηλα χρυσᾶ τέταρτα τῆς Τουρκικῆς λίρας καὶ διάφορα ἄλλα κίβδηλα ἀργυρᾶ νομίσματα καὶ ὅτι κύριος χρηματοδότης τῆς κατασκευῆς καὶ κυκλοφορίας τούτων ἦτο ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Γ. Κρέμος, Τραπεζίτης, ἐνεργῶν ὁτὲ μὲν αὐτοπροσώπως, ὁτὲ δὲ διὰ τοῦ Ἀμπουὰφ Μποχώρ ἐστὶν ὅτε δὲ ἀναφαίνεται ὡς χρηματοδότης ὁ Γεώργιος Ταρλατζῆς, πλὴν καὶ οὗτος εἶνε γαμβρὸς τοῦ ἄνω κατηγορουμένου Γ. Κρέμου. Καὶ ναὶ μὲν ὁ Γ. Κρέμος ἰσχυρίζεται ὅτι τὸν ἄνω Ἀμπουὰφ Μποχώρ, ὅστις σημειωτέον ἐξηφανίσθη ἅμα τῇ ἀνακινήσει τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἐχρησιμοποίει διὰ μεσιτικὰς ἐργασίας ἀργυραμοιβοῦ πλὴν ὅμως εἶνε βεβαιωμένον ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεως ὅτι οὗτος ἠργάζετο ἐντὸς τοῦ γραφείου Γ. Κρέμου μέχρι τῆς ἐξαφανίσεώς του, ὅτι ἀπήλαυε τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του, ὅτι τοῦτον ἀπέστειλε μὲ 1200 λίρας εἰς Γερμανίαν πρὸς προμήθειαν διαφόρων χημανημάτων ποικιλομόρφου φύσεως, ὅτι τοῦτον εἶχεν ὡς Διευθυντὴν πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐργασίας, καὶ τοῦ κέρδους ἐκ τῶν μηχανῶν τούτων, πρὸς δὲ ὁ ἐξετασθεὶς θεῖος τοῦ Μποχὼρ Γιουσοὺκ Χαλέγουα, λέγει ὅτι ὁ Μποχὼρ ἦτο ὑπάλληλος τοῦ Κρέμου καὶ τέλος ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς κατασχεθείσης ἐπιστολῆς ἣν ἀπέστειλεν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Γ. Κρέμος ἐκ τῶν κρατητηρίων πρὸς τὸν κουμπάρον του Πριμίδην, γράφει πρὸς τὸν Μποχὼρ «κανόνισε καὶ εἰπὲ νὰ παρουσιασθῇ ἐὰν τὸν ξεύρουν, ἀφοῦ προηγουμένως συμβουλευθῇ καλῶς διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς ἀντιφάσεις χρειάζεται προσοχὴ καὶ συμβουλή». Ἐκ τῆς ἄνω περικοπῆς τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀποδεικνύεται ποίαν ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ ὁ Κρέμος ἐπὶ τοῦ Μποχὼρ τούτου.

Καὶ ναὶ μὲν ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Γ. Κρέμου δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ἐλάμβανεν ὁ Α. Μποχὼρ μισθόν τινα παρὰ τούτου ὡς ὑπάλληλος, ἀλλ' ἐπίσης οὐδόλως προκύπτει ὅτι ἐπλήρωνε καὶ μίσθωμά τι διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ γραφείου καὶ μέρους τοῦ καταστήματος τῆς Τραπέζης Γ. Κρέμου. Ἐπίσης ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ δὴ ἐκ μιᾶς περιόδου αὐτῆς ἥτις ἔχει οὕτω: «Κινηθῆτε τώρα καὶ ἀποφεύγομεν τὰς ἀντιπαραστάσεις τοὐλάχιστον τοῦ τεχνίτη». Καὶ ναὶ μὲν δὲν ὀνομάζει τὸν ἐργάτην τοῦτον, πλὴν ἐκ τῆς δικογραφίας προκύπτει κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ συγκατηγορουμένου του Λεωνίδα Βεντουράκη ὅστις πολλὰ ἐπιβαρυντικὰ κατὰ τὴν προανάκρισιν καταθέτει κατὰ τοῦ Γ. Κρέμου, ἅτινα ὅμως ἀρνεῖται κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, ἰσχυριζόμενος ὅτι καθ' ὃν χρόνον προανακριτικῶς ἐξητάζετο πάσχων ἐκ δαγκείου εἶχε πυρετὸν 40 βαθμῶν, ἀλλὰ καίτοι πάσχων διατί εἶπεν ὅσα κατεχωρήθησαν καὶ δὲν ἠρνεῖτο ν' ἀπολογηθῇ ἢ διατὶ νὰ εἴπῃ κατὰ Κρέμου τόσα ὅσα καὶ κατεχωρήθησαν; Ἀλλὰ πλὴν τῶν ἄνω ἀναφερομένων μαρτύρων κατηγορίας οἵτινες ἐξητάσθησαν μόνον προανακριτικῶς, ὑπάρχουσιν καὶ ἄλλοι μάρτυρες οἵτινες ἐξετασθέντες ἐπίσης προανακριτικῶς καταθέτουσιν ἀόριστα πράγματα ἅτινα ὅμως ἐνοχοποιοῦσιν τὸν Γ. Κρέμον πλὴν ἡ ἀνάκρισις διὰ τῆς προόδου της θὰ διαλευκάνῃ πολλὰ κενὰ σημεῖα καὶ θὰ περισυλλέξῃ τὰ γεγονότα κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ διασαφηνισθῇ ἡ ἀλήθεια.

Ἐκ τούτων πάντων καὶ δὴ ἐκ τοῦ ὅτι ἀποδεδειγμένως κατεσχέθησαν πολλὰ χρυσᾶ κίβδηλα τέταρτα λίρας κυκλοφοροῦντα οὐχὶ ὡς κοσμήματα ἀλλὰ ὡς νομίσματα παρὰ τοὺς περὶ τοῦ ἐναντίου ἰσχυρισμοὺς τοῦ κατηγορουμένου Γ. Κρέμου, τὸ Συμβούλιον κρίνει ὅτι δὲν παρίσταται περίπτωσις διακοπῆς προφυλακίσεως.

Διὰ ταῦτα. Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρα 228 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΨΠΓ τοῦ 1911.

Ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς μὴ διακοπῆς τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου Γεωργίου Τριανταφύλλου Κρέμου γεννηθέντος εἰς Ἀράχωβαν Βοιωτίας καὶ κατοικοῦντος ἐν Πειραιεῖ ἐτῶν 58 Τραπεζίτου καὶ χριστιανοῦ ὀρθοδόξου, διατελοῦντος ἐν προφυλακίσει δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 314 ἐ. ἔ. ἐντάλματος φυλακίσεως τοῦ Ἀνακριτοῦ Δ' τμήματος Πειραιῶς Ἠλία Ἐλευθεριάδου.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Πειραιεῖ τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1928 καὶ ἐξεδόθη αὐτόθι τῇ 10 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους».

Οἱ συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου Τραπεζίτου ὑποβάλλουν σήμερον ἀνακοπὴν τοῦ βουλεύματος, ἐπὶ τῆς ὁποίας θ' ἀποφανθῇ τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν. Συγχρόνως ὑποβάλλουν καὶ αἴτησιν περὶ ἀποφυλακίσεώς του ἐπὶ ἐγγυήσει.

ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΣΗΡΑΓΓΟΣ

Περατωθεισῶν τῶν ἀνακρίσεων ἐν σχέσει μὲ τὸ πρὸ ἡμερῶν συμβὰν θανατηφόρον δυστύχημα εἰς τὰ ἔργα τῆς Ὁμονοίας τοῦ ὁποίου θῦμα ὑπῆρξεν ὁ ἐργάτης Ἀρμενιὰν παθὼν ἐξ ἠλεκτροπληξίας, ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν ὥρισε δικάσιμον τῶν ὑπευθύνων, δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, τὴν 22αν τρέχοντος μηνός.

Ὡς ὑπεύθυνοι παραπέμπονται οἱ ἠλεκτρολόγοι τῆς Ἑταιρείας τῶν ἔργων τῆς Ὁμονοίας Γ. Ν. Καρδιόλακας, Γαβριὴλ Κ. Χαϊδὸς καὶ ὁ ἐπόπτης τῶν ἔργων Ἀρθοῦρος Ἀνλάουφ, Γερμανὸς τὴν καταγωγήν, μὲ τὴν κατηγορίαν ἀνθρωποκτονίας ἐξ ἀμελείας καὶ παραβάσεως τοῦ Νόμου περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν.

ΝΕΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΞ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ὁ Κ. Μαϊντανός, ξυλουργός, ἐνῷ εἰργάζετο ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ παρὰ τὰ Πατήσια ἐργοστασίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐριουργίας, προσήγγισεν ἐπὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἀγωγοῦ καὶ ὑπέστη ἐλαφρὰν ἐκκένωσιν ῥεύματος.

Ὁ ἀτυχὴς ἐργάτης ἐκ τοῦ κλονισμοῦ κατέπεσεν ἐκ τῆς στέγης καὶ ἐτραυματίσθη εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΒΑΣΙΣ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ 1923.--Η ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗ ΒΡΑΔΥΤΗΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κορόσετς παρέθηκε σήμερον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς τὸ «Παλὰς Ὀτέλ». Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν οἱ κ.κ. Σουμένκοβιτς, Γκρολ, ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων, Ἀντζελίνοβιτς τῆς Συγκοινωνίας, Στάνιτς, ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, Λούκοβιτς, ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας οἱ κ.κ. Βενιζέλος, Πολίτης, ὁ ἐνταῦθα Ἕλλην πρεσβευτὴς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς. Ὁ κ. Κορόσετς ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις ἀπαντῶν προέπιεν εἰς ὑγείαν τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Τὴν 10ην πρωϊνὴν ὁ κ. Βενιζέλος μετέβη καὶ κατέθεσεν στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου εἰς τὸν λόφον Ἀβάλλα. Ἀκολούθως μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅπου ἐγένετο ἡ πρώτη σύσκεψις μετὰ τοῦ προσωρινοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σουμένκοβιτς. Τὴν 1.30' μ.μ. μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συσκέψεως ταύτης ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ συνδιάλεξις ἐξηκολούθησεν ἐντὸς ἀτμοσφαίρας λίαν ἐγκαρδίου καὶ ὅτι ἐνεπνέετο ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα νὰ καταλήξῃ εἰς συμφωνίαν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων. Αἱ συνδιαλέξεις θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ αὔριον.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τὸ ἀπόγευμα συνάντησις τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κορόσετς δὲν ἐπραγματοποιήθη. Τὴν 6ην μ.μ. ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Σερβικῶν ἐφημερίδων πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπανέλαβε τὰς αὐτὰς περίπου δηλώσεις εἰς ἃς προέβη μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅπου συνωμίλησε μετὰ τοῦ κ. Σουμένκοβιτς. Ἐτόνισεν ὅτι αἱ συνομιλίαι διεξήχθησαν ὑπὸ πνεῦμα ἄκρας ἐγκαρδιότητος. Προσέθεσεν ὅτι τὸ ἑσπέρας ἂν ὁ κ. Σουμένκοβιτς ἦτο παρασκευασμένος θὰ συνηντᾶτο ἐκ νέου μετ' αὐτοῦ. Κατέληξεν ἐξαίρων τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Βελιγραδίου ἡ ὁποία ἐξελίσσεται εἰς μίαν μεγάλην μητρόπολιν.

Εἰς ἐρώτησιν δημοσιογράφου, περὶ τοῦ ποῖος ὑπῆρξεν ὁ κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς εἰς Βελιγράδιον ἐπισκέψεώς του, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν, ὅτι ἦλθε κυρίως εἰς Βελιγράδιον ὅπως ἐκθέσῃ τὴν σημασίαν τοῦ Ἰταλοελληνικοῦ συμφώνου.

«Αἱ ἐξηγήσεις — εἶπε— τὰς ὁποίας παρέσχον ἐπ' αὐτοῦ ἱκανοποίησαν πλήρως τόσον τοὺς ἐν Παρισίοις πολιτικοὺς κύκλους ὅσον καὶ τοὺς ἐν Βελιγραδίῳ. Διότι ἡ συνθήκη δὲν ἔχει τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ στρέφεται καθ' οἱουδήποτε καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον κατὰ τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας.

Η ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗ ΒΡΑΔΥΤΗΣ

Εἰς ἄλλας δηλώσεις του ὁ κ. Βενιζέλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν σχετικὴν βραδύτητα τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων εἶπε:

—Μὴ λησμονῆτε, ὅτι ὁ κ. Κορόσετς, ὅστις πρόκειται νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρακτικὸν τῆς ὁριστικῆς συμφωνίας, δηλαδὴ ν' ἀναλάβῃ ὡς πρωθυπουργὸς ὅλας τὰς εὐθύνας ἔναντι τῆς χώρας του, διὰ πρώτην φορὰν ἐπιλαμβάνεται τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Σουμένκοβιτς, ὁ ἀντικαθιστῶν τὸν κ. Μαρίγκοβιτς.

»Βεβαίως, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βενιζέλος, καὶ μακρὰ τηλεγραφήματα καὶ ὑπόμνημα ἐκτενέστατον ἔλαβον ὁ κ. Κορόσετς καὶ ὁ κ. Σουμένκοβιτς ἐκ μέρους τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς. Ἦτο ὅμως πάντως ἀνάγκη νὰ κατατοπίσω αὐτοὺς καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀπόψεών μου.»

Η ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Ἐξ ὅσων εἶνε γνωστά, βάσις τῆς νέας ἑλληνοσερβικῆς συμφωνίας εἶνε ἡ ἤδη ὑπάρχουσα τοῦ 1923, τροποποιουμένη εἰς τὰ σημεῖά της ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖ ὡς θίγοντα τὴν κυριαρχίαν της.

Εἶνε πιθανώτατον νὰ μὴ θελήσουν οἱ Σέρβοι νὰ κάμουν χρῆσιν τῆς ἐλευθέρας ζώνης των, καθότι θὰ ἀπαιτηθῇ δαπάνη τοὐλάχιστον 500 ἑκατομμυρίων δηναρίων διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεις, καὶ νὰ ἐξακολουθήσουν οἱ ἔμποροι τῆς Νοτίου Σερβίας χρησιμοποιοῦντες τὴν ἑλληνικὴν ἐλευθέραν ζώνην, ὡς πράττουν σήμερον.

Οὐδέποτε ὅμως θὰ παραιτηθῶσι τοῦ δικαιώματος, τοῦ παρεχομένου αὐτοῖς ὑπὸ τῆς συμβάσεως τοῦ 1923, ὅπως χρησιμοποιήσουν ἰδικήν των ζώνην, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἑλληνικὴ φανῇ ἀνεπαρκὴς ἢ συναντήσῃ ἐν αὐτῇ δυσκολίας τὸ σερβικὸν ἐμπόριον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπιθυμοῦν νὰ διαφυλάξουν ὡς ἐφεδρικὴν ἐξασφάλισιν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Βενιζέλος συνηντήθη σήμερον μετὰ τῶν πρεσβευτῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Γαλλίας.

ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΜΕΛΛΟΝ Ν' ΑΠΟΤΕΛΕΣΗ ΤΟ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ μέχρι τοῦδε συνεννοήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐνταῦθα μετὰ τῶν ἐπισήμων σερβικῶν κύκλων ἐξηκριβώθη ὅτι διεξάγονται ἐπὶ καταρτισθέντος ἤδη σχεδίου προσωρινοῦ πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ὁριστικὸν σύμφωνον μετὰ τὴν αἰσίαν λῆξιν τοῦ ἔργου τῶν τεχνικῶν συμβούλων, ἐὰν ἤθελεν ἐπέλθει ἐν τέλει συμφωνία.

Τὸ σχέδιον τοῦ πρωτοκόλλου ἔχει ἤδη δακτυλογραφηθῇ, οὕτως ὥστε οἱ περιερχόμενοι εἰς αὐτὸ κυριώτεροι ὅροι τοῦ Συμφώνου νὰ μονογραφηθοῦν αὐθωρεί, εὐθὺς ὡς συμπέσουν αἱ ἑκατέρωθεν ἀντιλήψεις.

Τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Κορόσετς σημείωμα περιεῖχεν, ἐκτὸς τῶν τεχνικῶν παρατηρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὰ ζητήματα τῆς ζώνης καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, καὶ ἀντισχέδιον πρωτοκόλλου μὲ τὰ κυριώτερα ἄρθρα τοῦ ἑλληνοσερβικοῦ Συμφώνου.

Ὅταν συμπληρωθοῦν τὰ ἀφεθέντα ἀνοικτὰ ἐπίμαχα σημεῖα τοῦ δακτυλογραφημένου σχεδίου, θὰ γίνῃ ἡ μονογράφησις.

ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σήμερον τὴν πρωΐαν ἡ ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ μετέβη εἰς Τόπολαν καὶ κατέθηκε στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ βασιλέως Πέτρου. Ἀπόψε ἡ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ ἀναχωρεῖ δι' Ἀθήνας. Θὰ τὴν συνοδεύσουν μέχρι τῶν συνόρων ὁ στρατηγὸς Βούκοβιτς καὶ ὁ ταγματάρχης Σάβιτς.

Ο ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Βενιζέλον τὸ συμβούλιον τοῦ ἐνταῦθα σερβοελληνικοῦ συνδέσμου, τὸ ὁποῖον ηὐχήθη εἰς αὐτὸν τὴν πλήρη εὐόδωσιν τῆς πολιτικῆς του, δι' ἧς θὰ συσφιγχθοῦν μονίμως αἱ σχέσεις τῶν δύο ἐθνῶν. Ὁ κ. Βενιζέλος, τονίσας πόσον γόνιμος θὰ εἶνε μία τοιαύτη φιλία, ἠρώτησε μετ' ἐνδιαφέροντος περὶ τῆς δράσεως τοῦ νεοσυστάτου συνδέσμου.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ «Βρέμε» γράφει σήμερον ἐν ἄρθρῳ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπὸ τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τῆς χώρας του συνετέλεσεν ἴσως εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς δυσπιστίας καὶ τῶν παρεξηγήσεων, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, ἐχρειάσθη δὲ νὰ ἐπανέλθῃ ὁ Κρὴς πολιτικὸς εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ νὰ διαλυθῇ ἡ ἀτμόσφαιρα αὐτή.

»Ἤδη ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἔρχεται πλέον ὡς ἁπλοῦς ἰδιώτης, διότι ἀσφαλῶς δικαιοῦται περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον πολιτικὸν τοῦ κόσμου, νὰ εἴπῃ, μετὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, ὅτι ἐκπροσωπεῖ πραγματικὰ τὴν ἀδιαίρετον σχεδὸν κοινὴν γνώμην τῆς χώρας του.

«Ἡ φωνή του, ὡς ἐκ τούτου, εἶνε, εἰς τὴν πραγματικότητα, ἡ φωνὴ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ μᾶς εἶνε εὐχάριστος, διότι εἶνε φωνὴ εἰλικρινὴς καὶ φιλική.

»Σήμερον ἡ συνεργασία τῶν λαῶν τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ἑλλάδος βασίζεται ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῶν δύο χωρῶν, ἀναγκῶν ἐκδηλουμένων εἰς τὴν εἰρηνικήν των προσπάθειαν, διὰ τὴν ἐσωτερικήν των ἀναγέννησιν καὶ σταθεροποίησιν. Καὶ ἡ συνεργασία αὐτὴ θὰ εἰσέλθῃ, κατ' ἀνάγκην, εἰς εὐχάριστον φάσιν, ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸ μέσον ὁ κ. Βενιζέλος.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡ)ΚΗΣ.—ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐπανῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος δὲν μετέβη κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του, παραμείνας ἐν Κηφισιᾷ. Εἰς ἀνακοινώσεις του πρὸς δημοσιογράφους σχετικὰς μὲ τὸ ταξειδιόν του εἰς τὴν μακεδονικὴν πρωτεύουσαν, ἀνέφερεν ὅτι συνωμίλησεν ἐκεῖ τόσον μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ὅσον καὶ μετὰ τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ χωροφυλακῆς διὰ ζητήματα δημοσίας ἀσφαλείας, ἔλαβε δὲ ἐν συνεννοήσει μὲ αὐτοὺς τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν ἐμπέδωσίν της. Προσέθεσεν ὅτι θ' ἀποσταλοῦν μόλις ἐξέλθουν τοῦ σχολείου, εἰς τὴν Μακεδονίαν οἱ 500 χωροφύλακες, βραδύτερον δὲ θὰ ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα πρὸς ἐνίσχυσιν παγίως τῆς δυνάμεως τῆς χωροφυλακῆς διὰ τῆς ἀποσπάσεως ἐξ ἑκάστης κλάσεως κατὰ τὴν πρόσκλησίν της ὑπὸ τὰ ὅπλα 800 κληρωτῶν. Ἐκ παραλλήλου θὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν χωροφυλάκων.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος παρηκολούθησεν εἰς Θεσσαλονίκην μίαν θυελλώδη συζήτησιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καθ' ἣν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς συνάψεως δανείου 300 ἑκατομμυρίων δραχμῶν μετὰ τῆς ἑταιρείας Φὸξ-Μπρόδερς. Ὡς γνωστόν, κατὰ τῆς συνάψεως τοῦ δανείου αὐτοῦ ἐξεδηλώθησαν ἀνεπιφυλάκτως τινὲς τῶν συμβούλων. Τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνέλαβε νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἐπανέλαβεν ὅτι δημαρχιακὸν ζήτημα ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲν ὑφίσταται, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπ' ὄψιν της τὸν προσεχῆ Ἰούλιον νὰ διενεργήσῃ δημαρχιακὰς ἐκλογάς, διότι συμπληροῦται τότε τετραετία ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῶν τελευταίων.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὀργανώσεις καὶ ἰδιῶται τῆς Θεσσαλονίκης ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ νὰ μὴ ἀντικατασταθῇ, ὡς πρόκειται νὰ γίνῃ, ἡ Χωροφυλακὴ διὰ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΘΑ ΕΓΚΡΙΘΗ Η ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΛΕΠΤΟΣ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος θὰ ἐξετάσῃ σήμερον τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου κατὰ 40 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, συμφώνως πρὸς τὴν προχθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεων. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ἐγκρίνῃ τὴν αὔξησιν, διότι, ὡς ἐδήλωσεν, ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου εἶνε μοιραία συνέπεια τῆς ἀνατιμήσεως τοῦ σίτου. Ἡ τελευταία αὕτη ὑπερτίμησις ὁ κ. ὑπουργὸς φρονεῖ ὅτι ἐπιβάλλει τὴν λῆψιν ὁριστικῶν μέτρων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, ἵνα μὴ παρατηροῦνται αἱ συνεχεῖς αὐξομειώσεις.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τοῦ κλεισίματος τῶν ἑστιατορίων κατὰ τὰς Κυριακάς, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνέθεσεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν πόλεων νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑστιατορίων, τὰ ὁποῖα μένουν ἀνοικτὰ κατὰ τὰς Κυριακάς, εἶνε ἐπαρκὴς ἢ ὄχι. Μετὰ τοῦτο τὸ πόρισμα τῆς ἀστυνομίας θὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ τὴν γνωμοδοτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθὲς ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὰ παρὰ τὴν Δραπετσῶνα τοῦ Πειραιῶς μεγάλα ἐργοστάσια Λιπασμάτων. Τὸ πῦρ ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ νοτιοανατολικὸν διαμέρισμα τῶν ἐργοστασίων, ὅπου ἦσαν ἀποθηκευμέναι ποσότητες νίτρου, τὸ ὁποῖον ὑπέστη αὐτομάτως ἀνάφλεξιν. Ἡ πυρκαϊὰ ἐσβέσθη ἀφοῦ ἐπροξένησε ζημίας ἡμίσεος περίπου ἑκατομμυρίου.

ΥΠΑΓΩΓΗ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΑ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως μονομελῶν δικαστηρίων καταρτίζεται καὶ ἄλλο προβλέπον περὶ ὑπαγωγῆς ὡρισμένων ὑποθέσεων—ὡς ἐπὶ παραδείγματι βιασμῶν, ἀπάτης κλπ.—ἁρμοδιότητος ὁρκωτῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ Πλημμελειοδικεῖα. Διὰ τ' ἀδικήματα αὐτὰ ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως, ἐκ τούτου δὲ κρίνεται ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ τὰ ἐκδικάσουν καὶ τὰ πλημμελειοδικεῖα.

Τὸ νομοσχέδιον καταρτίζει ὁ Γενικὸς γραμματεὺς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ κ. Κασίμης, ὅστις θὰ τὸ ἀποστείλῃ, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα νομοσχέδια, πρὸς μελέτην εἰς τοὺς Δικηγορικοὺς Συλλόγους.

ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗ ΧΘΕΣ Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ ΜΕΡΕΜΕΤΗ

ΘΑ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΟΛΑΙ ΑΙ ΘΑΝΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἐλήφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τηλεγράφημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὅτι τὴν 9ην πρωϊνὴν χθὲς εἰς τὸ Λοῦρον τῆς Φιλιππιάδος, ἀκριβῶς δηλαδὴ ἐκεῖ ὅπου ἔγινεν ἡ Λῃστεία τῆς Πέτρας, ἐξετελέσθη ὁ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον διὰ τὴν λῃστείαν ταύτην ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας Ι. Μερεμέτης, παρισταμένων τοῦ ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἠπείρου, τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, τοῦ Εἰσαγγελέως Ἄρτης καὶ ἀρκετοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος συνέρρευσεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ.

Ὁ Μερεμέτης μετεφέρθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ ἰσχυροῦ ἀποσπάσματος ἐφίππων χωροφυλάκων καὶ στρατιωτῶν, ἐφαίνετο δὲ ἀπαθὴς καίτοι ἐγνώριζε τὴν τύχην ἡ ὁποία τὸν ἀνέμενε.

Τὴν πρωΐαν ἐδέχθη νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ νὰ κοινωνήσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Εἰς τὸν ἱερέα πιστεύεται ὅτι εἶπε ὅσα ἐγνώριζε διὰ τὴν λῃστείαν.

Ἀπαντῶν εἰς τὰς τελευταίας ἐρωτήσεις αἱ ὁποῖαι τῷ ἀπηυθύνθησαν ὑπὸ τοῦ ἀναγνώσαντος τὴν ἀπόφασιν Εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, εἶπεν ὅτι εἶναι ἀθῶος καὶ ὅτι τὰ θύματα τῆς λῃστείας τῆς Πέτρας ἦσαν ὀκτὼ καὶ τώρα γίνονται ἐννέα.

ΘΑ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΟΛΑΙ ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑπέμνησε δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν ὅτι αἱ εἰς θάνατον καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις πρέπει νὰ ἐκτελῶνται μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν ἐνδίκων μέσων διὰ τουφεκισμοῦ, ὡς καθορίζει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 10ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.—	375.—
Παρισίων	3.015	3.025
Νέας Ὑόρκης	76.59	76.81
Ἑλβετίας	14.76	14.80
Ἰταλίας	4.027	4.045
Ὁλλανδίας	30.945	31.01
Βρυξελλῶν	2.145	2.152
Βερολίνου	18.302	18.365
Βιέννης	10.76	10.82
Σόφιας	0 55	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.476
Πράγας	2.27	2.28
Δηνάριον	1.347	1 355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 9)10 Κλείσιμον 10)10

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	65.—	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	65.—	Τράπ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	53.50	» Ἀνατολ.	376
4 ο)ο 1889	52.—	Οἴνων	619
5 ο)ο 1890	65.—	Λαυρίου	
5 ο)ο 1893	63.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	61.—	Σ.Π.Α.Π.	
4 ο)ο 1907	86.—	Σιδ. Θεσσαλίας	
5 ο)ο 1910	61.—		
5 ο)ο 1914	75.75		
7 ο)ο 1924	103.—		
6 ο)ο 1928	91.50		
Κτηματ.	101.25		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ ἤνοιξε τὴν πρωΐαν μὲ ἐπιφυλακτικότητα, ἡ ὁποία σὺν τῷ χρόνῳ μετεστράφη μὲ τάσεις σταθερᾶς ζητήσεως. Αἱ διακυμάνσεις ἦσαν κρατημέναι ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῶν μετοχῶν Οἰνοπνευματοποιΐας, Πυριτιδοποιείου, Λιπασμάτων, Χρωμάτων, τῶν οἰκοδομικῶν μετοχῶν, Ἐριουργίας καὶ Ἠλεκτρικῆς περὶ τῶν ὁποίων λέγεται ὅτι θὰ συγχωνευθῶσι μετὰ τῶν μετοχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 10)10	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 9)10
Ἐθνικῆς	59 100	58.900	58 900	58.800
Ἀθηνῶν	1105	1093	1095	1107
Ἀνατολῆς	1095	1095	1095	1095
Ἐμπορικῆς	932	922	927	930
Βιομηχανίας	723	718	722	723
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	555	540	555	554
Οἰνοπνευματ.	1170	1155	1160	1150
Οἴνων	1865	1865	1865	1865
Ἠλεκτρ. Σιδ	855	850	854	855
Ἠσαΐα	191	190	191	191
Πυριτιδοπ.	2065	2040	2060	2057
Λιπασμάτων	1840	1830	1840	1830
Ἔργον	542	537	540	532
Μακρῆ	1430	1415	1425	1440
Σ.Π.Α.Π.	675	673	673	677
Ἐριουργίας	490	482	483	478
Κέκροψ	255	255	255	255
Χρώματα	515	500	513	490
Διαμαντοπ.	339	333	339	333
Καπνοῦ	244	242	243	243
Τέκτων	348	345	348	350
Ἠλεκτρικῆς	510	498	509	493
Ἀνταλλάξιμα	794 —	793.—	793.—	794.50

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 10. — Ἡ σταφιδαγορὰ ἠσυχος. Πύλου 4060, Πύργου 4100—4180, Ἀμαλιάδος 4230—4300, Κάμπου 4180—4220, Πατρῶν 4400—4500, σκιᾶς 4650—4700, δελτία ἕτοιμα 3805, Ὀκτώβριος 3785, Νοέμβριος 3775, Δεκέμβριος 3780.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 10ης Ὀκτωβρίου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4810	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4810	5 ο)ο	1898	72.—
4 ο)ο	1887	4015	5 ο)ο	1900	70.—
4 ο)ο	1889	3780	1 ο)ο	1906	44.—
5 ο)ο	1890	4800	6 ο)ο	1917	83.—
5 ο)ο	1893	4580	6 ο)ο	1918	83.25
2 1)2 ο)ο	1898	31000	8 ο)ο ΑΒ	1919	89.—
4 ο)ο	1902	4515	8 ο)ο Γ.ΣΤ.	1926	85.—
5 ο)ο	1907	1285			
4 ο)ο	1910	4460	5 ο)ο 1920	)π.	200.—
5 ο)ο	1914	5650		)μ.	200.—
7 ο)ο	1924	7740	6 1)2 ο)ο	1922	93.75
8 ο)ο	1925	81500	6 ο)ο	1926	88.50
			8 ο)ο	1926	95.—
			8 ο)ο	1927	431.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο	1880	1500—	7.— ο)ο	1925	273.—
2 50 ο)ο	1904	71—	7.— ο)ο	1926	273.—
2 50 ο)ο	1912	71—	8.— ο)ο	1926	793.50
2 — ο)ο	1925	5800—			

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ		ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ
Ἐθνικῆς	58900	Ἑρμῆς	255	Οἰνοποιΐας	1160	Ἡρακλῆς
Ἀθηνῶν	1095	Καπνοῦ	243	Οἴνων	1875	Τιτάν
Ἀνατολῆς	1095	Ἀπόλλων	230	Καμπᾶ	510	Σέκερης
Λαϊκῆς	6000	Βασιλειάδη	100	Ἠσαΐα	191	Τέκτων
Ἐμπορικῆς	927	Πυριτιδοποιεῖο	2060	Ἕνωσις	335	Ἔρθα
Πειραιῶς	350	Λιπασμάτων	1840	Γεωργ. Βιομ.	410	Ἄτλας
Βιομηχανίας	720	Χρωμάτων	513	Οἴνων (προσ.)	1710	Ἔργον
Οἰκονομίας	150	Ἄγκυρα	47	ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Κέκροψ
Γενικῆς	2000	ΒΙΟ	373	Ἠλεκτρικῆς	509	Κύκλωψ
Κεντρικῆς	365	Παλλὰς	330	Ἐνιαίας	540	Ἐργοληπτική
Κοσμαδοπούλου	710	Ἀβεζὰπ	38	Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	Ὄλυμπος
Θεσσαλίας	126	Κυλινδρομυλ.	122	Ὑπεγγύων	5375	ΑΚΤΕ
Χίου	670	Ἥλιος	50	Κορίνθου	900	Πρώτη Οἰκοδ.
Ἑλ. Ἐμ. Πιστ.	250	Ψυγεῖα Θεσ.	305	Γεν. Ἀποθ.	590	Καφαμπέλη
Ἀγγλοαμερικ.	63.50	Ἀθηνᾶ	240			ΥΦΑΝΤΟΥΡΓ.
Καραβασίλη	4800	Παγ. Πατησίων	96	ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Πειρ. Ἐπιχειρ.
Σάμου	100	Σάνιτας	74	Ἀλιβερίου	140	Ἐριουργίας
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Ἀλεξόπουλοι	340	Ἀνθρακωρ.	25	Βερμίου
Κάπαρη	7.50	Κονσέρβαι	200	Ἐπ.)Κοιναὶ	165.—	Ἔρια
Ἀχαϊκῆς	128	Ψυγ. Πειραιῶς	310	)Προν	180	Ἑλλ. Ταπητ.
Ἐθνικῆς	555	Ἀνατολὴ	165	Λαυρίου	88.—	Χρυσαλλίς
Παληοῦ	6	Χημ. Βιομηχ.	130	Ὠρωποῦ	185	Ὑφαντουργ.
Μιχαληνοῦ	550	Μακρῆ	1425			Βαμβαξ
Χιακῆς	362	Ἅλατος	215			ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜ.
Γιαννουλάτου	210					Θεσσαλίας
Κροκόδειλ	300					ΣΠΑΠ
						Ἠλεκτρ. Σιδηρ.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10 (Τηλεγραφικῶς). Παρισίων 124.02, Ν. Ὑόρκης 4.8487, Ἑλβετίας 25.201, Ἰταλίας 92.71, Ἰσπανίας 29.43, Ἀμστερνταμ 12.08, Στοκχόλμης 13.135, Βρυξελλῶν 34.896 Βουκουρεστίου 797, Βερολίνου 20.348, Βιέννης 14.48.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα: Ἦσαν χθὲς στάσιμα καὶ ἄπρακτα. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ
794 καὶ 793 ὅπου καὶ ἔκλεισαν τὴν μ
ὥραν. Τὸ ἀπόγευμα παρέμειναν εἰς τ
50 καὶ 793.

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Στάσιμα καὶ ἐλα
χαλαρά. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν
καὶ 431 ὅπου καὶ ἔκλεισαν.

ΜΕΡΙΣΜΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Βιὸ εἶναι
τῆς χθὲς ἄνευ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 μερισματ
δείξεως πρὸς δρχ. 15, καθαρὸν μέρισμα
σεως 1927 β' ἑξαμηνίας.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΣΕΡΒΙΑ ΕΠΕΚΥΡΩΣΕ ΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΤΤΟΥΝ

ΟΙ ΚΡΟΑΤΑΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥ ΝΑ ΜΗ ΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10
(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Χθὲς
**βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐπε
κύρωσε τὰς ἰταλοσερβικ
συμφωνίας τοῦ Νεττοῦνο. Ο
κυβερνητικοὶ κύκλοι ἔχουν τὴ
γνώμην ὅτι διὰ τῆς κυρώσεω
ταύτης λήγει ὁριστικῶς τὸ ζή
τημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶχ
προκαλέσει τόσας προστριβ
μεταξὺ Γιουγκοσλαυΐας κα
Ἰταλίας καὶ ταυτοχρόνως εἰ
χε γίνει ἡ ἀφορμὴ ἀδιαλεί
πτων διενέξεων μὲ τοὺς Κρο
άτας. Ἀντιθέτως οἱ ἀρχηγο
τῆς ἀγροτοδημοκρατικῆς ἀ
τιπολιτεύσεως—κατὰ τὰ ἐ
Ζάγκρεμπ τηλεγραφήματα—
ἐπιμένουν ὅτι ἡ κύρωσις μιᾶ
συμφωνίας γενομένης ἀποδε
κτῆς ἐκ μέρους μιᾶς Βουλῆ
ἡ ὁποία δὲν ἐκπροσωπεῖ τὸ σύ
νολον τοῦ Ἔθνους οὐδόλως δε
σμεύει τὸν κροατικὸν λαὸν κα
ὅλας τὰς κατοικούσας τὰ πα
ράλια τῆς Ἀδριατικῆς ἐθνό
τητας.**

Η ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑΝ

*Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βουρλούμ
συνεκροτήθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς
Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σύσκεψις εἰς ἣν με
τέσχον ἀντιπρόσωποι τῶν βιομηχάνων τα
πητουργῶν, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναπτύ
ξεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς ταπητουργίας.*

*Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ταπητουργῶν ὑ
πεστήριξαν ὅτι εἶνε ἀπαραίτητος ἡ ἵδρυ
σις αὐτονόμου ὀργανισμοῦ ἐνισχυομένου
καὶ ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. Πρὸς τοῦτο θὰ πα
ρακληθῇ ἡ Ε.Α.Π. ὅπως διαθέσῃ πρόσθε
τον κονδύλιον 50000 λιρῶν διὰ τὴν κα
λυτέραν ὀργάνωσιν τοῦ ταπητουργικοῦ ὀρ
γανισμοῦ.*

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

*ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ
μας)— Ἐπιβαίνουσα βασιλικοῦ σερβικοῦ
βαγονίου τὸ ὁποῖον εἶχε προστεθῇ εἰς τὴν
ἁμαξοστοιχίαν Γευγελῆς, ἀφίκετο ἐνταῦ
θα ἡ μετασχοῦσα τῶν ἑορτῶν τοῦ Βελι
γραδίου ἰταλικὴ στρατιωτικὴ ἀντιπροσω
πεία τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν ὁ στρατάρχης
Πετίτι ντὶ Ροφέτο, ὁ στρατηγὸς Μομπέλ
ὁ ναύαρχος Μαρτῖνο καὶ πέντε ἀξιωματι
κοί. Εἰς τὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν τὴν ἀ
ποστολὴν ὁ Ἰταλὸς πρόξενος, ἡ ἰταλικὴ
παροικία, ὁ σωματάρχης καὶ οἱ μέραρχοι
πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ, τὰ ἐπιτελεῖα σώμα
τος καὶ μεραρχιῶν καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί.
Λόχος πεζικοῦ ἀπέδωκε τιμάς, ἐνῷ ἡ
μουσικὴ τοῦ Σώματος ἀνέκρουε τὸν ἰτα
λικὸν καὶ τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον.*

*Ὁ στρατάρχης Ροφέτι μοὶ ἀνεκοίνωσε
τὰ ἑξῆς: «Παρέστημεν εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ
Βελιγραδίου, ὅπου ἐθαυμάσαμεν τὸ λαμ
πρὸν παράστημα τοῦ ἀναδιοργανωθέντος
σερβικοῦ στρατοῦ. Δὲν ἠδυνάμην νὰ μὴ
ἔλθω καὶ ἀποδώσω τὸν ὀφειλόμενον φό
ρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς ἀ
ναπαυομένους ἐνταῦθα συμπολεμιστάς μας
τῆς 35ης μεραρχίας, ἀνερχομένους εἰς
4.500—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ τὴν
σπουδαιότητα τῆς συμβολῆς τῆς Ἰταλίας
πρὸς διάσπασιν τοῦ μακεδονικοῦ μετώπου*

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ ΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝ

Ὁ ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὸν φόνον
τοῦ ὑποδηματεργάτου Ι. Καμπάνη ἀνακριτὴς
τοῦ 7ου τμήματος κ. Μπουρνόζος μετέβη
χθὲς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἄστρους οἰκίαν
τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ τοῦ φονευθέντος
καὶ ἐνήργησεν αὐτοψίαν. Ἐκ τῆς αὐτοψίας
ὁ κ. ἀνακριτὴς ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ὅτι
ὁ φόνος δὲν διεπράχθη εἰς τὴν σάλαν τῆς
οἰκίας ὡς ὑποστηρίζει ὁ δράστης αὐτοῦ
Σκαλτσούνης καὶ οἱ ἄλλοι μετ' αὐτοῦ συλ
ληφθέντες ἀλλὰ εἰς τὴν κρεββατοκάμαραν
τοῦ ζεύγους Σακιώτη καὶ ὅτι αὐτόπται μάρ
τυρες αὐτοῦ ὑπῆρξαν καὶ ὁ Σακιώτης καὶ
σύζυγός του καὶ ἡ ἐρωμένη τοῦ δράστου
ἀδελφὴ τοῦ φονευθέντος Μαρία. Εἰς τὴν
κρεββατοκάμαραν εὑρέθησαν πολλὰ ἴχνη αἵ
ματος τὰ ὁποῖα ἐπιμελῶς εἶχαν καθαρίσει
μετὰ τὸ ἔγκλημα οἱ συλληφθέντες. Τὰ ἐλα
τήρια τοῦ ἐγκλήματος εἶνε λόγοι τιμῆς.